

~~Mattheus~~

Sed q̄ illi q̄ miraculū de septē pāibus narrauerūt nec illud de q̄nq̄ tacerūt nemine mouet: et vtrūq; factū hoīes intelligūt. Hoc ideo dixim⁹: vt sic ibi si mile rep̄f factū a dñō qđ in aliquo altē euāgelistē ita repugnare videatur: vt oī solui nō possit: nibil aliud intelligat̄ vtrūq; factum eē: et aliud ab alio cōmemoratū. GLO. Notādū aut̄ q̄ p̄is dñs auſ fert debilitates et poslea cibat: q̄ p̄is sunt remouēda p̄cā: et postea aīa verbis dei nutriēda. HYLA. Sicut aut̄ illa turba quā p̄is pauit iudaice creden‐tiū cōuenit plebi: ita hec populo ſp̄at̄. q̄ vō q̄tuor milia viroū cōgregant̄: multitudiō innumerabiliū et q̄tuor orbis p̄ib⁹ intelligit̄. HIERO. Ibi etiā nō sunt q̄nq̄ milia: sed q̄tuor milia: qui numerus ſemp in laudib⁹ ponit̄. et q̄drāgul⁹ lapis nō flu‐cuat: nō ē instabilis. et ob hāc cām etiā euāngelia in hoc numero consecrata sunt. In ſupiori ḡ signo q̄, pp̄in qui erāt: et vicini quiq; ſentiu: nō ip̄e domi‐nus eoꝝ recordat̄ ſed dīcipuli. Dic aut̄ ip̄e dñs mi‐ſereri ſe dicit eoz: quia triduo iam pſeueraunt cū eo q̄, f. patr: filio: ſp̄uic⁹ ſancto credebāt. HYLA. Ul q̄ omne paſſiōis dñice ſps cū dñō agut: nūc q̄ ven‐turi ad baptiſmu confitēt ſe dixerēt in paſſiōe ac re‐ſurrectōe ei⁹: ſine q̄r toto paſſiōis dñice tpe ieūnijs dñō qđā cōpaſſiōis ſocietate iūgūt̄. RABA. Ul b̄ dī: q̄r in toto ſeculo tertiu ſps est quo grā daē: p̄ mū ante legē: ſecūdū ſub lege: tertiu ſub grā: q̄rtu: ē in celo ad qđ tendēs reficī in via. REMI. Ul q̄r p̄cā cōmīſſa p̄ p̄niām corigētes: cogitatōe: locutōe: cōuerſiū ad dñi. Has turbas noluit dñs dimit‐tere ieūnijs ne deficerēt in via: q̄r p̄cōrēs p̄ p̄niām cōuerſi in curſu labēti ſculi peut: ſi abſq; ſacré do‐ctrīne pabulo dimitt̄. GLO. Septē panes ſunt ſc̄ptura noui testamēti: in quo grā ſp̄uſſan: cti reue‐lat̄ et daē: neq; ſunt ordeacei et ſupra: q̄r nō hic vt i lege vitale alimēti: ſiguris quaſi tenaciflora palea tegit. hic nō duo piſces: vt i lege duo iūgebāt. ſ. rex et ſacerdotes: ſed pauci. i. ſancti noui testamēti: q̄ de flūctib⁹ ſeculi erupti et ſuſtinēt turbulēti mare: et ex‐emplo ſuo nos reficiūt: ne in vita deficiāt̄. HY‐LA. Turbe aut̄ terra reciūt̄. null. n. legis opib⁹ fu‐erāt ante ſubſtrate: ſed p̄cōrōt̄ et corpū ſuox inhebāt. GLO. Uel ibi ſup fenū: vt dēſideria carnis ſp̄māt̄ bic ſup terrā: ibi et ip̄e mūd⁹ relinq̄ p̄cipit̄: vel mōs in quo dñs reficit est altitudo christi. ibi ḡ fenū ſup terrā: q̄r ibi est celitudo christi: pp̄ carnalē carnali ſpe et dēſiderio tegit. hic remota oī cupiditate car‐nali cōuiuas noui testamēti ſpe p̄manētes ſolidas‐tas cōtinet: ibi quinq; milia q̄ carnalē q̄nq; ſeſib⁹ ſubdi: hic q̄tuor pp̄ q̄tuor v̄tutes q̄b⁹ ſpiritalē mu‐niū ſēpanitiā: prudētiā: fortitudinē: et iūſtiā. q̄rnz p̄ma et cognitione rex appetēdaz et vitādariū: ſecūda refrenario cupiditatib⁹ ab his q̄ tp̄al̄ delectat̄: etiā firmitas et moleſta ſeculi: q̄rta q̄ p̄ oēs diffundit̄: di‐leccio dei et p̄mī: et ibi et hic mulieres et p̄nuli exce‐pti ſunt: q̄r in veteri et nouo testamēto nō admittūt̄ ad dñm q̄ nō pdurāt occurre in vīz pfectū: l̄fir‐mitate viriū: vel levitate mētiā. Ultraq; refectione in mōte celebrata eſt: q̄r vtrūq; testamēti ſc̄ptura et altitudinē celeſtiū p̄ceptoz mādat et p̄miū. Ultraq; altitudinē christi p̄dicat: altiora mysteria que nō ca‐pit cois turba: ap̄l̄ ſufferūt et implēt. ſ. pfectoz cor‐

da ſeptiformis ſp̄is grā ad intelligēdū illuſtrata: ſpo‐te iūco et folijs palmyr ſolēt̄ ſterti: et ſignificat ſc̄os qui radicē cordis in ip̄o fonte vite collocat̄: ne ar‐ſcant: vt iūcus in aqua: et palmam eterne retribu‐onis in corde retinet.

C.A.XVI.

E T dimiſſa turba ascēdit in nauiculam et uenit in fines imagedan: Et acceſſerūt ad eum pharisei et ſaducei tentantes: et rogaueſunt eum ut ſignum de ce‐lo oſtenderet eis. At ille respōdens ait illis: Facto uespere dicitis: ſere num erit: rubicundū eſt eni celum. Et mane hodie tēpeſtas: rutlat. n. triste celum. Faciez ergo celi dijudi‐care noſtis: ſigna autē temporū nō potestis. Generatio mala et adulte‐ra ſignū querit: et ſignum non dabi‐tur ei niſi ſignuz ione propheſe. Et relictis illis abiit.

CHRY. Sicut poſt miraculū quinq; panū oī minus turbas dimiſit: ita et nūc. nec autē pedes re‐cedit: ſed nauigio ne turba eum ſequat̄. vnde dicit Et dimiſſa turba ascēdit in nauiculā: et uenit in fines imagedan. AVG. de con. euan. Marc⁹ aut̄ dicit q̄ in dalmanutha nec eſt dubitandum eundem locum eſe ſub vtrūq; nomie. Nam pleriq; codice nō habet etiā ſin marcu niſi imagedan. RABA. Et autē imageda regio cōtra geraſā: et interpraua poma vel nūcia: et ſignificat horū de quo dicitur: Portus cōclusiū: ſoris ſignat̄: in quo c̄reſcum po‐ma virtutū: et vbi nūcia ſit nomē domini. Docer aut̄ q̄ p̄dicatorēs ministrato verbo turbe ſpi intra ci‐culum cordis virtutū pomis debet refici. ſequit̄. Et acceſſerūt ad eum pharisei et ſaducei tentantes et rogaueſunt eū: vt ſignum de celo oſtēderet eis. RE‐MI. Admirāda quippe eſt cecitas pharifeop et ſadu‐ceorū. ſic enim poſtulabat ſignum de celo: quaſi u non eſſent ſigna que facere videbas. Quod autē ſi ḡnū poſtularent: iobānes manifestat. refert. n. poſt refectionem de quiq; panibus turbā accessiſſe ad co‐mindū et dixiſſe: quod ſignū facis et faciam⁹ et crea‐mus tibi. Parres noſtri in dēſerto manna come‐rūt: ſicut ſcriptū eſt: Panē de celo dedit eis manen‐care. Ideoq; et bi dicit: Oſtēde nobis ſignū de celo. i. fac et vino vel duob⁹ dieb⁹ māna pliat: et terpō pulus paſcar ſicut multo tempe factū eſt in dēſerto. Ip̄e vero inſpiciēs cogitatōes eoz et deus: et uide‐dens q̄ ſi etiā ſignū de celo eis oſtēderet nō crede‐rent: noluit eis dare ſignū quod poſtulabat. vnde et quitur: At ille respōdens ait illis: Facto reſperere etiatis: ſerenuz erit. HIERO. Doc apud grecos in pleriq; codicib⁹ nō habet. Sensus autē manu‐festus eſt: q̄ ex elementorū ordinetur conſonā: poſſunt et ſereni et pluviōſi dies p̄noſci. ſanctis ū

z pharisei qui videbatur legis eē doctores ex ppbe
tarū vaticinio nō poterāt cogīcē saluatorū adiūtū.

AVG. de que euā. Pōt etiā intelligi quod dixit
dñs. Tacerū vespe dicitis: serenū erit, etenī rubicundū
est celū. i. sanguine passiōis christi: pmo aduentu
indulgētia p̄tōz daf. Et mane: hodie tēpestas rus
bet. n. cū tristitia celū: illud est qđ secundo aduentu
igne p̄cedēt ventur' est. **GLO.** vel alr: Rutilat tri
ste celū. i. patiūs apli post resurrectōnem: p̄ quos
me iudicare in futuro scire potessit: qz cū nō pco me
is bonus q̄ patianf nō parca aliis in futuro. Faciē
igū celi dijudicare nos: signa autē tpi nō potestis
Signa tpi dicit de adiūtu suo vel passiōe: cui sile
est roseū celū vespe: z idē de tribularōe: ante adiū
tu sū futura: cui sile est mane roseū cū fīsticia celū.

CHRY. Sicut ergo in celo aliud quidē est signū
serenitatis aliud pluiae: ita z in me putare oꝝ nūc
enī. i. in pmo adiūtu his signis que in terra sūt op̄
est: que autē in celo sunt & uant tpi secundi adiūtū.
RAB. n. sicut medic⁹ veni: tūc sicur index adero. pp̄t
hoc nūc occult⁹ venit: tūc autē cū multa diuulgatōe
qū virtutes celōrum mouebūt. Sed nō est nūc tēpus
boꝝ signoꝝ: veni mori: z que abiecta sunt pati. z iō
sequit⁹. Generatio mala z adultera signū querit z si
gnū nō dabit ei: nisi signū ione pp̄bete. **AVG.** de
cō. euā. Hoc autē z alibi iam dixit matthe⁹. vnde
retinēdū est eadē dñm sepe dixisse: vt q̄ eritē cōtra
rio solū nō poterit: bis dictū intelligat. **GLO.** i
cit autē: Generatio mala z adultera. i. incredula. pro
spirituali carneū hñs intellectu. **RABA.** Nō ergo
generatiō illi tentatiū dñs signū celeste daf: qle q̄re
bāt: quib⁹ mltia signa dedit in terra. Sed generatiō
querētū dñm. i. aplis: quib⁹ cernētib⁹ ascēdit ī celū
z sp̄sancrū misit. **HIERO.** Quid autē sibi velit si
gnū ione. i. supra dictū est. **CHRY.** Cū autē h̄ secū
do pharisei audissent: oportebat interrogare z dicē
Quid est qđ dicit⁹: Sed ipi nō desiderio discēdi h̄ a
dñs queierunt: z ideo dñs eos reliquit. vnde sequit⁹
Et relictis illis abiit. **RABA.** i. relicta gnātōe ma
la indeoꝝ: abiit trās fretū: z gētū sicut⁹ ē ppls. notā
q̄ nō sīc in alijs legi loci: dimissis turbis abiit: h̄ qz i
fidelitat̄ error isolētū aīos obtriebat: dñs q̄ eos filiēt
Et cū uenissent discipuli ei⁹ trās
fretuz: obliti sūt panes accipe. Qui
dixit illi: Intuēmi z cauete a fermē
to phariseoz z saduceoz. At illi co
gitabāt int̄ se dicētes: Quia panes n̄
accepim⁹. Sc̄ies autē iēsus dixit eis:
Quid cogitatis inter uos modice fi
dei: qz panes nō hētis? Nōdū intel
ligitis neqz recordamī qnqz panū z
qnqz miliū hoim: z quot cophinos
sumpsistis? Neqz septē panū z q̄tu
or miliū hoim: z quot sportas sum
psistis? Quare nō itelligitis: qz nō
de pane dixi uob: cauete a fermēto

phariseoz z saduceoz. Tētellexe
runt: quia non dixerit cauēdū a fer
mento panum: sed a doctrina phari
seorum z saduceorum.

GLO. Sicut dñs phariseos reliqrat pp̄ eōp infi
delitatē: ita n̄tēr z doctrinā eōp a discipulis cauē
dū eē doc̄. vii seq̄: Et cū re. disci. ei⁹ trās fre. ob. sūt
acci. panes. **REMI.** Tanto. n. amore m̄grī detine
bāt: vt nec etiā ad pūctū vellēt ab eo recedē. Biad
uerdū est ḡ q̄tu alieni eēt ab appetitu telicianū
cū tā pūa h̄rent ò necessarij curā: vt etiā obliti sūt
panes accipe: sine quib⁹ hñana fragilitas subsistē n̄
pōt. Seq̄: Qui dixit illi⁹: Intuēmi z ea. a fer. pha.
z saduceoz. **HYLA.** In quo monēt apli nō acmī
sciri iudeoz doctrine: qz legis opa in effectu fidei z
p̄figuratiōe rep̄ sequētū constituta sūt: z i quoꝝ tpa
atqz etatē vitas contigisit nihil vltra in vitatis fili
tudinē positū arbitrarēt: ne doctrīa phariseoz xp̄z
nesciēt: effectū euāgēlice vitatis ripect̄. **HIE.** Qui
..n. cauet a fermēto phariseoz z saduceoz. legi ac lē
p̄cepta nō suat: traditōes hoīz negligit: vt faciat dī
mādata. Hoc est fermētū de quo apli ait: Modicū
fermētū totā maslām corūpit. Istiūsmodi fermētū:
etiā omni ratōe vitādū est: quod habuit mar
tion valētūs z oēs heretici. Fermētū. n. babet vī
vt si farine mixtū fuerit: qđ parū videbat: crescat in
maiū: z ad saporē suū enīversam oſp̄iōem trahat
ita z doctrina heretica: si vel modicā scintillā iceſ
rit in tuū pect̄ in breui ingēs flāma cōcrescit: z toſ
tā bonis passiōem ad se trahit. **CHRY.** S̄ q̄re
nō dixit: Attēdite a doctrīa phariseoz manifesie,
quia vult cōmemorare ea que facta sunt. f. de multi
plicatōe panū: etenī nouerit eos eē oblitos. Sipli
autē de h̄ eos incusare nō videat rōem h̄re: occasione
autē ab eis recepta increpare: susceptibile faciebat iſ
cusatōem: z iō que cogitabāt discipuli: euāgēlista ī
mediū introducit dicēt. At illi cogitabāt intra se di
cētes: Quia panes nō accepim⁹. **HIE.** Quō autē
panes nō hēbāt: qui statim impletis septē sportis:
ascēderūt in nauiculam: z venerūt in fines mageda
rīseoz z saduceoz: sed scriptura testaf ḡ obliti sūt eos
secū tollēt. **CHRY.** Quia vō discipuli circa & uati
ones iudaicas adhuc repebāt: iō dñs vēhemēter eos
increpat ad vtilitatē oīm. vii seq̄: Sc̄ies autē iēsus
dixit eis: Quid cogitatis inter vos modice fidei: qz
panes nō habetis: **GLO.** q. d. Quid cogitatis me
dixisse de terrenis panib⁹ de quib⁹ nō est nobis dī
spūtādū: cū de tā paucis tātās feci abūdare reliq̄as
CHRY. Hoc autē facit vt sollicitudinē escārū ab eis
abūciat. Sed q̄re nō arguit eos: cū dicerūt: Uli no
bis in solitudine panes tātā: etenī epporūm̄ vide
baſ hoc dici. Sed ideo tūc nō rēphēdit eos: ne vide
re ſe ingerere ad signa faciēda: z nolebat ante tur
bas eos screpare. Tūc etiā rōnabilior hec accusatio
fuit: qñ iam dupli miraculo de panib⁹ facto tales
erāt: vt adhuc de escis dubitarēt. Vide autē z icrepa
tiōem cum māsuetudine: relut. n. excusando rñdet
pro his quos increpauerat dicēs: Non dū intelligi
tis: neqz recordamī quinqz panū. **GLO.** q. d. neqz

Mattheus

mysteriū intelligitis: neq; stutē in méoria haberis.

CHRY. Per quod in memoriā eos reducit ad ea que pterierūt et ad futura attentiores facit. **HIE.** Per hoc autē q; dicit: Quare nō intelligitis. ecce p occasiōnem docet eos quid significet quicq; paies et septē: quicq; milia homīt et quatuor milia: que paſta sunt in eremo. Si n. fermētī phariseorū et saduceorū nō corporalē panē: sed traditiōnes pueras et bētīa significat dogmata: quare cibi quib; nutrit' est popul' dei nō verā doctrinā integrāq; significant.

CHRY. Ut autē discas q̄tum in discipulis potuit increpatiō christi: et qualiter eoū mēte exerēt dor mētē: audi quid euāgelistā dicit: Tūc intellext̄ q; nō dixit caueđū a fermēto panū: sed a doctrina phariseorū et saduceorū: q̄nis eo hoc nō interpretāt̄. Interpretatio ergo dñi eos a iudaicis obseruatiōib; abdurit. desides erētes attētiores fecit: et a pia fide eos eripuit: vt nō timeāt si quādo paucos panes ha bere videātur: neq; pro pane solliciti sint: sed hec res spiciant vniuersa.

Uelit at ics' i p̄tes cesaree philippi et interrogabat discipulos suos dices. Quē dicūt homies esse filiū hoīs? At illi dixerūt: Alij iohannē bapti stā: alij aut̄ heliā: alij uero hieremīā aut unū exq; p̄hetis. Dicit illis icsus Uos aut̄ quē me esse dicitis? Respo dēs simō petr' dixit: Tu es christus fili' dei nūi. Nūdēs aut̄ icsus dixit ei: Hecat' es simō bariona: quia caro et sanguis nō reuelauit tibi: s; pater me' qui in celis est. Et ego dico tibi quia tu es petr' et sup hāc petrā edi ficabo ecclīā meā: et porcē inferi nō p̄ualebūt aduersum eaz. Et tibi da bo claves regni celozū. Et qdūq; ligaueris sup terrā: erit ligatū et in celis. Et quodcūq; soluearis sup ter ram: erit solutū et in celis.

GLO. Postq; discipulos a phariseorū doctrina remouerat dñs: cōueniēter euāgelicē doctrine magnitudinē in eis fundat. et vt maiō: solēnitās des gnef: loc' describit̄ cū dicit: Cenit aut̄ icsus in p̄tes cesaree philippi. **CHRY.** Ideo aut̄ nō simpl̄ cesa reā nomi: at: sed cesareā philippi: quia est et alia cesa rea que est stratonis: nō aut̄ in illa: sed in hac discipulos interrogauit: lōge eos a iudeis abducens: vt ab omni tūno: eruti: libere dicāt que habebant in mēte. Philipp' aut̄ iste frater fuit herodis tetrarche iheruree et traconitidis regiōis: qui in honore tyberij cesar' cesareā philippi: que nūc paneas dicit̄ appellauit. **GLO.** Confirmatur aut̄ in fide discipulos: p̄ius opiones et errores aliorū a mētib; eorū voluit remouere. vnde sequit̄: Et interdisci. suos di. Quē

dicūt hoīes esse filiū hoīs? **ORI.** Interrogat chri stus discipulos: vt ex apostolozi r̄nīcōib; nos disca mus diuersas opinioes fuisse tūc apud iudeos de christo: et vt nos semp scrutemur de christo: qualis opinio sit apud hoīes de nobis: et siqd male dicit de vobis: occasiōes illi' p̄cidam': siqd aut̄ boni eūs occasiōes augeam'. Sed et discipuli ep̄ori et aplor instruiūt ecēplo: et quale scūq; opiones habuerit to ris de epis suis referat eis. **HIERO.** Pulchre aut̄ interrogat: Quē dicūt hoīes esse filiū hoīes? Quia qui de filio hoīs loquūt̄: hoīes sunt: qui vero diu nitatē ei' intelligūt: nō hoīes sed dij appellāt̄.

CHRY. Nō aut̄ dicit: Quē me dicūt scribe et pha risiēt̄: sed Quē me dicūt hoīes: plebis mētē: que ad malū inflexa nō erat inuestigāt̄. Eti. n. m̄lo du milior q̄ oportebat eorū erat de christo opio: si tū a nequicia libera erat: phariseorū aut̄ opio de chri sto erat plena multa malicia. **HYL A.** Dicendo ergo: Quē dicūt homies esse filiū homis: significavit ppter id qd̄ in se videbat esse aliud sentiēdū: erat enī hoīs fili'. Qd̄ igit̄ de se opinādi iudiciū desiderabat nō illud arbitramur qd̄ ipē s̄fessus est: sed occulū erat de quo querebas: in qd̄ se credētū fides debet at extēdere. Est aut̄ hec cōfessiōis tenēda ratio: et si cut dei filiū: ita et filiū homis meminerim': quia alterū sine altero nihil spei tribuit ad salutē: et ideo s̄gnāter dicit̄: Quē dicūt homies esse filiū hominem.

HIERO. Nō etiā dicit̄: Quē me esse dicūt hoīes sed Quē dicūt esse filiū homis: ne iactāter de se q̄ videre. Et nota vbiq; in veteri testamēto lep̄t̄ est fili' homis: in hebreo positū est: Filius adam. **ORIGE.** Diuersas aut̄ iudeoū opiones de chri sto discipuli referūt. vnde dicit̄: At illi dicit̄: Alij iohem baptista: estimat̄ dñm. s. secuti herodis. Alij aut̄ heliā: videl; estimātes q̄ aut̄ secūdāz natūritatē uscēperit helias: aut̄ ex eo tēpe in corpe viuēs in tēpe apparuit illo. Alij uero hieremīā: quē domin' in tēibus p̄phetā cōstituit: nō intelligēt̄ quā hieremīās typ' fuerat ch̄risti. Aut̄ vnu ex p̄phetis rōne simili. ppter illa que de' ad ip̄os locut̄ est per p̄phetas: nō tamē in ip̄is: sed in ip̄o sunt implēta. **HIERO.** Sed tamē turbe sic errare potuerat in bela et hita mia: quā herodes errauit in iohāne. vñ miroz quodam interp̄tes causas errorū inquirere singulorū.

CHRY. Quia vero discipuli opinionē turbe retinuerāt: euocat eos p̄ secūdā interrogat̄ dñm: ad op̄i nandū aliquid mai' de ip̄o: et ideo sequit̄: Dicit illis icsus: Uos aut̄ quē me esse dicitis? Uos aut̄ inq; q̄ simul meū estis semp: quia maiora signa viduisti: q̄ turbe: nō oꝝ vos in opinōe cōnenire cū turbis: et ppter hoc nō a p̄incipio p̄dicationis eos de hoc iterō gauit: sed post q̄ multa signa fecit: et multa locut̄ eis de sua deitāte. **HIERO.** Attēde aut̄ q̄ ex hoc textu sermonis apli nequaq; homies: sed dij appd lan. Lū. n. dicit̄: Quē dicūt homines esse filium homis: subiecit: Uos aut̄ quē me esse dicitis? Alij dicit illis: quia homies sunt humana opinātib; vos q̄ dij estis: quē me esse existimat̄. **RABA.** Nō aut̄ quasi nesciēs de se sentiāt̄ discipulos vel extraneoū inquirit̄. Sed ideo discipulos quid de se sentiāt̄ interrogat: et cōfessionē recte fidei digna mercede remuneret. Ideo qd̄ alij de se sentiāt̄ in q̄ra

ut expositis pmo sententiis erratiū discipuli pbarent
vitatem sue confessionis nō de opinione vulgata sed de
iō pcepisse dñice reuelatōis archano. **CHRY.** Qn
vō dñis de plebis opinione interrogat: oēs r̄idēt. sed
oībus discipulis interrogatis petr² tanq̄ es aploz &
caput: p oībus r̄idet. vñ sequit. R̄idēs simon pe
trus dixit: tu es christ² fili² dei viui. **ORIG.** Dene
gat quidē petr² aliquid eoz eē iesum q̄ arbitrabāt iū
dei. cōfessus ē aut̄ **Lu** es christ²: q̄d nesciebat iudei:
sed q̄d mai² est fili² dei viui: q̄ p̄phas dixerat:
Uino ego dicit dñis. & iō dicebat viui: sed sim super
eminētiā: q̄ supēminet oībus h̄istib² vīta: q̄n solus
h̄i imortalitatē: & est fons vite: q̄d p̄p̄e d̄ de² pater
vita aut̄ est q̄st de fōte pcedēs: q̄ dixit: Ego sum vita
HIERO. Dei etiā viui appellat ad pparationem
eoz deb̄ q̄ putans oīj: sed mortui sūt. **Saturnū** dī
co iouē: venerē: & herculē: & cetera idoloz portenta.
HYLA. Est aut̄ hec vā & uiolabilis fides ex deo:
dei fideliū, pfectū ecē: cui fit ex eternitate p̄ris eterni
tas. Hūc igit̄ assumpſisse corp² & boīem sc̄m eē: p̄fē
cta cōfessio est. **Lōplexus** est itaq̄ oīa q̄ & naturam
& nomē exp̄ssit: in quo summa vītū est. **RABA.**
Mira aut̄ distinctiōe sc̄m est vt dñis ipē būilitatē
assūpte būianitatis p̄fiteat: discipul² excellētiā dñe
eternitatis oīdat. **HYLA.** Dignū aut̄ cōfessio petri
pmii cōsecuta est: q̄r̄ dei filiū i hōle vidisset. vñ seq̄:
R̄idēs aut̄ iesus di.ei: b̄tūs es simon bar. q̄r̄ caro &
san. nō reue. ibi: sed p̄r̄ me² q̄ est i celis. **HIERO.**
Reddit enī christ² aplō vicē p̄ testimonio q̄d de se
petr² dixerat: **Lu** es christ² fili² dei viui. dū aut̄ dixit
ei: **Btūs** es simon bariona: q̄re: q̄r̄ nō reuelauit tibi
caro & sanguis sed reuelauit p̄r̄: q̄d caro & sanguis
reuelare nō potuit spūsancti grā reuelatū est. Ergo
ex cōfessione sortit̄ vocabulu q̄ reuelatōe ex spūlō
bēat: cui² & filius appellādus fit. siquidē bariona in
lingua nīa sonat filius colubē. **HIERO.** Alij sim
pliſ accipiūt q̄ simon. l. petr² filius fit iohannis: iu
xta alteri² loci i terrogationē: Simon iohāni: dilig²
me: & volūt scriptor̄ vitio depravatū: vt pro. bar. ioh
anna. l. filius iohāni bariona scriptū fit vīta detra
cta sybilla: Johāna vō ierptaf dei grā. vtrīq̄ autē
nomē mystice intelligi pōt q̄ & colubā sp̄nsin & grā
dei donū significet spiritale. **CHRY.** Vñiū est enī
dicē: **Lu** es fili² iōne vel iohāni: nīi vt oīdat q̄n ita
naturaliē est ch̄rist² fili² dei: sicut petrus filius iōne
eiusdē substatiā cū eo q̄ genuit. **HIERO.** Illō aut̄
q̄ ait: Q̄r̄ caro & sanguis nō reuelauit tibi. aplōce nar
rationi cōpara: in qua ait: Lōtinuo nō acq̄eu carnī
& sanguini: carnī ibi & sanguini iudeos significans:
vt hic quoq̄ sub alio sensu demostref q̄ ei nō per
doctrinā p̄bariseoz sed p̄ dei grām ch̄rist² dei filius
reuelat² sit. **HYLA.** Uel aliter: **Btūs** h̄i ultra hūa
nos oculos & itendisse & vidisse laudat² est: nō id q̄d
et carne & sanguine mīens: sed dei filiū celestis p̄ris
reuelatiōe cōspicies vt pm² agnoscet q̄ dīntas ēēt
in christo. **ORIGE.** Est aut̄ in hoc loco q̄rendum
vtz cū p̄s mitterent iā coḡscēbat discipuli q̄n ipse
erat ch̄rist². Dic enī smo demōstrat: q̄n tūc pmūm
cōfessus fuerit ei petr² ch̄ristū filiū dei viui. & vide si
potes: q̄n credē iesum eē ch̄ristū min² est q̄s coḡscē
vt dicam² q̄ q̄n mitteban² ad p̄dicandū credebat q̄
dem iesuz eē ch̄ristū. postea aut̄ p̄ficiētes etiā coḡue

rim. aut̄ ita est r̄fidēndū: vt dicam² q̄n tūc q̄dē ap̄i
initia cognitionis habebant ch̄risti: & exīga cogīce
bāt de illo. postea aut̄ p̄ficerūt in agnōce p̄sius: vt
possent capē sc̄iam ch̄risti reuelatā a p̄fe: sicut & pe
trus q̄ btificat: nō solū i eo q̄d dicit: **Lu** es ch̄ristū
sed i eo mag² q̄d addidit fili² dei viui. **CHRY.** Ni
mīp aut̄ si nō cōfessus ēēt petr² ch̄ristū. p̄pe ex p̄fē na
tū: nō ēēt h̄i reuelatione op̄ neq̄ estimare ch̄ristū
vñi ex multis filiis adoptiūs btitudine dignū eset
nā & aī hoc illi q̄ erat i nauī dixerūt: Uere fili² dei ē
h̄i. **Sz** & iāthanael dixit: Rabbi tu es fili² dei. nō tū
bt̄ dicti sūt: q̄r̄ nō talē cōfessi sūt filiādēm q̄lē petr².
sed vñi ex multis eū estimabāt: nō vē filiū. vel t̄si p̄
cipiū q̄dē p̄ mītū: nō aut̄ ex substantia p̄ris. **Uides**
aut̄ q̄lē & filiū reuelat p̄r̄: & p̄rem fili². Nō enim ab
alio est dicē filiū q̄s a p̄fe: nec ab alio p̄rem q̄s a filio
q̄re & hic manifestū est q̄ fili² est cōsubstancialis & co
adorand² p̄r̄ oīdit aut̄ ch̄rist² ex hīc iā multos c̄tes
dituros: q̄d fuerat petrus cōfessus. vñi subdit: Et ego
dico tibi q̄r̄ tu es petr². **HIERO.** Ac si. o. q̄r̄ tu mi
hi dixisti: **Lu** es ch̄rist² fili² dei viui. et ego dico tibi:
nō smone cassio & nullū op̄ h̄īste: sed dico tibi: quia
mēi dixisse fecisse ē. Q̄r̄ tu es petr². sic enī ipē lumen
aplōs donauit: vt lumē mūdi appellēt: & cetera que
a dño sortiti vocabula sūt: ita & simoni q̄ credebat i
petrā ch̄ristū: petri largit² ē nomē. **AVGV.** de cō
cuā. Null² tñ arbūres q̄ h̄i petr² nomē accepit. nō
enī accepit hoc nomē nisi vbi iohānes cōmemorat
ei dc̄m eē. **Lu** vocaberis cepbas. q̄d ierptaf petrus
HIERO. Sc̄m autē mītaphorā petre recte dī
ei: Edificabo ecclām mēā sup te. & hoc est q̄d sequebit
Et sup hāc petrā edificabo ecclām mēā. **CHRY.**
.i. in hac fide & cōfessione edificabo ecclām mēā. Dic
oīdit multos iā credituros q̄d petr² cōfessus fuerat
& erigit ei² sensū: & pastore ipm facit. **AVGV.** i. li.
retracta. Dixi in quodā loco de aplō petro: q̄ i illo
tāq̄ i petra edificata est ecclā: sed sc̄o me postea se
pissime sic exposuitse q̄d a dño dc̄m est: **Lu** es pe. &
su. hāc pe. edi. cc. mēā. vt sup hūc intelligeret: quē cō
fessus est petr² dicēs: **Lu** es ch̄rist² fili² dei viui: ac si
petr² ab hac petra appellat² p̄sonā ecclē figuraret:
q̄ sup hāc petrā edificat. nō enī dc̄m ē illi: **Lu** es pe
tra: **Sz** **Lu** es petr². petra aut̄ erat ch̄rist²: quē cōfess²
simon sicut ei tota ecclā cōfites: dicit² est petr². **Daru**
aut̄ duaz sīnīaz: que fit p̄babiliz² eligat lector². **HY
LARI.** Est aut̄ in mīcupatione nīi nominis felix
ecclē fundamētū: dignaq̄ edificatōe illi² p̄tra q̄ in
fernās leges & tartari portas & oīa mortis claustra
dissolueret. vñi ad oīdendā firmitatē ecclē supra pe
trā fūdate subdit²: Et porte ierī nō p̄ua. aduer. eam.
GLO. i. nō sepabūt eam a charitate mea & fide.
HIERO. Ego portas inferi vīta reor atq̄ peccata
vel certe hereticor̄ doctrinas p̄ q̄s illecti hoīes dū
cūf ad tartar. **ORIGE.** Sz & singule spiritalē
neq̄cie in celestib² porte sunt inferoz: qb² h̄īaf por
te iusticie. **RABA.** Porte quoq̄s inferi & tormenta
& blādīmetā sunt p̄fectoroz: sed & prāna infideliz
opa ineptaq̄ colloqa porte sunt inferi: q̄z iter pdit: oī
nis oīdit². **CHRY.** Nō aut̄ exp̄mit vtz petre nō p̄
ualebūt. in q̄ edificat ch̄rist² ecclā: aut̄ ecclē quam
edificat sup petrā: nīi manifestū est: q̄z nec aduersus
petrā nec aduersus ecclām porte p̄ualent inferozū.

~~Matthew~~

CYRIL. in li. thesau. Scōm autē hāc dñi pmissio nūm ecclā aplīa petri ab oī seductione hēticasq; cō uētiorie maner īmaculata: sup oēs ppositos & epos & sup oēs p̄nates ecclāꝝ & aploꝝ in sua pōtificib; i fide plenissima & auctoritate petri. Et cū alie ecclēs quādā errore sūt verecūdate: stabilita inq̄sibilr ip̄a sola regnat: silentiū ip̄oꝝ & oīꝝ obturās ora hereticoꝝ: & nos necessario salutis nō decepti supbia neq; vino supbie debriati t̄ypum vitatis & sc̄e aplice traditionis vna cū ip̄a cōfitemur & pdicam⁹. **HIERONY.** Nemo aut̄ putet hoc de morte dici q̄ apli traditioni mortis subiecti nō fuerit quoꝝ martyria vi deat coruscare. **ORIGE.** Si ḡ & nos p̄ nobis re uelate qui est in celis: qn̄. s. uersatio n̄ra in celis est & seſſiſuerim? iſuꝝ xp̄m ēc filiū dei viui & nobis dīcet: Tu es petrus. petra enī est oīs q̄ imitator ē xp̄i: aduersus quē aut̄ porte p̄ualēt inferoꝝ: ille neq; pe tra dicend̄ est: sup̄a quā edificat ch̄ristꝝ ecclā; neq; ecclā neq; ps ecclē quā xp̄s edificat sup̄a petraꝝ.

CHRY. Deinde & aliū petri dicit honorē cū subdi tur: Et tibi dabo claves regni celoꝝ. q. d. **Sicut** p̄ ti bi dedit me cognoscē ita & ego tibi aliquid dabo. s. claves regni celoꝝ. **RABA.** Qui enī regē celoꝝ maiori p̄ ceteris dettione & ſeſſus ē: merito p̄ ceteri ip̄e collatis clauib; regni celeſtis donat̄ est: vt con ſtaret oībus q̄ absq; ea ſeffione ac fide regnū celo rū nullus poſſet intrare. Claves aut̄ regni celoꝝ ip̄aꝝ diſcretionē & potentia noſiat: potētia qua liget & ſol uat: diſcretōem q̄ dignos vel ſdignos diſcernat.

GLO. Uſi ſedē: Et quodcūq; ligaueris. i. quēcūq; i dignū remiſſione iudicaueris dū viuit: indign̄ ap̄o dei iudicabif. Et quodcūq; ſoluere. i. quēcūq; ſoluendū iudicaueris dū viuit: remiſſionē peccatorum ſeques a deo. **ORIGE.** Uide aut̄ quātā p̄tātem b; p̄era ſup̄a quā edificat ecclā: vt etiā iudicia eī ma nent firma q̄i deo iudicāte p̄ eā. **CHRY.** Uide at̄ q̄litter ch̄ristꝝ reducit petruꝝ ad excēſam de ip̄o intel ligentiā. Nec enī ei se p̄mitit datuꝝ que ſur. p̄pa dei ſoliꝝ. s. peccata ſoluere: & ecclā ūmutabilē ſacere inter tot pſectionū & tētationū peccataꝝ. **RABA.** Nec aut̄ ligādi atq; ſoluēdi p̄tās q̄p̄n soli petro da ta videaf a dñio: tñ & ceteris aplis daf: necnō etiam mūc i ep̄is ac p̄ſbyteris oī ecclē. Sed iō petrꝝ ſp̄aliter claves regni celoꝝ & p̄incipatū iudicarie p̄tātis acce pit: vt oēs p̄ orbē credētes itelligāt q̄p̄cūq; ab vni tate fidei vel ſocietatis illiꝝ quolibet nō ſemetiſpos ſegregant: tales nec vinculis peccatorū ſolutoꝝ: nec ianuā p̄t̄ regni celeſtis igredi. **GLO.** ſp̄aliter eti am eā petro ſc̄ellit: vt ad vnitatē nos iuntaret. Ideo enī eū p̄cipē aploꝝ ſtituit: vt ecclā vnu p̄ncipaleꝝ ch̄risti haberet vicariū: ad quē diuersa mēbra ecclē recurrerēt: niſi forte iter ſe diſſentirēt. Qd̄ ſi diuersa capita eēt̄ i ecclā vnitatis vinculū ſueref. Quidaz aut̄ dicūt q̄ iō dicit: Sup̄ terrā. Nō enī data ē p̄tās ligādi vel ſoluēdi mortuoꝝ: ſed viuoꝝ. Qui aut̄ mor tuos ſoluere vel ligaret: nō ſup̄ terrā: ſed poſt terrā hoc ſaceret. **EX** ſenten. cōſtantinopol. cōcilii. Qn̄o aut̄ p̄ſumūt quidā dīcē de viuis tātūmodo hec deā eſſe: an ignorāt q̄ iudiciū anathematis nihil ē aliō q̄ separatio: Euitandi ſit aut̄ illi qui a p̄ſumis cul pis detinēt: ſiue in viuis ſint ſiue nō. A nocente. n. ſemp̄ resurgere necessariū eſt. **Sed** & auguſtini relē

gioſe memorie q̄ inter aphrycanos epos ſplendui diuerſe epiftole recitate ſūt: ſignificat̄ q̄ oportet hereticos & poſt mortē anathematizare. **Talē** aut̄ ecclāſtīca traditionē: & alij aphrycani epi ſuauerū. **Sed** & ſc̄a romana ecclā quodā epos poſt mortē anathematizauit: l3. p̄ ſide in vita ſua nō eēt accu ta. **HIERO.** Iſtu locū epi & p̄ſbyteri nō intelligētes aliqd ſibi de pharifeoy aſſumūt ſugilio: vt ve dānent inoſentes: vel ſoluerē ſe noxios arbitrentur cū apud dñm nō ſuia ſacerdotū ſed reoꝝ vita q̄rat. Legim̄ in leuitico de leproſis vbi iubēt oſidere ſe ſacerdotibus: & ſi leprā babuerit: tūc a ſacerdote im mūdi fiāt: nō q̄ ſacerdotes leproſos faciant & immu dos ſed q̄ habeat noticiā leproſis & nō leproſis: p̄it diſcernere q̄ mūndus: q̄ ve imundus ſit. Quo ḡ ibi le proſum ſacerdos imundū ſacit: & hic alligat ſe ſol uit epos vel p̄ſbyter nō eos q̄ inſontes ſit vel innoſi ſed p̄ officio ſuo cū peccator audierit veritates: ſic qui ligādus ſit: q̄ ſoluēdus. **ORIGE.** Sit ḡ in cōp̄ hēſibilis q̄ alteꝝ ligat ſe ſoluit: vt inuenias dignū ſi gare vel ſolucrē i celo. **Sed** & ei q̄ potuerit vniū portas obſtruē iſferoꝝ: q̄i p̄mūrōans claves regni celoꝝ. oēs enī ſp̄es v̄tutis cu q̄s eā ceperit opari: q̄i ip̄e ſe adaperit aīt eū: dñio videl; aperiēt eē ſe p̄ graſ ſuā vt inuenias eadē v̄t̄ & porta eē & clavis poſte. Horūtā aut̄ & vnaq; virtus eſt regnū celorum. **Tunc** p̄cepit diſcipulis ſuis ut ne mini dicerēt: q̄r ip̄e eēt iſlus ch̄ristꝝ. **Exinde** cepit iſlus oſidere diſcipul ſuis: q̄r oportet cum ire hicosoly mam: & multa pati a ſeniorib; & ſcri bis & p̄incipib; ſacerdotum & occidi & tertia die resurgere. **ORIGE.** Poſtq; petrus cōfessus ē filiū dei vni q̄r noluit hoc eos iſterim p̄dicare ſubdit. Tūc p̄t̄ pit diſcipulis ſuis vt nemini dicerēt: q̄r ip̄e eēt iſlus ch̄ristus. **HIERO.** Sed cū ſup̄a mittens diſcipu los ad p̄dicandū iuſſerit eis: vt annūciaret adueni ſuī: videſ eē ſōrum q̄o hic p̄cipitne ſe ſicāt eē iſlus ch̄ristū. mihi videſ aliuſ eē ſōrum p̄dicare: alio iſlus ch̄ristū. Et ch̄ristꝝ cōe dignitatē eſt nomē: iſlus po priū vocabulū ſaluatoris. **ORIG.** Uel tūc leuiter qđe de eo annūciabāt: q̄i de magno & mirabili v̄re: ch̄ristū aut̄ eē eū nōdū annūciabāt. Qui aut̄ vult eē ch̄ristū eū p̄dicari ab aplis: dicit qn̄ ſe ſuolit voluit eſt mētēnē nominia ſuī: vt iſterim ſc̄ ſilev tio p̄dicatōis bñi: hoc eī q̄ ſe ſuolit de ch̄risto au ditū ſuerat ſigeraſ in ſenib; audiſer. Aut̄ ita eē ſuolit q̄ſtio: vt videaf ea q̄ ſup̄is de annūciāde ch̄risto ſunt dicta: nō ad t̄ps p̄tinere q̄d ſuit aīt ch̄risti re ſurrectōem: ſed ad t̄pa p̄ ſutura. **Vec** aut̄ q̄ mandat vt nemini dicant: tūc aplis ouenire. inutile enī ē ip̄s qđē p̄dicare: crucē aut̄ eius tacere. Propterea p̄ce pit eis vt nemini dicerēt: q̄r ip̄e eēt ch̄ristus: & p̄pre tabat eos vt poſtmodū dicant. **Qui** ip̄e eēt ch̄ristus qui crucifixus ē: & resurrexit a mortuis. **HIERO.** Qd̄ ne q̄s putet n̄fe tñ eē itelligētē q̄d ſeot: cauſa tinc. p̄hibite p̄dicationis exponit. Seq̄ enī. Exinde cepit iſlus eū. diſci ſuis: q̄r opoz. eū ire biero. & mul-

C. XVI.

pati a seni. et scri. et p̄n. sacer. et occ. et ter. die resur. Est autē sensus: Tūc me p̄dicate cū ista passus fero: qd nō p̄dest ch̄ristū publice p̄dīcari et eius vulgare in p̄plis maiestatē quē post paululū flagellatū visuri sūt et crucifixū. CHRY. Qd enī semel radicatu ē et postea euulsi: si itepl plantef: difficile retineb̄it ap̄d multos. qd aut̄ infixū semel est: et māst postea imo- bile facile puebis ad augmentū. pp̄f hoc aut̄ inno- tur tristib̄ p̄dīcēdis: et fīmonē multiplicat: ut apīat discipulorū mētes. ORIGE. Et vide qz̄ dīxit: Le- pit dīce vel docē: sed Dīdic: qm̄ sicut corporaliorū oīs di vīunt: sic oīdī dicūt a xp̄o ea q̄ loqbaſ. Nō aut̄ si puto eis q̄ corporaliter eū multa patientē viderūt: oīlā fuisse ea q̄ videbānt: quō discipulis oīlātū ē rō- nabilis xp̄o de mysterio passionis et resurrectionis xp̄i: et tūc qdē cepit oīdī. M̄t̄er aut̄ postea capatio- bus factis pleni demōstrauit: qz̄ oē qdē cepit iēsus hoc p̄fīct. P̄portebat aut̄ eū ire in hierusalē: vt occi- dat qdē in hierosolymis q̄ sunt deorsum: regret at̄ resurgens in hierusalē celesti. Postq̄ enī resurrexit ch̄rist: et alij cōsūrrexit ei: iā nō deorsum q̄rit hie- rusalem vel dom̄ oīonis in ea: sed sursum. patīt at̄ multa a seniorib̄ hierusalē terrene: vt glorificet ab- bis qui capiūt bñficia ei? celestib̄ seniorib̄. Tertia aut̄ die resurrexit a mortuis: vt eripiēs a maligno ac quirat eis q̄ liberati fuerāt hoc domū vt bapti entur spū et aia et corpe in noīe pris et filij et spūscī: q̄ sunt tres dies simul perpetuo instantes eis qui per eos facti fuerunt filii lucis.

Et assūmēs eū petr̄: cepit incre- pare illū dīces: Absit a te dñe: n̄ erit tibi hoc. Qui p̄uersus dīxit petro: Glade p̄ me sathanas scādalū es mi- bi: qz̄ nō sapis ea que dei sūt: sed ea que hominū.

ORIGE. Adhuc initia eoz q̄ oīdēbat dīces: xp̄s petr̄ indigna hec filio dei vitū arbitrabāt: et q̄si ob- litus qm̄ fili? dei viui nihil dignū icrepatione facit aut agit: cepit icrepāre. et hoc est qd̄ dīc. Et assūmens eū petrus cepit icrepāre illū. HIERO. Sepe dīxi- mus nūmū ardoris: amorisq; q̄ maximū fuisse petrū in dñm saluatorē. Qui ḡ p̄fessione suā et p̄mū saluatoris qd̄ audierat: nō vult destrui fīsionem suā: nec putat posse fieri vt dei fili? occidat: assūmit eū in effectū suū. vel sepatus dūcit: ne pītib̄ ceteris cōdiscipulis videas magistrū arguere: et cepit illum icrepāre amātis affectu: et obstat dīcē. Absit a te do- mine. Vel ut meli? habet in greco: Propiti? sis tibi dñe: nō erit hoc. quasi necessariā haberet p̄piciatio- nem. cui? affectū qdē suscipiens ch̄rist? ignorantias expobrat. vñ seq̄t. Qui quer. dīxit pe. Glade p̄ me satba. scāda. mibi es. HYL A. Scīes enim dñs via- bolice artis instructu: petro ait: Glade retro p̄ me. i. vt exēplo sui passionis sequat. In eū vñ p̄ quē op̄is- no bec suggerebaf queris adiecit: Satba. scāda. mibi es. Nō enī querit existimare petro satthane no- men: et accusationē scādali deputari: p̄ indulta illa bītitudinis et p̄tatis tāta p̄conia. HIERO. S; mibi error apostolic? de pietatis affectu venies: nūq̄ iu-

centiuū videbis diaboli. prudēs ḡ lector consideret pe- tro illā bītitudinē ac p̄tātem in futuro p̄missam nō in p̄nti dātā: q̄ si statim dedisset ei: nūq̄ in eo p̄as- ue cōfessionis error inuenisset locū. CHRY. Quid etiā mirabile est hec pati perrum q̄ de his reuelatio- nem nō suscepit. Ut enim dīcas q̄ neq; illa que de ch̄risto cōfessus fuerit: ex se locut̄ est: vide q̄liter in his que nō reuelata sunt ei turbatione parias. hūa- na enī et terrestri cogitatō: q̄ sūt ch̄risti considerās esti- mabat turpe et idignū esse ei q̄ pateref. Et iō domi- nus subiecit: Quia nō sapis ea q̄ dei sūt: sed ea q̄ bos- minū. HIERO. q. d. mee volūtatis ē et p̄ris: vt pro- hominū salute moriar: tu tuā tātu considerās volūta- tem nō vis granū trītī cadē in terra: vt multos af- serat fructū: et iō qz̄ ūia loq̄ris: volūtati mee debes aduersari appellari. satbanas enī īterpretat aduer- sarius sūe ūius. nō tñ vt pleriq; putat eadē satba- nas: et petr̄ ūia ūdēnant: petro enī dīc: Glade retro me satbanas. i. ūq̄re me: q̄ ūi? es volūtati mee. ille andit: Glade satbanas. et nō ei dī retro vt subaudia- tur: Glade i ignē eternū. ORIGE. Dīxit ḡ petro Glade p̄ me. q̄si desistēti p̄ ignorantia ire post xp̄m Satbanas aut̄ dīxit ei: q̄si p̄ ignorantia aliqd bñti ūiū deo. Dūis aut̄ ad quē querit xp̄s: etiā si corripēdi- cā querit: Sed q̄re dīxit ad petru: Scādalū mibi es. cū in p̄almo dicat: Pax multa diligētib̄ legem tuā: et nomē illis scādalū: Sed mīdēdu est: qm̄ non solū iēsus nō scādalizat. sed nec oīs hō: q̄ i dilectio- ne dei p̄fect̄ est. sed q̄si ad se q̄ tale aliqd: vel agit vel loquit̄: scādalū ē alteri: l̄ ille inscandalizabilis sit: aut certe oīm discipulū peccatē scādalū sibi ap- pellat: sic et paul̄ dicebat: q̄s scādalizat et ego n̄ vroz

Tunc iēsus dīxit discipulis suis: Siq; uult p̄ me uenire abneget se metip̄z: et tollat crucē suā: et sequat̄ me. Qui enī uoluerit aiaz suā saluā facere: p̄det eam. Qui aut̄ p̄dīderit aiām suām. ppter me: inueniet eam.

CHRY. Postq̄ petr̄ dīxerat: p̄piti? esto mibi: ne q̄q̄ erit tibi hoc et auditū: Glade retro me satbanas nō sūt oīs hac solū icrepātōe ūtē: l̄ ex supabūdā- tia voluit oīndere iōuētiā dictōz a petro et fru- cū sui passionis. vñ subdit: Tūc iēsus dīxit discipu- lis suis: siq; uult p̄ me venire: abneget ūmetip̄z et tollat crucē suā: et ūq̄re me. q. d. tu dīcis mibi: p̄pi- tius esto tibi. Ego aut̄ dico tibi: qm̄ nō solū me phis- bere a passionē noctiū tibi ē: sed neq; saluari poter- nīsi patiaris et moriaris et vite abrenūcies semp: et vi- de q̄ n̄ coactiū facit fīmonē. nō. n. dīxit: si nolueris- tis: oī vos l̄ pati: l̄ Siq; uult. hoc aut̄ dīces magis attrahebat. q̄ enī libertati auditoē dīmittit: magis attrahit. q̄ vō violētiā ūsert multotē ip̄edit: nō aut̄ solis discipulis l̄ ūcē hoc dogma orbi terraz p̄pōit dīces: Siq; uult. i. si mulier: si vir: rex: si liber: si ū? CHRY. Tria aut̄ sūt q̄ dīcūt: Abneget ūmetip̄m et tollat crucē suā: et ūq̄re me. GREGO. in home. Quidia nīsi q̄s a ūmetip̄lo deficiat: ad eū q̄ ūp̄ ipsū ē nō appropiūqt. l̄ et si nosip̄os relinqm̄: quo ibi- mis extra nos: vel q̄s ē q̄ vadit si ū ūderuit: l̄ alig-

Mattheus

sum⁹ p peccatū lapsi: aliō p naturā aditi. tūc ḡ nos metip̄los relinqm⁹ ⁊ abnegam⁹ cū vitam⁹ qd̄ p ve tūstatē suim⁹: ⁊ ad hoc nūtūrū qd̄ p nouitatē voca mur. **GREGO.** sup ezechie. Semetip̄sum etiā abne gar: quicq̄ mūtā ad meliora ⁊ icipit eē qd̄ nō erat. **GREGO.** xxij. mora. Semetip̄sum etiā abnegat qui calcato typō supplicie aī dei oculos se eē a se alie num demōstrat. **ORIGE.** Quānis aut̄ videat ali quis a peccato abstine: m̄ nisi i crucē christi credide rit: non pōt̄ dici christo fixus sine cruce. vñ sequit: **Et tollat crucē suam** **CHRY.** Uel alii: Qui negat aliū vel frēm vel famulū vel quēcūq; t̄ si flagella tum viderit: ⁊ quodcuq; patientē nō assit: non ad iuuat: ita vult corpori nō nos nō ignoscere: vt si flagellauerit vel quodcuq; aliud fecerit corp̄ nō par camus. hoc enī est parcere: sicut p̄es tūc ignoscunt filiis: cū magistris eoz tradentes iuferit: vi nō peāt. Ne aut̄ estimes q̄ vñq; ad vñbā tñ ⁊ cōtūmelias oꝝ abnegare seip̄m: oſidit vñq; ad mortem etiā turpissimam. s. crucis: qd̄ significat in hoc qd̄ dicit: **Et tollat crucē suā ⁊ seq̄ me.** **HYLA.** Sequēdūs enī ē dñs cruce assumpta ⁊ passionis lue: t̄ si nō sorte tñ volūtate comitād⁹. **CHRY.** Quia etiā latrones multa grauiā patiunt: vt no c̄st̄ntes q̄ passio malorū sus ficiat: adiungit cām patiendi cū dicit: **Et seq̄ me.** vt ppter eu oia sustineas: ⁊ alias ei⁹ vñtutes addiscas. hoc est enī seq̄ christū vt oꝝ: diligentē esse circa vñtutes: ⁊ pati oia. pp̄ ipm⁹. **GREGO.** Dūob⁹ etiam modis crux tollit: cū aut̄ p abstinentiā affligit corp⁹: aut per cōpassiōnē: p̄imi affligit animi⁹. Sed qz ip̄is vñtutib⁹ quedā vñtua mīcta sūt: dicēdū nobis est q̄ abstinētiā carnis nōnūq; vana glā abscedet: qz dū tenuitas in corp̄: dū pallor in vultu respic̄t: vñtus patefa etiā laudat. Cōpassiōnē vñ animi pleriūq; latēter ob fidet pietas falsa: vt hanc nōnūq; vñq; ad descendēt dū vñtūs p̄trabat. vñ ad hec excludēdā subdit: **Et seq̄ tur me.** **HERO.** Uel alii: Tollit crucē suā q̄ mun do crucifiḡt. cui aut̄ mūd⁹ crucifixus ē: sequit dñm crucifixū. **CHRY.** Deinde q̄ graue videbat quod dñm est p ea q̄ sequunt̄: id mitigat. p̄mia ponēs sūt pereminētiā laborib⁹ ⁊ maliūtē penas. vñ seq̄: Qui enī voluerit aīam suā saluā facē p̄det ea. **ORIG.** Qd̄ oupl̄r p̄t̄ intelligi. Primū sic: Siq̄s amator vñ te pñtis parcit aīe sue timēs mori: ⁊ putās aīaz suaz p̄ hāc mortē pire: iste volēs hoc mō suare aīaz suaz p̄det eā: alienā illā faciēs a vita eterna. Siq̄s tñēnēs vitā pñtē: vñq; ad mortē p̄ vñtate certauerit: p̄det qd̄e aīam suā qptū ad vitā pñtē. sed qñ ppter chri stum p̄det eā: magis eā saluā faciet in vitā eternam. Alio mō sic: Siq̄s itelligit q̄ est vera salus: ⁊ acc̄rere vult eā ad salutē aīe sue: iste abnegās semetip̄sum p̄ dit: qptū ad voluptates carnales aīam suā. pp̄ xp̄m ⁊ pdens aīam suā hoc mō: saluat eā p̄ opa pietatis. dicendo enī: Qui voluerit: p̄cedentē ⁊ sequentē vñū sensū eē ostidit. Si ḡ qd̄ supius dixit: Abneget semet ip̄m: de morte corporali dixit: M̄iter hoc d̄ sola morte itēlīgē debem⁹ dñm eē. Si at̄ abnegare seip̄m est carnalem cōuersationē reūcere: ⁊ perdere animam est deponere voluptates carnales.

Quid enī p̄dest hominī si mūduz uniuersum lucret: aīe uero sue detri

mētū patiāf. Aut̄ quā dabit homo cōmutationē p aīa sua? Fili⁹ enī bo minis uentur⁹ est in gloria p̄is sui cū āgelis suis: ⁊ tūc reddet unicuq; sūm opa ei⁹. Amē dico uobis: stūt q̄ dā de hic stātib⁹ q̄ nō gustabūt mor tem: donec uideant filium hominis uenientem in regno suo.

CHRY. Quia dixerat: q̄ vult saluare p̄det: ⁊ q̄ p̄det saluabit: vtrob̄q; salutē ⁊ p̄ditionē ponēs: ⁊ aliquis estimet equalē eē bincide p̄ditionē ⁊ salutē subiūḡit: Quid enī p̄dest bo. si mū. vñ. ln. an. vñ sue vñtri. p. q. d. ne dicas q̄ q̄ picula q̄ pp̄ tñ iminēt effuḡit: sa! uet aīam suā. i. vitā tpalem. S. po ne etiā cū aīa. i. vita. t̄ vali totū orbē terrā: qd̄ et his homini erit ampli⁹ aīa iperpetuū peunte: Si enī famulos tuos videres in leticia: te aut̄ in malis vñmis cōstituit: qd̄ lucrareris ex eoꝝ oīio: Hoc enī in aīa tua reputa: cū carne lascivitē ipsa futurā p̄tēnem expectat. **ORIGE.** Puto etiā q̄ mīdiūlū cras q̄ nō abnegat semetip̄m: nec p̄det aīaz suā q̄i ad voluptates carnales: ⁊ ip̄e facit aīe sue detruenū. Jō dūob⁹ nobis p̄positis magis est eligendū mūdūm pdamius: ⁊ lucremūr aīas nīras. **CHRY.** Sed si regnaueris sup vñiuersum orbē terrā: non poteris aīam tuā emere. vñ sequit: Aut̄ quā habet hō cōmutationē p aīa sua: Ac si dicat: Divinas si dideris: poteris dare diuitias alias ad eas redimens: aīam aut̄ pdens: nō poteris aīam aliquā dare: sed neq; aliquid aliō. Quid aut̄ mirabile est: si aīa hoc cōtingit: eteni in corp̄e hoc videſt̄. **CHRY.** Et milia diademata corp̄i insanabilis egrōt̄ cōceptu sueris: nō curat. **ORIGE.** Et pīna quidē face cō mutatio aīe est substatia vt det substatia suā homo pauperib⁹: ⁊ saluet aīam suā. Sed puto q̄ nō habet quid hō: qd̄ dans q̄si cōmutationē aīe sue libere t̄ de morte: deus aut̄ p aīabus hominū dedit cōmutationē p̄ciosum sanguinē fili⁹ sūt. **GREGO.** Ut aliter p̄t̄ cōmutari: quia sancta ecclā alīud habet tps p̄secutionis: ⁊ alīud pacis: redēptō: nōst̄r̄ ip̄a ei⁹ t̄pa distinguit in p̄ceptis. nā p̄secutionē t̄p̄ pos nenda est aīa: pacis aut̄ t̄pe ea que ampli⁹ dñm p̄t̄ frangēda sunt desideria terrena. vñ dī. Quid enī p̄dest hominī. **HERO.** Drouocatis aīu dīscipulis vt abnegaret se ⁊ tollerent crucē suā: grandis in uroz audientiū. Icciro tristib⁹ leta succedit. ⁊ t̄ce. Fili⁹ enī bo. ven. est in glā p̄is sui cum an. fin. T̄mes mortē: audi gloriā triūphātis. Ueroris crucē: ausculta angelorū mysteria. **ORIGE.** q. d. Nūc q̄ dem fili⁹ hoīs venit: sed nō in gloria. nō enī decebat eū in gloria cōstitutū peccata nīra p̄tare: sed tunc venit in gloria: cū aīi p̄parauerit dīscipulos suis ūctus sicut illi: vt illos saceret sicut est ip̄e cōfessio glorie sue. **CHRY.** Non autē dixit in tali gloria in quali est: ne alteritatē glorie suspiceris: sed aī gloria p̄is: vt eadē glā oīidaſ. Si aut̄ glā vñra est: festū q̄ substantia vñra est: Quid ḡ times petre mītem audiēs: tūc me videbis in glā. Si aut̄ ego i glā ⁊ vos: sed tñ dīces glam: terribilia imīscui i mīces

C. LXXXVII
H. Hieronimus
T. Gregorius
C. Chrysostomus
S. Basiliscus
A. Ambrosius
P. Athanasius
I. Isidorus
M. Methodius
D. Damascenus
G. Gordianus
L. Leontius
N. Nestorius
B. Basiliscus
E. Eusebius
F. Cyril
J. John
K. Kyrillos
L. Leontius
M. Macarius
N. Macarius
O. Macarius
P. Macarius
Q. Macarius
R. Macarius
S. Macarius
T. Macarius
U. Macarius
V. Macarius
W. Macarius
X. Macarius
Y. Macarius
Z. Macarius
CAP. LXXVII
E. post dīces fīc: affūmpit e
fīs pēt̄p: ⁊ iacobū ⁊ iobī
frātē ciūs: ⁊ dīp̄t̄ illos in
monūtūlūm scōfūm: ⁊ trām

Ca.XVII.

indictum introduces. vii sequit: Et tunc reddam vni
cu: q: scdm opa eius. // HIERONY. Non est enim
distincio iudei & gentilis viri & mulieris: pauperis
& diuinitus: vbi nō posse sed opa considerat. // CHRY.
Hoc autem dixit non solū peccatorib: penas cōme-
morās: sed iustis brauia & coronas. // HIERO. Po-
terat aurē apostolorū tacita cogitatio istiusmodi scā-
dalum sustinere: Occisiones & mortem nūc dicis cē
futurā: q: autem pmitis te assutus in gloria in tpa
longa differt. Preuidēs q: occultorū cognitorū quid
possent obijcere: pñtem timorem pñti compensat p
mio dicens: Sūt qdam de hic stan. q: non gu. morte
do. vi. fi. bo. ve. in re. suo. // CHRY. Volens q: mon-
strare quid est illa glā in q: postea ventur: est: eis in
pñti vita renelatiū sicut possibile erat eos discere: ut
neq: in dñi morte iam doleāt. // REMI. Qd: g: hic
dicit implerū est in tribus discipulis: qbus domin⁹
trāfiguratus in mōte gaudia eteme reppromissiōis
oñdit: q: riederunt eum in regno suo venientē. i. in ea
claritate fulgente: in qua pacto iudicio videbis ab
oibus sanctis. // CHRY. Propter hoc aut non pñdic
noia eoz qui ascensuri erant in montem: q: reliqui
valde cōcupiscerent sequi. exemplū illius glorie vis
suri & grauiter tulissent velut despici. // GREGO.
Uel regnum dei pñs ecclā vocat: & quia nōnulli ex
discipulis eius vsga adeo in corpe victuri erant: vt ec
clesiam dei cōstructā cōspicerent: & huius mundi glo
riam erectam cōsolatoria pmissione. nunc dñ: Sūt
qdam de hic stantib: // ORIGE. Moraliter autē
vbum dei his q: nouiter inducunt ad fidem: formaz
h: fui: pfectis autē venit in gloria pñs sui. Angeli at
illius sunt pphetaꝝ smones: quos nō est possibile
ante spiritualiter intelligere: nisi cū spirituali intellexit
fuerit vbi christi: vt videans simul apparere in ma
iestate. Tunc autē dabit vnicuiq: de glā sua fm actū
eius: q: quanto quis melior: fuerit in actib: suis tan
to spirituali: intelligit christū vel pphetas ipi⁹. Stā
tes autē vbi stat iesus: sūt q: fundatas hñ apud iesus
aie bases: Ex quib: qui meli⁹ stant: di: cui⁹ non gu
stare mortem donec videant vbum dei: quod venit
in regno suo vidēs eminentiā dei quam videre non
pñt q: diuersis inuoluti sunt peccatis: qd: est morte
gustare: qua peccans aia morit. Sicut enī vita est &
panis viu⁹: q: de celo descēdit: sic & iunica ei⁹ mors
panis est mortu⁹. Ex istis autē panib: qdā modicū
manducat tñ gustat̄es: qdam abundantius. qui. n
raro & modicū peccat̄: tantūmodo gustant mortem
qui aut pfectius suscepint spiritale virtutē: nō gu
stant eā: sed viuo pane semp vescunt. q: autē dñ: do
nec videāt non diffundit tps: vi postq: transierit illud
donec fiat qd: ante non fuerat factū: sed rem que ne
cessaria est exponit. qui enī semel videt eū in gloria
eius: iam nequaq: gustabit morte. // RABA. San
ctos autem mortem gustare testat: q: quibus mors
corporis quasi libando gustatur: vita vero anime
possidendo tenet. // CAPI.XVII.

Et post dies sex assumpsit ie
sus petr⁹ & iacobū & iohānē
fratrē eius: & duxit illos in
montē excelsū seorsum: & transfi

gurat⁹ est aī cos. Et resplēduit fa
cies eius sicut sol: uestimēta autē ei⁹
facta sunt alba sicut nix. Et ecce ap
paruerūt illis moyses & helias cum
eo loquētes. Nidens autē petr⁹: di
xit ad iesum: Dñe bonū est nos hic
cē: si uis faciam⁹ hic tria tabernacu
la: tibi unū: moysi unū: & helie unū.

TREMI. Claritatē sue visionis quā pmissat dos
minus discipulis suis in hac transfiguratione habi
ta in monte post sex dies cōpleuit. vii dicit: Et post
sex dies assumpsit pe. & ia. & io. fra. eius. // HIERO.
Querit autem quō post sex dies assumpsit eos: cu:z
lucas euāgelistā octonariū numerū ponat: sed faci
lis est r̄sū: quia hic mediū ponim⁹ dies: ibi pñm⁹ ad
ditur & extrem⁹. // CHRY. Ideo autē non cōfessim fa
cta pmissione eos sursum ducit: sed post sex dies: vt
reliqui discipuli nihil patiant̄ humanū. Ialiquē iui
die motum. vel vt horum dierum spacio rebemētio
ri cōcupiscentia repleti: qui assumēdi erant: solicita
mēte accederēt. // RABA. Merito autem post sex
dies glām illam oñdit: q: post sex etates futura est
resurrectio. // ORIGE. Uel quia in sex diebus to
tus factus est visibilis mundus. qui transcendent om
nes res mundi: pōt ascendere sup mōtem excelsū
& gloriam aspicere vbi dei. // CHRY. Ideo autē hos
tres assumpsit quoniā alii peccatores erant. Intēde
autem qualiter mattheus non occulat eos qui sibi
ppositi sunt. hoc enim & iohānes facit p̄cipias petri
laudes cōmemorās. Ab emulatione enī & vana glo
ria mund⁹ fuit apostolorū chorus. // HYL A. In tri
bus autē assumptis de trium origine. Sem: Cha: &
Japhet: futura electio populi ostendit. // RABA.
Uel tres solūmodo discipulos secum ducit: Quia
multi sunt vocati: pauci vero electi. Uel q: qui nūc
fidem sancte trinitatis incorrupta mente seruat: tūc
eterna eius visione letant. // REMI. Ostensur⁹ autē
domini⁹ gloriam sue claritatis discipulis: duxit eos
in montē. vnde sequit: Et duxit illos in montem ex
celsum seorsum. In quo docet q: necesse est oibus
qui deū cōtemplari desiderat: vt nō in insimis volu
ptatibus iaceant: sed amore supernū semper ad cele
stia erigant̄: & vt oñdat discipulis quatenus gloriaz
divine claritatis nō in huius seculi pñundo querat̄
sed in celestis beatitudinis regno. Duxit autē seor
sum: q: sancti viri toto animo & fidei intentione sepa
rati sunt a malis: funditusq: separabunt̄ in futuro:
vel quia multi vocati pauci vero electi. Sequitur:
Et transfiguratus est ante eos. // HIERO. Qualis
enī fructus est tempore iudicadi: talis apostolis ap
paruit. Nemo autem putet paſtina eum formam &
faciem perdidisse vel amississe corporis veritatem: &
assumpsisse corpus spiritale vel aereum. Sed quō
transfiguratus sit: euāgelistā demonstrans. d. Et res
plēduit facies ei⁹ sicut sol: uestimēta autē eius scā
sunt alba sicut nix. Ubi splēdor faciei ostēdit & can
doz describit̄ vestū: non substātia tollit: sed gloria
cōmutat. Lerte transformat⁹ est dñs in eam glām

Mattheus

qua venturus est postea in regno suo. **T**ransformato splendorum addidit: faciem non substraxit nisi corp' spiritale fuerit. vñ vestimenta mutata sunt: q̄ intantū fuere candida: vt aliis euāgelista differit: q̄lia fullo sup terram non posset facere: t̄ hui⁹ aut̄ corporale ē t tactui subiacet: non spiritale t aereū quod illudat oculis: t tñ in p̄phantasmate aspiciat. **CHRY.** Si aut̄ facies dñi resplenduit sicut sol: t sancti sicut sol fulgebunt: nūq̄ erit equalis claritas dñi t suor̄: nequaq̄. Sed q̄ nihil lucidius inueniē sole: iccirco ad manifestādum exemplū future resurrectionis: t facies dñi resplēdere: t iusti fulgere dicunt sicut sol

TORIGE. **M**ystice autē cū aliquis transcenderit per dies fīm q̄ dixim⁹: videt transfigurātū iesum aī oculos cordis sui. **P**ueras enim habet verbum dei formas apparen̄s vniuersiq̄ fīm q̄ videnti expedire cognoverit: t nemini supra qđ capit semetipm ostē dit. vnde non dixit simpliciter **T**ransfigurāt⁹ est: sed **C**oram eis. In euangelio enim iesus simpliciter intelligit ab eis qui non ascendunt p̄ exercitationē verborum spiritualium sup excelsum sapie montem. **F**is autem qui ascēdunt: iam non fīm carnis cognoscit sed deus verbum intelligit. **C**oram his ergo trāfigurāt⁹ iesus: t nō coram illis qui sunt deorsum in uestigatione terrena viuentes. **H**i aut̄ coram quib⁹ trāfigurāt⁹: facti sunt filii dei: t osūdūt eis sol esse iusticie: t vestimenta ipsi⁹ fūt candida sicut lumen: que sunt fīmonies t littore euangelior̄ quib⁹ iesus est induit⁹. **F**īm illa que ab apostolis dicit⁹ de eo. **GLO.** Uel uestimenta christi sanctos significāt: de quib⁹ **I**aias **O**ibus bis velut uestimento uestieris. t viui operāt: q̄ candidi erūt virtutibus: t omnis vitor̄ estus ab eis remot⁹ erit. **S**equit⁹: Et appa. illis moy. t heli. cū eo loquētes. **CHRY.** Hoc autē multas habet rationes. **E**t p̄ma quidē est hec: Quia enim turbe dicebant eum esse heliam vel hieremiā aut vnuj ex pp̄bētis: capita pp̄bētā scū ducit: vt saltem hinc videat differētia suor̄ t dñi. **A**lia ratio est: Quia enim at̄ nūc iesum accusabant indei tanq̄ trāgressorē legi t blasphemij: p̄t̄ sibi gloriam usurpatē: vt osūdūt ab vtraq̄ accusatione innoxij: eos qui in vtroq̄ fūlserunt in mediū ducit. **E**tenim moyses legem dedit t helias p̄ gloria dei emulato fuit. **A**lia ratio est ut dīscāt: quoniam mortis t vite potestatē habet: ppter hoc t moysen qui morte defecerat: t heliam qui nō dīm mortem passus fuerat in mediū ducit. **A**liam cām t ipse euāgelista reuelat. s. mōstrare crucis gloriam: t mitigare petrū t alios discipulos passionē timentes. **L**oquēbant enim vt aliis euāgelista dicit de excessu quē completur⁹ erat in hierusalē. vñ eos in mediū ducit qui se morti exposuerūt p̄ his q̄ deo placebat: t p̄ plebe credentiū. etenī tyrannis vterq̄ se libere p̄itauit. **M**oyses quidē pharaoni: helias autem achab. **D**icit aut̄ t ppter hoc eos in mediū, volebat enī q̄ discipuli illorum p̄uilegia zelaret: vt fierē māsuēti sicut moyses: t zelātes sicut helias. **HYL A.** Quod etia; moyses t helias er omni sanctoru numero assūtū medi⁹ inter legē t prophetas christus in regno est. cum his enī israelē quib⁹ testibus p̄dicatus est iudicabit. **T**ORIGE. Siquis etia intelligit spiritale legem conuenientē fīmonib⁹ iesu t in pp̄bētis absconditā christi sapientiaz ille vidit

moysen t heliam in gloria vna cū iesu. **HIERO.** Considerādūt est etiā q̄ scribis t phariseis de celo signa poscentib⁹ dare noluit: hic vō vt apostoloum angeat fides dat signū de celo: helia inde descendē te quo ascenderat: t moysē ab inferis resurgēt: q̄ t acham p̄ isaiam p̄cepit: vt petat sibi signū de ille no vel de excelsō. **ORIGE.** Quid autem seruūt petrus dixerit subdit: **R**ū. pe. vi. ad iesum: vñ bo. ē nos hic esse. Quia enim audiuit q̄ oportet ei hiero solymā ire: adhuc timet p̄ christo: sed post increpationē nō audet dicere rursus: **P**ropitiū esto tibi: idem occulēt per alia signa insinuat. Quia enī videbat multā quietē t solicitudinem: ce gitavit uenē tem ibi stationē esse ex loci dispositione: q̄ s̄guit cat dicens: Bonum est nos hic esse. **V**ult etiam ibi semp̄ esse: ideo tabernaculorum meminit bīcēs: Si vis faciam⁹ hic tria tabernacula. **L**ogirauit enī q̄ si hoc fieret nō ascenderet hierosolymā: si non ascenderet christ⁹ non moreret: **T**ibi enī sciebat scribas insidiari ei. **L**ogirabat etiā q̄ helias aderat: q̄ in mente ignem descendere fecit: t moyses qui intrauit nebulam: t deo locut⁹ est: vñ occultari poterat vt nullus peccator sciret vbi eēt. **REMI.** Uel alī: **U**sa dñi maiestate t duorū suorum: petrus adeo telecratus est: vt cuncta tp̄alia obliuioni traderet: t ibi perpetuū vellet manere. **S**i autem tūc petrus sic accessus est: quāta erit suauitas t dulcedē vidē regis in decoro suo t interesse chorū angelop̄ t omnium sanctor̄: **I**n eo sane qđ ait petr⁹: **D**ñe si vis denō nem sibi subdīt̄ obediēt̄ fīm ostēdit. **HIERO.** Erras tñ petre: t sicut alitis euāgelista testat: nōcēt̄ quid dicas. Noli tria tabernacula querere: cū vni sit tabernaculū euāgelij: in quo lex t pp̄bētē recipi tulāda sit. **S**i aut̄ queris tria tabernacula nequaq̄ suos cū dñi conserfas: sed fac tria tabernacula: ino vnu p̄t̄ t filio t spiritui scō: vt quoq̄ ē vna cūmīt̄ vnu sit in pectoro tuo tabernaculū. **REMI.** Errauit etiā q̄ voluit vt regnū elector̄ constitueret in terra qđ dñs pmiserat dare in celis. Errauit: q̄ oblit⁹ ē s̄t̄ t socios suos ē mortales: t absq̄ gustu mortis voluit subire eternā felicitatē. **RABA.** Et in eo q̄ cōfessiō conuersationi tabernacula facienda putant̄: qua domus necessario non erat: cum scriptum sit: **T**emplum non vidi in ea.

Ad huc eo loquente: ecce nubes lucida obūbrauit eos. **E**t ecce nō de nube dices: **H**ic est fili⁹ me⁹ dilectus in quo mihi bñ cōplacui: ipsuz audite: **E**t audiēt̄ discipuli cecide rūt in faciē suā: t timuerūt ualde: t accessit iesus t tetigit eos: dixitq̄ eis: **S**urgite: t nolite tiere. **L**enant̄ aut̄ oculos suos nemineūdīc̄t̄: nisi solū iesu. **E**t descēdēt̄ illis de mōte p̄cepit iesus dicens: **N**emini dixeritis uisionē: donec filius hominis a mortuis resurgat.

HIERO. Quia carnale est frondib² aut tentorij
q̄ebat tabernaculū: nubis lucide opūmē vmbra
lo. vii dī: Adhuc eo loq̄n̄te: ecce nubes lu. obū. eos

CHRY. Cū oīs omīnat nubē tenebroſā oīdit ſic
in fina. h̄ aut q̄ nō terrere volebat: ſed docē nubes
apparuit lucida. **ORIGE.** Lucida aut̄ nubes ob-
umbrās ſcōs ē v̄tus p̄f̄na: vel forte ſpūſcūs. dicā ēt
ſaluatorē n̄m eē lucidā nubē: q̄ obūbat euāgelioz
z legē z pp̄b̄as: ſic itelligūt q̄ p̄nt aſp̄cē lumen ip̄i² i
pm̄ſiſ. **HIERO.** Q̄ v̄o ip̄udēter iterogauerat
petr²: ppterca dīi riſionē nō mereſ: h̄ p̄t r̄ndet pro
filio: vt v̄bū dīi ſpleret: Qui me mifit ip̄e de me te
ſtimonii phibet. **CHRY.** Neq̄ āt moſes loq̄tū
neq̄ helias: h̄ p̄t oīb² maioz voce emittit ex nube:
vt diſcipuli credat: q̄ a deo hec vox erat. ſemp enī
z appāre ſolet de² i nube: ſicut ſcriptū eſt: Nubes z
caligo ſcircuitu ei². z hoc ē q̄d dī. Et ecce vox de nu-
be. **HIERO.** Uox q̄dē p̄tis de celo loquentis au-
dit q̄ ſtimoniu phibeat filio: z petr² errore ſublato
doceat vitatē: imo p̄ petruz ceteros ap̄los. vii ſubdit
dices: Hic ē fili² me² dilect². huic ē ſiēdū tabernacu-
lū: huic obtpandū. bi² ē fili²: illi fui ſūt. debet z ip̄i
vobis i penetralib² cordis ſui dīo tabernaculū p̄
parare. **CHRY.** Ne igiſ timetis petre. Si enī potēs
ē de²: maniſtu q̄z z fili² ſimilr potēs ē: ſi enī diligi-
tur ne timeas. null² enī quē diligit. pdit: nec tu eq̄li²
eu diligit genitozi. Neq̄ aut̄ ſolū diligit eum q̄ ge-
nuit: h̄ v̄nū volūtatis cū ip̄o. **Seqt.** In quo mi-
bi cōplacui. ac ſi dicet: In quo regeſco: quē accepto
q̄ oīa q̄ ſur p̄tis cū diligētia exeq̄t: z volūtatis vna
ip̄i² z p̄tis: q̄re z ſi crucifi vult: n̄ ūdicas. **HYLA.**
Hūc ḡ eē filiū: huic dilectū: huic ſplacitū: h̄ z hūc au-
diennū vox de nube ſignificat dices: Ipm audite. vt
ſidone² ip̄e p̄ceptoz taliū auctor eēt: q̄ ſeculi dānū
crucis volūtati: obitū corporis: z p̄t̄ hec regni celeſtis
glam facti ſirmaffer et p̄plo. **REMI.** Dic ḡ: Ipm
audite. ac ſi alioz ebit dicet: Recedat vmbre legales
z typi. pp̄b̄az: z ſolū corruscū lumen euāgeli ſcq̄mī.
Sine iō ait: Ipm audite. vt illū effe ſiēdū quē moy-
ſes pdixerat dices: Tāq̄z me pp̄b̄az ſuſtitabit vobis
de² de ſrib² v̄fis: audietis ip̄i. Sic ḡ oīs vndiq̄z ha-
biuit testes: er celo vocē p̄tis: ex paradiſo helia: er in
feris moyſen: et hōib² ap̄los: vt i noīe iſeu oē genu
flectat: celeſtiū: treſtrū: z ifernoz. **ORIGE.** Vox
aut̄ de nube aut̄ ad moyſen z helia ſoq̄: q̄ defidera-
bant vidē filiū dei z audire eū: aut̄ diſcipulōs doce-
GLO. Notādū aut̄ q̄ bñ ſuuenit mysteriū ſecūde
regeneratiōis: q̄ ſerit i resurrectōe v̄bi caro refuſita
bi² cū myſterio p̄ne q̄ ē i baptiſmate: v̄bi aia refuſi-
ta. In baptiſmate enī christi opatio toti² trinitatis
oīſa ē. Fuit enī ibi fili² icarnat². appariuit i colubē
ſpē ſpūſcūs. z p̄t̄ fuit ibi i voce declarat². Et ſiliter i
trāfiguratiōe q̄ ſacrm ſecūde regeneratiōis tota tri-
nitatis appariuit: p̄t̄ i voce: fili² i hōiſe: ſpūſcūs i nube.
Querit aut̄ q̄re ſpūſcūs ibi i colubā: h̄ i nube decla-
rat² ē. Dona ſiq̄dē ſua p̄ ſpēs declarare ſolet. Inno-
cētia āt i baptiſmate donat: q̄ p̄ auē ſimplicat² atis de-
ſignat. Natur² ē āt claritatēt refrigeriū i resurrectō
ne: z iō i nube refrigeriū: i fulgoze nubis claritas re-
ſurgētiōi corporoz designat. **Seqt.** Et audi. diſci. ceci. i
fa. ſuā: z timue. valde. **HIER.** Triplē aut̄ ob cām
pauore terreē: vel q̄ ſe errasse coguerant: vel q̄ nu-

bes lucida operuerat eos: aut̄ q̄ dei p̄tis voce loq̄n̄
tis audierat. **CHRY.** Enī fragilitas ſpeciū maioris
gle ferre nō ſuſtinet: ac toto aio z corpe ſuſtinet
ad irā cadit. quāto enī q̄ ſp̄lioza q̄ ſit: tāto magi
ad iſerioza collocabif̄ ſi iſrauerit mēſurā ſuā. **RE**

MIGI. In eo v̄o q̄ ſci apli ſaciē ceciderūt: ſuit iu-
dicat ſcīat: q̄ ſci ſaciē cadē dicit²: ip̄i v̄o retroſū

CHRY. h̄ cū aī i xp̄i bapteſmo q̄ ſi talis etiā v̄o
de celo delata ē: null² ex turba q̄ aderat tale aliqd
paſſus ē: quō diſcipuli i mōte ceciderūt: q̄. i. z ſoliū
do z altitudē z filētū erat multū: z trāfiguratiō ſtu-
poz plena: z lumen p̄p̄z z nubes extēla: ex qb² oīb²
ſtupoz in eis ſgregabaf̄. **HIERO.** Quia v̄o illi ia-
cebāt: z ſurgē nō poterat: ip̄e clemēter accedit: z tan-
git eos vt tactu ſuget timorē: z debilitata mēbra ſo-
lidēt. z hoc ē q̄d dī. Et ac. ielus z terti. eos. quos āt
manu ſanauerat: etiā ſanauit ip̄o. vii ſeq̄t: Dirige
eis: ſurgite z nolite timē. Primuz timor expelliſ ſt
poſtea doctrina tribuat. **Seqt.** Le. āt oīu ſuos: ne.
vi. niſi ſo. ielū. q̄d rōnabilē ſcn̄ ē: ne ſi moſes z heli-
as pſenr. aſſent cū oīo: p̄tis vox videreſ ſicerta: cui
potiſſimū daret ſtimoniu. Uidēt etiā iſu ſtātē ab
lata nube z moyſen z helia euanuiff: q̄ poſtq̄ le-
gis z pp̄hetaz vmbra diſcererat: virtuq̄z i euāgeli ſo-
repit. **Seqt.** Et deſcedētib² illis de mōte p̄cepit eis
ielus dicens: Nemini dixe. viſi. hāc: do. fi. ho. a mor-
ſur. Nō vult ḡ i pl̄lis p̄diciari: ne z iſcredibile eēt. p̄
rei magnitudiē: z p̄t̄ tātā glam apud rudes aios ſe
quēs crūt ſcādūlū ſacēt. **REMI.** Sine q̄ ſi maieſ-
tas illi² diuulgareſ i pp̄lo: pp̄li ip̄edēt diſpēſatio
nem paſſionis ci²: reſiſtēdo p̄nc pib² ſacerdotū: z ſic
redeptō hūiā generi retardareſ. **HYLA.** Silētū
etiā rex gestaz q̄ ſiderat ip̄at: vt cū eēt ſpūſcō ſe-
pleti: tunc gestaz ſpiritaliū teſtes eēt.

**At iterogauerit eū diſcipli ei² di-
cētes:** Quid ergo ſcribe dicunt q̄ be-
liā oporteat p̄mo uenire. At ille r̄n-
dens ait eis: **Heſtas** q̄dē uētū ſt
z reſtituet oīa. Dico autē nobis: q̄ ſi
helias iā uenit z nō cognouerūt eū:
ſed fecerūt i eo q̄cūq̄z uoluerūt. **Dic**
z fili² hōis paſſur² ē ab eis. Tūc itel
lexerunt diſcipuli quia de iohanne
baptista dixiſſet eis.

CHRY. Traditio phariseoz ē iuxta malachiā. p̄
pheta: q̄ ſi helias ueniat aī ſaluatoris adiūtū: z redu-
cat cor patr̄ ad filios z filioz ad p̄tē: z reſtituat oīa
i antiquū ſtātū. **Estimāt** ḡ diſcipuli trāſformationē
gle hāc eēt: quā i mōte uideſat. **Ei** iō dī. Et ierro. eū
diſci. ei² di. q̄d ḡ ſcri. di. q̄ ſi heli. oī. p̄mū ve. Ac ſi dice-
rēt: Si iāveniſti i glam: q̄o p̄curſor tu² nō appetit:
marie autē h̄ dicūt: q̄ ſi heliam uideant recessiſe.
CHRY. Nō aut̄ adiūtū helie diſcipuli de ſcripturi
ſciebāt: ſi ſcribe eis maniſtēbat: z ſerebat h̄ ſimo i
plebe idocta: ſic z de xp̄o. Non aut̄ ut oportebat ad
uent² chriſti z helie a ſcribis iterogabat. **Scripture**
enī dōnos dāt xp̄i adiūt²: eū. ſ. q̄ ſact² ē: z eū q̄ ſutur²

Matthew

C. Scribe plebē euerētes: scōm adnētū solū com memorabāt plebi: t̄ dicebat: Quī si h̄ ē ch̄rist̄ opor tebat heliā p̄uenire. Est iḡis solutio quā ch̄rist̄ idū c̄it. Seq̄t: At ille r̄ndēs ait: heli. qdē v̄. e: t̄ resti. oia. Dico at̄ vobis: Ja. ve. Ne at̄ estimes cū i f̄mone er rass̄e: si q̄nq̄ d̄c̄ heliā v̄etur: t̄ q̄nq̄ venisse. Lū enī d̄c̄ ḡ helias v̄etur: e: t̄ restaurabit oia: de ip̄o helia lpp̄a p̄sona loq̄t: q̄ qdē restaurabit oia: dū corriget ifidelitatē iudeoꝝ: q̄ tūc itenier̄: qd̄ ē querē corda patr̄ ad filios. i. iudeoꝝ ad. aploꝝ. **AVG.** d̄ q̄. enā. Uel restituēt oia. i. eos quos antīcipi p̄leutio p̄tr̄ bauerit. v̄l vt ip̄e restituat moriēdo qd̄. **CHRY.** Si aū tot bona erūt ex helie p̄stia: q̄re tūc n̄ eu m̄ sit. **Dicem̄** q̄: t̄ n̄c ch̄ristū estimatēs heliā: n̄o credi derūt ei. **Luc** aut̄ helie credēt: q̄ cū p̄ t̄tā expectatō n̄e venerit āmiciāl iess̄: facil̄. **Iusticiēt** q̄ ab eodē d̄cen̄t. **Lū** vo dicit: q̄ helias iā venit: Johānē heliam vocat: pp̄ ministerij modū. sicut enī helias secundi adiut̄ p̄cursoꝝ erit: ita iohānēs p̄cursoꝝ sc̄is ē p̄mi: pp̄ter hoc aut̄ helia noiat: vt ondat p̄mū sūi adiut̄i veteri testō: z. pp̄hetie uenire. **HIERO.** Ip̄e ḡ q̄ v̄etur: e in secundo saltuororis adiut̄i iuxta corporis fidē: nūc p̄ iohānē venit i v̄tute z sp̄. Seq̄t: Et non coquētūt cū: h̄ fecerūt in eo q̄cūq̄ voluerūt. hoc est spreuer̄t: z decollauer̄t cū. **HIERO.** Ut dñi adiut̄i p̄mūciās passionē quoq̄ p̄currēt: z iniurie z vexationis exēplo. v̄l seq̄t: Sic z f̄. bo. pas. est ab eis.

CHRY. In quo oportune sua passionē cōmemorat ex passionē iohāni multā eis p̄bēs solationē. **HIERO.** Queris ḡ cū herodes z herodias iohānē iterfecerit: quo ip̄i quoq̄ iess̄ crucifixisse dicāt cūm legam̄ cū a scribis z phariseis iterfectū. Et breniter r̄ndēdū q̄ i iohāni nece phariseoꝝ factio senserit: z in occisione dñi herodes iñixerit voluntatē suā: qui illusū atq; respectū remisit ad pilati vt cū crucifigere. **RABA.** Ex iudicio at̄ passionis sue quā dñs eis sep̄i pdixit z p̄cursoꝝ sui quā iā cōpletā cerne bāt dīscipli coḡscebat iohānē sibi i helie vocabulo demōstratū eē. v̄l seq̄t: **Lū:** itel. dīsci. q̄ de io. bap. dīx̄s. eis. **ORIG.** Nō aut̄ dīxit pp̄ iohānē helias iā venit: nō alia helie ē intelligēda: ne incidam̄ in do gma transcorporatōis: q̄ alienū est ab ecclastica vi tate: sed sicut agel̄ pdixit: Uel i sp̄ z v̄tute helie.

Et cum uenisset ad turbaz acces sit ad eum homo genibus prouolutus ante eum dicens: Domine misere rere filio meo quia lunaticus est: z male patitur. Nam sepe cadit in ignem: z crebro in aquam. Et obtuli eum dīcipulis tuis: z non potuerūt curare euz. Respondens autē ief̄ ait: Dīgeneratio icredula z puerſa: quousq; ero uobiscum? Usquequo patiar vos: ac si dicat: q̄ logo t̄p̄ cepti vestras ip̄robitates: iō idigni estis mea presens. **ORIG.** Uel q̄n n̄ potuerāt eū sanare dīscipli: quasi adhuc modice fidei cōstituti: pp̄terea dīxit: Dīgeneratio icredula. z q̄ ait Pernersa: oīdit q̄n er pueritate malitia ē introducta extra naturā. puto aut̄ q̄ pp̄ pueritate toti būani generis q̄s grauitas malitia eoz oīrit: Usquequo eroboscis? **HIE.** Nō at̄ credēdū est q̄ tēdīo sup̄at̄ sit: z māfūt̄ ac mitis in verba furoris eruperit: h̄ q̄ in similitudine medici si egrotū videat h̄ sua p̄ceptia se gerere dicat. Usquequo ascēdā i domū tuam: usquequo artis ḡdas industriā: me aliud iubente z te aliud perpetrante q̄ at̄ n̄ sit irat̄ hōi: h̄ vitio: ac p̄ vñū hoiez dīcos ar guat ifidelitat̄: p̄z ex h̄ qd̄ ifert. Affer. huc il. ad me. **CHRY.** Postq; enī dīcipulos excusauerat: ouit

TORIGE. Lōcupiscēs petrus spectabilē illā vita z preponēs vtilitatem suam vtilitatis plurimorum dicebat: Bonū est nos hic esse. Sed quoniam charitas non querit que ipsa sunt: hoc quod videbas bonum petro: non fecit iestis sed quasi de monte excelso diuinitatis descēdit ad turbā: vt qui nō poterant ascendere sursum ppter infirmitatē animarū suarū illis pficiat. v̄l dicit: Et cum venisset ad turbam. Nō enī cum dīcipulis suis electis venisset ad turbam: nō accessiss̄ ad eū ille de quo subdīt: Accessit ad eum homo genibus prouolutus ante eum dicens: Domine miserere filio meo. Ubi considerandū est q̄ quādōq; qui patiunt̄: credit̄ z deprecant̄ p̄ sua salute: quādōq; autem p̄ eis alii faciunt: sicut nūc q̄ genibus voluit̄: pro filio rogat: quandoq; vero a se metipso salvator etiam a nullo rogatus sanat. P̄mo aut̄ querari: quid est qd̄ sequit̄: Quia lunaticus est z male patit̄. Medicī ergo loquunt̄ que voluit̄: qui nec īmūdiū sp̄itū, arbitrāf: sed corpālē aliquā passionē: z dicūt būida moueri in capite fm aliquā sp̄assionē ad lumē lunare qd̄ būida h̄z naturā nos at̄ q̄ euāgeliō credim̄: dicem̄ hāc sp̄assionē īmūdiū sp̄in̄ i hōib̄ opari. Obsuat̄ enī qdā scismata lune: z sic opaf: vt ab obfuscationē lune pati boies metiat̄: z hoc culpabilē dei creaturā ondat̄: sic z alii dīmōs h̄z aliq̄ stellarū scismata īsidiaſ hōib̄: vt liq̄tate i cy celso loquāt̄: qdā stellas dīcētes maleficas: qdām bīficas: cū nulla stella a deo sit sc̄a: vt male faciat̄ h̄z at̄ q̄ subdīt: Nā se.ca.i.ig. z cre.i.aqua. **CHRY.** Cōsiderādū ē q̄ nisi p̄uidēria h̄bō eēt p̄nit̄ ondat̄ p̄sset. Dīmō. n. q̄ ip̄z i ignē z i aquā mittebat iterfō cīsset eū olo: nīs de eū refrenasset. **HIE.** Nō at̄ dīt. Et ob. eū dīs. tu. z n̄ po. cu. cū. Latēt accusat̄ dīplos cū ip̄ossibilitas curādi īcdū n̄ ad ībecillitatē curātē ad eoz q̄ curādi sūt fidē referat̄. **CHRY.** Inspic aut̄ z aliūde eēt̄ i sp̄ietiā: q̄lit̄ corā turba iterpellat ad iess̄ aduers̄t̄ dīsciploꝝ: h̄ ip̄e eos liberat ab accusatōe defectū curatōis īputās illi. Ex mītis enī mon strat̄ eū ifurmū i fide fuisse: nō tñ tm̄ i eī p̄sonā ines bit: ne ip̄m īturbaret: h̄ i oēs iudeos. Probabile ē enī mītis p̄ntiū de dīscipulū īcōnenētia cogitasse: z iō seq̄t: Nā. ie. ait: o. ge. icre. z puer. quo. ero. vo. v̄l. quo pa. vos. "Per h̄ at̄ qd̄ oīc: Usquequo ero vo. oīd̄ desideratā ab eo eē mortē z īcupisibilē recessū. **REMI.** Scīdū quoq; q̄r̄ dīls n̄ tñ tūc ceperat pati ip̄robitatē iudeoꝝ: h̄ a lōgo p̄t̄ ip̄e. z iō h̄ v̄tio: Usquequo patiar vos: ac si dicat: q̄ logo t̄p̄ cepti pati vestras ip̄robitates: iō idigni estis mea presens. **ORIG.** Uel q̄n n̄ potuerāt eū sanare dīscipli: quasi adhuc modice fidei cōstituti: pp̄terea dīxit: Dīgeneratio icredula. z q̄ ait Pernersa: oīdit q̄n er pueritate malitia ē introducta extra naturā. puto aut̄ q̄ pp̄ pueritate toti būani generis q̄s grauitas malitia eoz oīrit: Usquequo eroboscis? **HIE.** Nō at̄ credēdū est q̄ tēdīo sup̄at̄ sit: z māfūt̄ ac mitis in verba furoris eruperit: h̄ q̄ in similitudine medici si egrotū videat h̄ sua p̄ceptia se gerere dicat. Usquequo ascēdā i domū tuam: usquequo artis ḡdas industriā: me aliud iubente z te aliud perpetrante q̄ at̄ n̄ sit irat̄ hōi: h̄ vitio: ac p̄ vñū hoiez dīcos ar guat ifidelitat̄: p̄z ex h̄ qd̄ ifert. Affer. huc il. ad me. **CHRY.** Postq; enī dīcipulos excusauerat: ouit

Ca.XVII.

TORICE. Complicata pericula tamen
tropae militares sum multo
turbat. Bonum est nos sic sit. Sed
ta non querit que ipsa sunt. hoc multo
num petronum fuit. Iesu sed quod si
so curiositas debet ad coram quod si
alcedone furium poterit informare
illis pueris. ut dicitur. **R**em. In quo fa-
cto reliquias exempli predicatoribus ut
hoc sibi fuerit. **H**ec increpat eum iesus.
Tu enim cum oculapis tuas omnia
bancum accipisti. ad eum ille et quod facias
ad cum bono genibus proponas. ut
bonum mutare filio meo. Qui confit-
tus quidam qui pauper. credat et
fatuus quidam qui pauper. credat et
genibus volvitur pro filio regnando
mempis salutem etiam a nullo regnando
mo aut queritur quid est eo loquitur
et in male paratur. **D**icit ergo loquitur
qui nec inuidit fratribus arbitriis. sed compa-
patione. et sicut bona mea in capite
oppositione ad lumen mentis quod bona mea
est in euangelio credam. namque hoc per
spiritum in bono operari. Obstat enim quod bona mea
fiebat ut ab obfuscione lumen patiens
hoc capite habere lumen patiens. et
si alii stellaris calamus insidet bonum. et in
cello loquitur. sed illas nubes malitiae
malitiae et nolla stella a deo sit. ut in
autem quod loquitur. **R**ecita ergo. et in aqua
aderat enim quod nisi pudicam habeo et potius
demon. non quod in igne et in aqua minime
et in solis et in lumen. **H**IE. **A**ndicatur
autem etiam. et ipso cuius. Lateri occulari
ostentibus caria loca ad loculitatem caria
et coniunctio caria sit. **C**HRY. **I**n
et aliud et impedit. quod cum turba impo-
deretur. discipulos hujus eos liberat. et a
discipulis ceteris ipsius illius. **F**estinas enim
intra in firmam fidei huiusmodi in ei. **P**ro-
bante ipsum turbare. si iesu natus. probat
enim nos puerum de vicequod conscientiam
non habet. **A**nde ait quod est per quod avo
qui patitur. per hunc quod est. **R**em. **O**ne
TORICE. **U**ni enim non poterat ei latere
quam ad modum fiduci cōfinitum. prout
convenit invenit. et quod perente
queritur malitia est utructu. et quod per
poterit. non diuinus generaliter
maius est. **U**lquo patitur. si vocat. quod loquitur
in nostra inobedientia id est. et haec mea
TORICE. **U**ni enim non poterat ei latere
quam ad modum fiduci cōfinitum. prout
convenit invenit. et quod perente
queritur malitia est utructu. et quod per
poterit. non diuinus generaliter
maius est. **U**lquo patitur. si vocat. quod loquitur
in nostra inobedientia id est. et haec mea
in terra furcias emperit. et per
medias si ergo videtur. et haec mea
indubitate. me aliud ibimus. et inde
quod atque in terra furcias emperit. et
quod atque in terra furcias emperit. et
quod atque in terra furcias emperit. et
CHRY. **P**onit enim huiusmodi

patrem pueri ad spem benignam credendi quod ab hoc ma-
lo eripietur. et ut inducas prius ad fidem futuri miraculi vi-
dens demonem tumultum pati. ex hoc solu quod vocabat
increpat eum. vix sequitur. **E**t increpat eum iesus. **N**on ille
quod patiebat. sed de nomine increpat. **R**EMI. In quo fa-
cto reliquias exempli predicatoribus ut
hoc sibi fuerit. **H**ec increpat puerus; quod propter
potest sua a demono fuerat oppissus. **S**eque: **E**t exire
ab eo demum. et cum est puerus ex illa hora. **R**ABA. **Q**uia
nulla remaneret ibi infirmitas ubi oportet salutem per
stat per te. **H**IE. **M**ihis autem videt iuxta tropologiam
lunaticam esse; quod per horarum momenta mutantur ad vitia et
nunc quodammodo in igne fertur: quo adulterantur corda successe
sa sunt: nunc in aquis. scilicet voluptatum vel cupiditatibus quod non va-
lent extingueat charitate. **A**VG. de quod euangelio. **U**llus ignis
ad iram patitur: eo quod alta peratur: a quo ad voluptates car-
nis. **O**RI. **D**e incertaria autem predictoris dicitur: **S**tultus ut
luna mutatur. **E**t est videtur in talibus interpres quosdam qui ope-
rari bonorum subrepti. aliqui autem qui quodammodo abrepti oportet spissis
a passionibus apprehenduntur et cadunt a statu bono in quo
stare putabantur. **F**orsitan quod angelus quod sortitur est huius lun-
atici custodiatur per hunc appellatur: **D**epcans qui per filio
medicinam animam: ut liberetur eum quod non potest sanari a pas-
sione per verbum huius discipulorum christi: quod non recipit
eorum admonitionem valde surdit. **E**t ideo opus est christi
sermo ut iam de cetero sine rione non agat.
Tunc accesserunt discipuli eius ad ie-
sus sereto et dixerunt: Quare nos non
potuimus circumcidere illum? **D**icit illis iesus:
Propter incredulitatem vestram. **A**men
quippe dico vobis: si habueritis fidem
sicut granum synapis: dicetis monti
huius: transfilis hic et transibit: et nihil ipso
sibile erit vobis. **H**oc autem genitum non est
citur: nisi per orationem et ieiuniu-
CHRY. Accepit discipuli a domino praeterea spirituum
imundorum. et quod oblatum demoniacum curare non potuerat
videt quod in dubitatione deuenierat: ne forte gratiam
quod erat eis tradita perdissentur. et iesus dicit: **L**ucus acces-
tus disci. eius secreto. et dixerunt: quare nos non possumus. illum?
Intrrogat quodammodo singulariter non propter verecundiam: sed quod
ineffabile et magna re erat ei interrogatur. **S**eque:
Dicit illi iesus: propter incrementum viraz. **HYL**A. Crediderat quod
de apostoli: non poterat ei latere
propter modum fiduci cōfinitum. prout
convenit invenit. et quod perente
queritur malitia est utructu. et quod per
poterit. non diuinus generaliter
maius est. **U**lquo patitur. si vocat. quod loquitur
in nostra inobedientia id est. et haec mea
TORICE. **U**ni enim non poterat ei latere
quam ad modum fiduci cōfinitum. prout
convenit invenit. et quod perente
queritur malitia est utructu. et quod per
poterit. non diuinus generaliter
maius est. **U**lquo patitur. si vocat. quod loquitur
in nostra inobedientia id est. et haec mea
in terra furcias emperit. et per
medias si ergo videtur. et haec mea
indubitate. me aliud ibimus. et inde
quod atque in terra furcias emperit. et
quod atque in terra furcias emperit. et
quod atque in terra furcias emperit. et
CHRY. **P**onit enim huiusmodi

cti. non dispositi erant anni crucis: et ideo fidem dicit hic esse
carnis signum. **U**ni subdit: **A**mē quod per dicitur. **V**o. **S**i ha. **F**i.
Sic gra. **S**yna. **D**i. **M**on. **B**uic trā. **H**ic et transibit. **H**IE.
Putat aliquid fidem grano synapis copata quia dicitur: cu
apostolus dicit: **E**t si habueret tamquam fidem et montes transisse
rā. magna est quod grano synapis copata. **GRE**.
Tra. **M**iora. **G**ranum quod per synapis nisi terat neque virtus
est agnoscitur: sic si virgine sciri tritura psecutionis oppri-
mat: mox in feruore virtutis vitit quodammodo in illo antea
despicibile infirmum videbat. **ORI**. **U**el iohannes ois
fides grano synapis copata: quoniam continet quodammodo fides
ab hominibus: et modicū aliquid et vile appetit. **C**um vero secu-
tū fuerit hominem semem bonam aliam quam terram: fit arbor
magna. **S**ic autem magna est predicta lunatici infirmitas
et fortis ad curandum inter omnia mala ut mortis assiletur;
nec expellat: nisi per oīm fidem eius quod passiones hominum sa-
nare voluerit. **CHRY**. **U**ni et de translatione mortis
mentionem facit. **E**t ultra procedit dicens: **E**t nihil ipso
erit vobis. **R**ABA. **S**ic enim fides metet nostram casu
pacem donum celestib[us] facit: ut quocumque volumen: facilime
a fidelis domino impetrare possim. **CHRY**. **S**i autem di-
xeris vobis apostoli mortes translatione facilius.
aut multa maiora feceris: mortuos plenos suscitantes. **D**icunt
autem per apostolos scientia quod apostoli mortes neccitate
imminente transstulisse. **S**i autem apostoli tempore mortis non se trans-
lati: hoc non sicut quod non potuerunt: sed quod noluerunt: utili-
tate non imminente. Nec omnes dixerunt quod habent facturum: sed
quod habent posse, probabiliter tamen factum est: sed scriptum non
est. neque enim omnia miracula quae fecerunt scripta sunt. **H**IE.
Uel mortis translatione non eius significatur quod oculis
carnis aspiciuntur: sed illi quemadmodum translati fuerant et lu-
natico: quod per prophetam coram domino oīm terram. **GLO**.
Unt sit sed? Dicetur mortis huic. **I**supho diabolo: **T**rans-
lati. **I**obsessio corpe. in altum maris. **I**in profundum inferni:
Et transibit et nihil impossibile erit vobis. **I**n illa iconomodo
dicas ilanabili. **A**VG. de quod euangelio. **U**llus alius: **N**on disci-
puli imiraculorum faciēdis extolleret in supbia: amoniti
sunt potius per humilitatem fidei quod per synapsim gaudiū elationē
erētā quod mortis noīte significata est curare transserere.
RABA. **U**ni autem docet apostolus quod dominus debeat expelli:
omnes instituit ad vitam: ut scilicet nouerint quod gaudiū quod
per spiritum spiritum vel hominem tētamēta ieiunii et orationis
superāda: et illud deum quodque habet remedio singulari posse placari. **V**nus subdit: **H**oc autem ge-
nō eius non est nisi per ora. et ieiuniū. **CHRY**. **O**rdō non solum de genē
lunaticorum: sed et universo genē demonum. **I**eiuniū. **N**on
miseria sapientia ipsoit: et hoīes qui angelū de celo ostiuitur
et incorporeas p̄tates ipugnat. **S**ed et oratione opus est: quod
principaliter. **Q**ui non orat et oportet: et ieiuniū: non miseria
indiget: et ita non sit auaritia: sed elemosynā. **P**ropterea est.
Qui etiam ieiuniū: leuis est et vigilat orat: et occupat ceteris
as p̄nitiosas extinguit: et p̄petuum deum facit: et aīam su-
perbā humiliat. **Q**ui ergo orat cum ieiuniō: duplices habet
alas: etiam ipsa vētis leuior. **N**egat enim oscitare et tor-
pet oras: quod et multi patiuntur: sed et igne vehementior
et terra fixior: ideoque talis maxime demonis aduer-
sat. nihil enim est hoīe decenter orante poterit. **S**i autem
infirmitas est tibi corpore ad omnem ieiuniū: non tamen ad
orandum. **E**t si ieiuniare non potes: potes tamē non la-
sciare. non poteris autem est hoc: neque multū a ieiuniō distas.
ORI. **S**i ergo aliquis oportenerit nos circa curationes
tale aliiquid patientium gnanerem: non adiurem: neque in-

~~Mattheus~~

terrogam: neq; loqmur quasi audiēti spū imūdo:
sed abigam? ieuījs & oronib? nris spūs malignos.

GLO. Uel hoc gen? demonij. i. ista carnalū vo-
luptatu mutabilitas nō vincit: nisi spūs orone sur-
mef: & caro p ieūiū maceret. **REMI.** Uel ieūiū
nū hic intelligit generale: quo nō solū abstinem? a
cibis: s; ab oīb? illecebri carnalib? & pto? passiōib?
Siliē oī intelligēda ē general: q; i pijs & bonis op-
bus cōsistit. De q dīc apls: Sive intermissione orate.

Couersantib? aut̄ eis in galilea:
dixit illis iesus: Fili? hoīs tradēdus
ē i man? hoīm & occidēt eū: tētia die
resurget. **Et tristati sūt uehemēt.**

REMI. Sepe dñs mysteria sue passionis discipu-
lis pdixit vt qñ acciderēt: tanto leui? ea ferrēt: quā-
to pcognita haberēt. Et iō hic dī: **Couersantib?** at
eis in ga. di. il. iesus: Fili? ho. tra. ē i ma. hoīm. & oc-
cident eū. **ORI.** Uidēt qdē hec illis q supra
dixit similia ēe vt facile q̄s dicat dñm eadē ipsa repre-
tere qd nō est ita: tradendū enī supius nō ē dictuz.
hic aut nō solū tradendū: s; etiā in man? hoīm tra-
dendū audiūn?. Traditū igis apls filium narrata
deo patre: sed etiā strarie ptates eū in man? hoīm
tradiderū. **HIE.** Semp aut̄ pspers misce tristia.
Si enī cōtristat eos qz occidend? ē: debet letificare
qd subdit. **Et die tertia resurget.** **CHRY.** Neg. n.
multū tēp? dixit quo in morte maneret: s; tertia die
se dixit resurrectuz. **ORI.** P̄edicente aut̄ b̄ oīo.
tristati sūt discipuli. vñ seq̄: Et tristati sūt uehemē-
ter. Nō attēdentes ad illō qd̄ dixerat: Et tertia die
resurget. nec cōsiderātes q̄s eēt cui ad deſtrīendam
mortem triū dierum tempus sufficeret. **HIE.** Por-
ro q̄ contrastabant uehementer: non de infidelis-
te venit: sed pro dilectione magistri.

**Et cum uenissent capharnaū: ac-
cesserūt q̄ didrachmā accipiebat ad
petrū: & dixerūt ei: **D**magister uī nō
soluit didrachmam. **Ait:** Etiā. **Et**
cū intrasset in domū puenit eū iesu
dices: Quid tibi uidet simon? Re-
ges terre a qb? accipiūt tributū ul? cē-
sum a filijs suis: an ab alienis? **Et**
ille dixit: Ab alienis. **Dixit illi ief:**
Ergo liberi sūt filij. **E**t aut nō scan-
dalizem? eos uade ad mare & mitte
hamū: & eū pīscē q̄ pīm? ascēderit tol-
le. **Et aperto oīe ei? inuenies statcrē:**
illū sumēs da eis pro me & te.**

GLO. Quia discipuli audita dñi passiōe tristati
erant: ne aliquis passionē christi necessitatē ascribe-
ret nō humilitati: subiungit factū in quo christi liber-
tas & humilitas demōstrat. vñ dī: **Et cū ve. ca. acces-**
q̄ oīdra. acci. ad pe. & di. ei: **M**agister uī non sol. di-
drachma. **HYLA.** dñs didrachmā soluē postula-

tur. i. denarios. hoc enī oī iſrl lex redēp̄tōe corpis &
aīe cōstituerat i ministerio tēpli seruētiū. **CHRy.**
Cū enī pīogenita egyptior̄ infecit de?: tūc tribus
leui p̄ eis accepit. Deinde qz pīogenita q̄ erāt apō
indeos: mīor̄ hui? numer̄ erat p̄ deficitib? in nu-
merū: si oī iussi inferrēt: & extū tenuit cōsuētudo w-
pīogenita vēctigal hoc inferrēt. Quia igis pīogenita
nitus erat christ? videbaēt aut̄ discipulop̄ pīm? pe-
trus: ad eū accedūt. **Et** vt mībi videt: nō in vnaq;
ciuitate hoc expetebant. Ideoq; in capharnaū ade-
uit christū: qz ei? patria existimabat. **HIE.** **U**l al-
ter: Post augustinū cesarē iudea facta est tributaria:
oēs censi capite cerebant. vñ & ioseph cuī maria co-
gnata sua p̄fessus ē in bethleē. Ruris qñ dñs nu-
trit? erat in nazareth: qd̄ ē opīdū galilee: subiacens
capharnaū vrbi ibi depositif tributa: & p̄ signor ma-
gitudine bi q̄ exigeabant nō audebat ipsū rēpet̄: s;
discipulū cōueniūt. **CHRy.** **E**t neg. hūc cū multa
uehementia: s; mansueti?. neg. enī incusantes: s; in-
rogātes dicerūt. **M**agister uī nō sol. oīdrachmā:
HIE. Sive maliciose interrogāt vñ p̄ reddat tribu-
ta: an ūdīcat cesaris voluntati. **CHRy.** Quid igitur
petr? **Ait:** Etiā. **E**t his qdē dixit: qñ soluit. **Chro.**
at nō dixit: erubescēt forassis p̄ bis ei loq. **GLO.**
Ul aliter: **E**t petr? r̄dūit: Etiā. i. in est q̄ nō soluit.
Voluit aut̄ petr? dñō intimare q̄ herodiani peterē
censū: sed dñs p̄uenit eū. vñ seq̄: **E**t cū intral dō. p.
eū ie. di. **R**eges frē a qb? reci. tri. vel cēfū. i. reddim
de capite. **S**ilijs suis: an ab alienis? **HIE.** **A**si qd̄
q̄ petr? suggestat: dñs interrogat: ne scādāliēt q̄
scipuli ad postulationē tributi: cū videat eū nosē q̄
absente se gesta sūt. **Seq̄:** **A** ille di. **A**b alie. dñt
illi iesus: Ergo liberi sūt filij. **ORI.** Sermo iste co-
plicē b̄ sensu. **S**cđm vñ enī filij regū terre liberi
sūt apud reges terre: extranei aut̄ extra terrā liberi
sūt. p̄ter eos aut̄ q̄ depinūt eos: s; cōgypti filios iff
sui. **S**cđm alterz aut̄ ppter hoc ipsū q̄ aliq; fut alieni
a filijs regū terre: s; fut filij dei: liberi sūt: q̄ manēt in
vñb; iefū & coquerūt vitatē: & veritas liberauit eos
a seruitute petr. **Fili?** at regū terre liberi nō sūt: qñ
ois q̄ fecit petr: ierū ē petr. **HIE.** dñs aut̄ nī & s;
carnē & s; spū fili? erat regis: vel ex dñdū stirpe
generat: vñ oīpotētis patrio vñb: ḡ tributa quasi si-
litus regū nō debebat. **AVG.** de que. cuā. dīcīt.
i oī regno liberos eē filios. i. nī eē victigales. **M**olto
ḡ magi liberi eē debēt i quolibz regno treno filii reg-
gni ipsi?: sub quo sūt oīa regna terra. **CHRy.**
Si aut̄ nō erat fili?: inanite b̄ exēplū indunt. **S**ic
cet aliqz: **Fili?** ē s; nō. p̄pī: ē ḡ alien? & sic hoc exē-
plū nō b̄ veritatē. **I**pse enī de p̄pīs filiis disputat
ad quoꝝ differentiā alienos vocat: q̄ nō er p̄tib?
substātialiter nati sūt. **A**ntēde aut̄ q̄liter & b̄c r̄pū
certificat eā cognitionē q̄ perō reuelata ē oī eo: per
quā dixit: Tu es christ? fili? dei viuī. **HIE.** Quius
ḡ liber eēt: qz tñ humilitatē carnis assūplerat: debu-
it oīm iusticiā adimplē. vñ seq̄: **U**l aut̄ nō scan. col-
va. ad mare. **ORI.** Lōsequēs quoq; ē intelligere
quonā quoq; exurgūt quidam d̄ per iusticiā tol-
lare nū a terrena: reges hui? terre eos transmitunt
vt exigit a nobis que sūt ipsoū: & suo exemplo
prohibet dñs aliquod scandalū fieri etiam būnū
modi: hoībus: sive ne ampli? peccēt: sive ut saluēt.

Ca.XVIII.

Fili⁹ enī dei q̄ nullū op⁹ fecit seruile quasi habens
 formā serui quā pp̄ter hoīem sūcepit: tributū t̄ cē
 sū dedit. **HIE.** Quid p̄mū in h̄ loco mirer n̄ficio:
 vñ p̄sciam an magnitudinē saluatoris? Presc̄tiā
 q̄ nouerat habere p̄scē in ore staterē: t̄ p̄mū ipse
 capiēdus ēt. magnitudinē atq̄ v̄tutē si ad ei⁹ v̄bū
 stater in ore p̄scis creatus ē: t̄ qđ futur⁹ erat: ipse lo
 quēdo fecerit. Ipse ḡ christ⁹ pp̄ter extimā charitatē
 t̄ crucē sustinuit t̄ tributa reddidit: nos infelices q̄
 christi censemur noīe: t̄ nihil tanta dignū facimus
 maiestate: p̄ illius honore t̄ tributa nō reddimus:
 t̄ qđ filii regis a rectigalib⁹ imunes sum⁹. Hoc etiā
 simplici intellexit ediscit auditore: dū audit dūm
 tante fuisse paupertatis: vt vnde tributa p̄ se t̄ ap̄lo
 redderet: nō habu: rit. Qd̄ siq̄ obijē voluerit: quō
 iudas in loculis portabat pecuniā: r̄n̄dehim⁹: rem
 pauper⁹ in vñs suos auertere nephas putauit: no
 bisq̄ idē tribuit exēplū. **CHRY.** Uel iō nō exposi
 tis uber dare: vt oīdat q̄ maris t̄ p̄scū domine. **ORIG.**
 Uel qm̄ iesus nō habuit imaginē cesar⁹. p̄ceps enī hui⁹ seculi nihil h̄ebat i eo: pp̄terea
 nō ex p̄p̄to: s̄ ex mari imaginē cesaris accepit. non
 aut suīcepit ipse staterē: neq̄ fecit eū sibi possēdēz
 ne sit aliqñ imago cesaris apud imaginē inuisibilis
 dei. Uide etiā christi prudētiā qualē nec rēnuit tri
 butū: nec simpliciter iubet dari: s̄ prius oīdat se nō
 ese obnoxii: t̄ tūc dat quoq̄ vñū fecit. s̄ dare tribu
 tū: vt illi. s̄ actores non scandalizentur. hoc aut. s̄ vt
 oīdat se liber⁹ vt nō scandalizētur discipuli. alio v̄o
 loco st̄enit phariseoz scandalū: qđ de celsis disputa
 bat: docens nos scire t̄p̄ fm̄ q̄ oportet nō cōtēnere
 eos q̄ scandalizant̄: t̄ fm̄ q̄ oportet cōtēnē. **GRE.**
 sup̄ ezechiel. Cōsiderandū enī ē: q̄ inq̄stū sine petō
 possum⁹ vitare p̄ximop̄ scādalū debem⁹. Si aut de
 veritate scādalū sumit̄: vñli⁹ p̄mittit nasci scādaluz
 qđ veritas relinquit. **CHRY.** Si c̄ aut stupescit de
 christi v̄tute: ita admirare petri fidē: qm̄ rei t̄ diffi
 cili obediuit. Ideoq̄ de fide eum remunerās: copu
 lauit eū sibi in tributi datione: qđ fuit abūdātis ho
 noris. Et hoc ē qđ dī: Inuenies sta. il. sū. da eis pro
 me t̄ te. **GLO.** Cōsuetudo enī erat vt vñsquisq̄
 p̄ se didrachma redderit. Stater v̄o ē pond⁹ duoz
 didrachmat̄. **ORI.** M̄ystice aut̄ in agro cōsolati
 onis: sic enī interpt̄as capharnaū: cōsolat̄ oēm disci
 pulū: t̄ liber⁹ filiu⁹ eē: p̄nūciat̄: t̄ dat ei⁹ v̄tutē p̄scādi
 p̄mū p̄scē: vt ascendentē eo cōsolutionē accipiat pe
 trus sup̄ ei⁹ quē p̄scat̄ ē. **HYLA.** Cū aut̄ p̄mū pi
 scē admoneat petr⁹ inq̄rere: ascensiū oīdūf t̄ plus
 res. H̄is ille prim⁹ martyr stephan⁹: prim⁹ ascen
 dit: t̄ staterē i ore st̄inuit̄. In quo didrachma non
 pdicatiōis tāq̄z duo denariū h̄ebant̄. dei enī gloriā
 t̄ dūm christū iū passionē cōtuens pdicabat. **HIE.**
 Uel iste p̄scis q̄ p̄m⁹ fact⁹ ē adā: q̄ p̄ secūdū adā lī
 berat id qđ in ore ei⁹ h̄ ē iōfessionē fuit iūtēntū: pro
 petro t̄ dūo reddit̄. **ORIG.** Cū etiā videris ana
 rū boīem ab aliquo petro correctum q̄ abstulit de
 ore ei⁹ v̄bū pecunie: dices eū ascēdisse de mari. i. de
 fluctib⁹ solitudinuz auaricie ad hanū r̄oniabilē t̄
 p̄p̄bēnū atq̄ saluatū ab aliquo petro q̄ eū docuit
 veritatē: vt p̄ statere habeat imaginē dei. i. eloqa ei⁹.
HIE. Et pulchre illud ipsū quidē daf̄ p̄ciū: s̄ diui
 su ē: qđ p̄ petro qđ p̄ peccatore p̄ciū reddebat̄;

Dūs aut̄ n̄ p̄tū nō fecit. Oīdit̄ āt̄ silitudo carnis
 dū eodē t̄ dūs t̄ seru⁹ p̄cio liberaſ. **CA.XVIII.**
I illa hora accesserunt di
 scipuli ad iesū dicētes: Quis
 putas maior est in regno ce
 loz? Et aduocans iesus p̄nūlū: sta
 tuit eū in medio eoz: t̄ dixit: Amē
 dico uob: nisi p̄uersi fueritis t̄ effici
 amini sicut p̄nūlū nō intrabitis in re
 gnu⁹ celoz. Quiq̄ ergo humilia
 uerit se sicut p̄nūlū iste: hic ē maior i
 regno celoz. Et q̄ suscepit unum
 p̄nūlū talē in noīe meo me suscipit.
 Qui aut̄ scandalizauerit unū de pu
 fillis istis q̄ in me credūt: expedit ei
 ut suspēdat mola asinaria i collo ei⁹
 t̄ diūmergat̄ i pfundum maris.
HIE. Quia discipuli viderāt p̄ petro t̄ dūo idē tri
 butū redditi: ex cōlitate p̄ciū arbitratī sūt oīb⁹ aplis
 petrū ēē platu. **CHRY.** Cū passi sūt aliqđ būanū
 qđ euāgelista designat dices: In illa hora accesser
 ut discipuli ad iesū dicētes: Quis putas maior ē i
 regno celoz. Clericundati sicutē passionē cōfiteri
 quā passi sūt: nō dicit̄ manifeste: Petrū cur p̄phonō
 rasti nobis: sed indefinitē interrogat̄: Quis ma
 ior ē? Qui aut̄ tres p̄phonatos viderūt. s̄ petrū iaco
 bum t̄ iohānē iō trāfiguratiōe: nihil tale passi sūt.
 qđ v̄o iō vñū solū cōtulit honorē: tūc doluerūt. Tu
 aut̄ cōsidera p̄mū quidē q̄ nihil eōp̄ q̄ sūt i terris q̄
 rūt: deinde q̄ postea hāc passionē deposituerūt. Nos
 aut̄ neq̄ ad defect⁹ eōp̄ cōtingere possum⁹. neq̄ enī
 querim⁹: Quis maior ē i regno celoz? s̄ Quis ma
 ior est i regno terre. **ORI.** In his aut̄ imitatores
 discipuloz ēē debemus: siq̄n̄ aliquid i nobis dubiū
 queritur t̄ nō inueni: vt cū omni cōsensu accedam⁹
 ad iesū: q̄ potēs ē illuminare corda hoīm ad intellē
 gendā solutionē oīm questionū. Interrogem⁹ etiā
 aliquē doctoz: Qui p̄positi h̄abuit i ecclēsīs: Scie
 bant aut̄ discipuli hoc interrogatēs: quia nō est eq̄
 litas sanctoz i regno celesti: s̄ quō maior t̄ qualē
 viuēs minim⁹ hoc discere cupiebant. Uel sciebant
 quis ēē minim⁹: t̄ qđ magn⁹: ex eo qđ supra dūs di
 xerat: sed ex multis magnis qđ esset maior hoc eis
 nō erat manifestū. **HIE.** Uides aut̄ iesus cogitari
 ones eōp̄ voluit desiderio glorie humilitatis cōtē
 onē sanare. vñ seq̄t̄: Et aduo. i.e. p̄nūlū. eū i me.
 eōp̄. **CHRY.** M̄ibi vides valde paruulū i medio
 statū: oīb⁹ p̄assioib⁹ exētu. **HIE.** Cū i eo et etatē
 qđ t̄ silitudo iōcētē demōtraret. v̄l certe p̄nūlū^{lū}
 statuit i medio eōp̄ seip̄su qui non venerat mi
 nistrari sed ministrare: vt eis humilitatis tribueret
 exemplū. Illi paruulū interpt̄antur sp̄s sanctū quē
 posuerit i cordib⁹ discipuloz: vt sup̄biā i humili
 tate mutaret. Seq̄f: Et dixit: Amen dī. vo. n̄si auer
 sue. t̄ efficia. sicur paruulū nō intr. i reg. celorum.
 Nō p̄cipit aplis vt etatē habeat paruulū: sed inoī

Mattheus

centia: et qd illi p annos possidet: hi possideat p idu stria: vt malicia non sapia puilli sunt. Ac si dicat: Sicut iste parvulus cuius vobis exemplum tribuo no p se uerat in tracudia: Iesus no meminit: videlicet pulchra mulier no delectat: non aliud cogitat: et aliud loquitur: sic et vos nisi tale habueritis innocentia: et anni mi puritate regnum celorum non poteritis intrare.

Hyla. Pueros etiam credentes oes p audiēte fidē nūcupauit. hi enī patrē sequūtū: matrē amant: velle malū nesciūt: curā opū negligunt: nō inolescunt: non oderūt: nō mentiūt: dicitur creditū: et qd audiūt verum hūt. **Ira** g sic legit **Glo.** Nisi auersi fueritis ab hac elatione et indignatione in qua mō estis et efficiamini ita innocētes et humiles p virtutē: sicut puuli sūt p etatē: non intrabitis in regnum celorum et quicquidē aliter nō intrat. Quicunq; g humiliauerit se sicut puulus iste: hic maior est in regno celorum. Quāto enī qd erit humilius: tanto maior efficiet in regno celorum. **Remi.** i. in cognitione gratie uel ecclasiastica dignitate: vel certe in eterna beatitudine.

Hie. Uel aliter: Quicunq; humiliauerit se sicut puulus iste: hic trahit in regnum celorum. Sed: Et quiscepit vnu pun. ta. i. no. meo: me suscepit **Chry.** ac si. d. Non solū si tales efficiam: mercedē accipit. sed et si alios tales ppter me honorabit: et honoz qd ad illos retribuioez vobis determino regnum. **Dagis** aut qd multomaius est ponit: Ne suscepit **Hie.** Qui enī talis fuerit: vt christi imitetur humilitate et innocentia: in eo christi suscipit et prudenter: ne cuz delatū fuerit aplis: se puerū honoratos adiecit: non suo illos merito: sed magistri honore suscipiendo.

Chry. Deinde facile susceptibile hūc sermonem facit: pena inducēs. vnde sequit: Qui aut scandalizat vnu de pusillis istis. **Si** si dicēt: Sicut qd hos honorat: ppter me mercedē habet: ita et qd hos debonarent: ultimā sustinebūt vindictā. Si aut coniūtum scandalū vocat: ne mireris. multi enī pusillanimes et eo qd despiciunt: scandalizati sunt. **Hie.** Nota qd qui scandalizat puulū est: maiores enī scanda la nō recipiūt. Et qd generalis possit esse sua aduersus oes qd aliquē scandalizant: tñ iuxta consequētiā sermonis etiā contra aplos dictū intelligi pot: q interrogado quis maior eēt in regno celorum: videbantur inter se de dignitate cōcēdere. et si in hoc virio per manifiscent: poterat eos quos ad fidē vocabant per suū scandalū pdere: vnu aplos videret inf se de honesto pugnare. **Orige.** Quō aut qd cōuersus est et factū quasi puer: et minūmē et potens scandalizari: hoc sic possumū explanare: Qis qui filio dei credit et conuersat sūm euāgelicos act: cōuersus abusat quasi puer. qui aut nō auertit vt fiat sicut puer: hūc impossibile ē intrare in regnum celorum. In oī aut credentia multitudine sunt qdā nup cōuersi: vt fiat sicut puuli: nondū aut sunt facili: hi pusilli hūtūt in christo: et sunt scādali receptores. **Hie.** Qd aut dī: Expedit ei vt suspendat sūm ritum. pūncie loquit: quo maior criminū ista apud veteres iudeos pena fuerit in profundū ligato faro mergere. Expedit autē ei quia multo melius ē pro culpa brevē recipe pena qd eternis seruari cruciatib. **Chry.** Cōsequens aut erat prioribus dicere: Ne non suscepit: qd erat omni pena amari. sed qd grossi erat et pdicta pena

eos nō mouebat: cōpationē exempli cogniti manū festat pparat penā: ppter hoc enī dicit qd expedit ei hoc sustinere: qd̄ eos alia grātia pena expectat

HYLA. Osticē aut mole op̄ labor est cōctas tis. nam clavis iumentoz oculis agitur in ḡnū: sub afni quidē noē frequēter gentes cognomina tas reperimus: qd̄ ceci laboris ignorātia cōtinēt. Judeis aut scientie iter in lege p̄stū est: qd̄ si chōfū apostolos scādali zauerint rectū alligata collo mola asinaria demersi ī mari fuissent. i. ḡtū labore p̄ssi ignorātia seculi demonstrarentur: qd̄ illis tolerabili fuerat nescisse xp̄m qd̄ pp̄bet p̄dūm nō re cepisse. **GRE.** vī. mora. Uel aliter: Quid p̄ mare m̄ si fecitū: quid p̄ molā asinaria nisi actione terrena significat: que cuū colla mētis p̄ stulta desideria strigit: hāc in laboris circuitū mittit. **Punt** vñq; nō malū qui dū terrenas actiones deserunt: et ad cōtēplatiōis studia humilitate postposita ultra intelligētie vires surgit: non solū se in errore deiciunt: sed in firmos quoq; de gremio veritatis diuidunt. Qui qd̄ vnu de minimis meis scādali zat melius ei fuerat ligata collo mola asinaria in mari p̄jct: qd̄ nimis p̄uerse menti expeditiū esse potuisset: vt occupat mūdo terrena negotia ageret: qd̄ p̄ cōtēplatiōis studia ad multoz p̄niciē vacaret. **AVG.** dī que. cui. Uel aliter: Qui scandalizauerit vnu ex pusillis ih̄is et humilib; qles vult ee discipulos suos non obteperādo vel etiā cōtradicendo: sicut de alexandro apls dicit: expedit ei vt mola asinaria suspendatur collo ei: et p̄cipite in profundū mari. i. congruit et cupiditas rerū tpaliū: cui stulti et ceci alligant et deiciunt pondere suo dedicat ad interitum.

Ueb mūdo a scādalis. Necesse est enī ut ueniāt scanda la. Verūt ueh hoī p̄ quē scādalu uenit. Si aut manū tua uel pes tuū scandalizat te abscide euū et protice abs te. Honus tibi est ad uitā ingredi debilē ul̄ clauduz qd̄ duas manū uel duos pedes hūtē mitti in ignē eternū. Et si ocu lus tuū scandalizat te: erue euū et p̄jce abs te. Honū ē tibi unū oculū hūtē ī uitā intrare: qd̄ duos oculos habē tem mitti in gehennam ignis.

GLO. Dixerat dī qd̄ expedit ei qd̄ scandalizat: et suspēdat mola asinaria ī collo ei. **Cu** rōnē affigūa subdit: Ueb mūdo a scādalis. i. ppter scanda la. **ORI.** Hoc nō de elemētis mūdi intelligam: qd̄ h̄ boles qd̄ sunt ī mūdo dicitū mūdū. Nō sūt aut discipi li christi ò b; mūdo. vñ nō pot eēt a scādalis vñna et si multa sunt scādala: nō tāgūt cuū qd̄ nō ē ob hoc mūdo. Si at adhuc ē ò b; mūdo: ppter ea qd̄ diligēt mūdū et que sunt ī eo: tārā scanda la cōpēndet eiuz quantis fuerat obligatus ī mundo. Sequitur: Necesse ē. n. vt ueniāt scādala. **Chry.** Cuū autē Necesse ē. n. destruit libertatē arbitriū: neq; necessita ti aliquarū rerū suppōit: sed qd̄ oīmo futurū ē p̄dīcē

Ca.xviii.

scandala qdē sūt p̄hibitiones recte vie. nō aut p̄ditatio christi scandala inducit. neq; qz p̄dit: ppter h̄ sit: sed q̄ oīo futurū erat: propter hoc p̄dit: Sed dicit aliquis: Si oīo corrīgāt: z nullus sit qui scādala afferat: nonne mēdaci arguerē hic sermo: Nequaq; qz enī p̄uidit inemēdatos futuros hoīes ēē, pp̄ h̄ dicit: Necesse ē vt veniāt scādala. i. oīo veniēt. si aut corrīgēdi ēēt nō diriseret. **T GLO.** Ut necesse ē vt veniāt scādala: qz sunt necia. i. vtilia ut q̄ p̄ h̄ pbati sūt: māfesti fāt. **CHRY.** Scādala. n. erigūt hoīes z acutiores eos faciūt: z eū q̄ cedit ves lociter erigūt. inq̄tū. s. īgerūt sollicitudinē. **HYL A.** Uel humilitas passionis scādalu mūdo ē: qd̄ sub deformitate crucis eterne glie dñm voluit accipe. Et qd̄ mūdo tam piculosū q̄ non recepisse christū: Ideo vero necesse ait venire scādala: qz ad sacrum reddende nobis eternitatis: oīs in eo passionis hūi militas esset cōplēta. **T ORIGE.** Uel veniēta scādala sūt angeli sathanē: nec tñ putes fm naturā vel substantiā ēē h̄mōi scādala: sed libertas arbitrij in quibusdā genuit scādalu: volēs suscipe p̄ virtue laborē. Nō pōt aut ēē verū bonū nisi habeat impugnatiōne mali. **HIC** ḡ necesse ē venire scādala sīc necesse ē sustinere maliciā celestū q̄ magis irritatur: quāt̄ magis v̄bū christi in hoībū inualescēs: expellit ab eis malignas v̄tutes. Querūt aut organa p̄ q̄ scādala openē: qb̄ ēē magis v̄bū. nā multo peī erit ei q̄ scādalisat: qz ei q̄ scādalisat. vñ seq̄t: Uenitū v̄bū hoī illi p̄ quem scan. venuit. **T HIE.** Ac si. d. Uel hoī illi q̄ vitio suo facit vt p̄ se fiat: qd̄ necesse ē vt i mūdo fiat. Simulq; p̄ generalē suām p̄cutit iudas q̄ p̄ditioni animū pp̄auerat. **HYL A.** Uel sub hoī minis nūcupatiōe actorē scādalu huī quod ē extra passiōz christi iudaici p̄plim designat: p̄ quē oē hūi ic mūdo piculosū cōpat: vt christū iūi passiōe abnegēt quē ler z pp̄lē passibilē p̄dicauerat. **CHRY.** Ut aut dīscas q̄ nō sūt absolute necessitatē scādala: aut q̄ sequit: Si aut manū tua vel pes tu? Nō aut h̄ de mēbris corporalib̄ dicit: s̄ de amicis quos i ordīne necessarioz mēbroz hēm̄. nihil ē enī ita nocuū vt mēratiō mala. **RABA.** Scādalu q̄ppe fino grec̄ ē: qd̄ nos offendiculu vel ruiniā z impactionē pedis dicere possum̄. Ille ḡ scādalisat frēm̄ q̄ ei dicto factoue min̄ recto occasionē ruine dederit. **HIE.** Igit̄ oīs trūcaſ affect: z vniuersa pp̄inqtas amputat: ne p̄ occasionē pietatis vuusquisq; credētiū scādalis pateat. Si inq̄t ē tibi vñct̄ vt manus pes oculū: z ē vtilis atq; sollicit̄ ad p̄spiciendū: scan dalu aut̄ tibi faciat: z ppter mox dissonatiā te p̄tra bat in gehēnnā: melī ē vt pp̄inquitate eī careas z emolumētis carnalib̄ q̄ du vis lncrisfacē cognatos z necessarios: cām hēas ruinaz. **Rouit. n. vnuſq; credentiu qd̄ sibi noceat: vel in quo soliciteſ animū ac sepe tētē. melī est enī vitā solitariā ducē: qz ob vite p̄tis necia vitā eternā p̄de.** **T ORIGE.** Uel sa cerdotes rōnabiliter p̄nt dici ēē oculū: qm̄ specula tores hūi: diaconi aut̄ ceteriq; manū: qz p̄ eos opa spiritalia gerūt. pp̄ls aut̄ sūt pedes corporis ecclie. q̄bus oīb̄ p̄cere nō oportet si scādalu ecclie facti fu erit. Uel act̄ anime: peccāt̄ manū intelligit̄: z incelsus aīe: peccans pes: z vīlus aīe: peccāt̄ oculū: quos oportet p̄cidere si scādalu p̄b̄. frequēter enī ipa

opa mēbroz p̄ membris in scriptura ponūt. **Videte ne ḡtēnatis unuž ex his pusillis.** Dico enī uob̄: qz āgeli coz̄ in cel'sp uideat faciē p̄tis mei q̄ i celis est. Venit enī filī hoīs saluare qd̄ perierat. Quid uob̄ uideſ? Si fue rent alicui cētū oues z errauerit una ex eis: nōne relinq̄t nonagintanouē i mōtib̄ z uadit q̄rere eā q̄ errauit? Et si cōtigerit ut iueniat eā: amē di co uobis: qz gaudet sup eam magis qz sup nonagintanouē q̄ nō errauit. Sic nō ē uolūtas aī p̄tē uīm q̄ i celis ē: ut p̄cat unī de pusill'istis. **HIE.** Sup̄a dixerat dñs p̄ manū z pedē z oculū oīes, pp̄inquitates z necessitudines q̄ scādalu face poterāt amputādas: austēritatē itaq; sine subiecto p̄cepto tēpauit dicens: **Videte ne ḡtē. vñ ex his pu fillis.** Ac si. d. Quātū in vobis ē nolite ḡtēnere: s̄ p̄ vestrā salutē etiā illoz querite sanitatē. Sinaut per seueratēs in p̄tis videritis: melī ē vos saluos fieri q̄ perire cuī multis. **CHRY.** Uel aliter. Sicut fuge malos: ita honorare bonos magnū habet lus crū. Sup̄a ḡ docuit scādilantū abscondē amicijas: hic aut̄ docet exhibētēs honorē z p̄curatiōz. **GLO.** Uel aliter. Quia tantū malū puenit ex scādalisatē fratrib̄: videte ne ḡtēnatis vñ ex his pu fillis. **T ORIGE.** Pusilli aut̄ sūt q̄ nuper in christo sunt nati: aut tales p̄manent fine p̄fectu quasi nup nati. Non aut̄ habuit necesse mādare christ̄ de p̄fectioribus fidelib̄ nō contēnēdis: sed de pusillis sicut z supra dixerat: Siquis scādilauit vñ ex pusillis istis. Alius aut̄ forte dicit p̄usillū: hic dicit p̄fectū: fm q̄ alibi ait: Qui mirum̄ erit in vobis: hic erit maior. **CHRY.** Uel quia p̄fecti parvuli apud multos estimant̄. s. paupes z cōtēptibiles. **T ORIGE.** Sed huic expositioni nō videſ auenire qd̄ or̄: Siquis scādilauit vñ ex de pusillis istis. p̄fect̄ enī nō scādilauit nec perit. Sed qui hanc expositiōē estimat verā dicit q̄ iusti hoīs aīa vertilis est z scādilauit alioq; etiā non facile. **T GLO.** Ideo aut̄ nō sūt cōuenienti: qz adeo chari sunt deo: q̄ angelī sūt eis ad custodiā deputati. vñ seq̄t: Dico enī vobis qz āgeli eoz i celis sp̄ vidēt faciē patris mei q̄ i celis est. **T ORIGE.** Quidā volūt ex eo dare hoīb̄ ange lum adiutorē et quo p̄ lauac̄ regenerationis nati sūt infantes in christo dicētes nō ēē credibile incre dulis z errantib̄ p̄esse angeluz sanctū: sed tēp infidelitatis z p̄cōz ē hō sub angelis sathanē. alij autē volūt mox cum quis fuerit natus: eorum qui p̄co gniti sūt a deo accipere sibi p̄positū angelū. **HIE.** Magna enī dignitas animaruz: vt vnaq; habeat ab ortu natūritatis i custodiā sui angelū delegatū. **CHRY.** Dic aut̄ nō de quibuscūq; angelis loq̄t̄: sed de iup̄uētib̄. Lū enī dicat: Uidēt faciē p̄tis mei: nihil alind ondit q̄ magis liberā p̄ntiā z maioz eoz apud deū. **T GLO.** in ho. Dionysius aut̄ di

Matthew

cit q; ex minorib; angeloz agminib; ad explendu ministeriu vel visibiliter vel inuisibiliter mittut; na supiora illa agmina vsū exterioris ministerij neq; habent. **T**GRE.ii.mora. Et facie g̃ p̄tis angelii semper videt; t̄ tñ ad nos veniat; qz ad nos speciali p̄ sentia foras exerit; t̄ tñ ibi se vnde recesserat p̄ inter nā c̄uersationē seruauit. Neq; enī sic a diuina visiōne foras exerit; vt interne contemplationis gaudiis p̄uenit. **HIE.** Saluandoz igis p̄ christū oratiōes angelii deo quotidie offerut; g̃ piculose ille c̄temnitur; cuius desideria ac postulatiōes ad eternū t̄ inuisibilē deum angeloz famulatu ac ministerio pue būt. **AVG.** de ver. do. Cet angelii nostri dicunt q̄ sūt angelii dei. Dei sunt; qz deū nō reliquerūt. nři sūt qz suos ciues nos habēt ceperūt. Sicut g̃ nūc illi vident deū; ita t̄ nos sum⁹ visuri facie ad facie. de qua visione dicit iohānes: Uidebim⁹ eū sicuti est. facies enī dei manifestatio ei⁹ intelligēda ē: non aliqd t̄ale mēbrū quale nos h̄em⁹ in corpe: atq; isto nomine nūcupam. **CHRY.** Rursus altā rōnē ponit: q̄re pusilli nō sūt c̄temendi p̄ote maiore dicens: Venit enī si. bo. sal. qd̄ perierat. **REMI.** q. d. Nō c̄tematis pusillos: qz ego p̄ hominib; h̄o fieri dignat⁹ sum. **A**ū em̄ dicit: qd̄ perierat. subintelligēdū ē gen⁹ humānū. oia enī elemēta suū ordinē seruāt; sed h̄o erāuit: qz suū ordinē pdidit. **CHRY.** Deinde ad hāc rōnem pabolā copulat: p̄ quā t̄ patrē inducit salutem hoīm volentē dices: Quid vobis videſ ſi fuerit alicui centū oues? **T**GRE. in bo. Hoc ad christūm auctōrē hoīm ptuerit; qz enī c̄temari⁹ pfect⁹ ē numerus; ipse centū oues habuit: cu angeloz t̄ hoīm substantiā creauit. **HYLA.** Quis aut̄ vna h̄o intelligēdus est; t̄ sub hoīe vno vniuersitas sentiēda ē. in vniū enī ade errore oē hoīm gen⁹ aberrauit. **T**igis t̄ q̄ reno hoīem chris⁹ est; t̄ nonagintanouē reliete celestis glorie multitudō ē. **T**GRE. Dicit aut̄ euāgeliſta eas relictas in mórib; t̄t̄ significet in excelsis; qz nimis oues q̄nō perierat in sublimib; stabant. **BEBA.** Quē g̃ d̄is inuenit q̄nō hoīem restaurauit. Et ſup̄ ea inuentā mai⁹ gaudiū ē in celo q̄ ſup̄ nouagintanouē: qz maior materia diuine laudis ē in restauratione hoīm q̄ in creatiōe angeloz. **D**icas biliter. n. angelos creauit: sed mirabilib; restaurauit. **RABA.** Nota q̄ vnu deest a nouē vt. x. ſint: t̄ ad nonagintanouē vt c̄tū ſint. Variari g̃ p̄ breuitatē t̄ magnitudinē numeri p̄it qd̄ vnu deest ē vt p̄ficiat ipſū vnu ſine varietate in ſe manēs cū accesserit: ceteros p̄ficit. Et vt p̄ficta ſūma oīm integrareſ ī cēlo: h̄o pditū querebat̄ in terra. **HIE.** Aliū vno nouagintanouē ouib; iuſtoꝝ putat numerū intelligi; t̄ in via ouicula p̄tōz ſeruit: q̄ i alio loco dixerat: Non veni vocare iuſtos; ſz p̄tōz. **T**GRE. in bo. **L**onſiderandū aut̄ nobis ē cur d̄is plus de c̄uersis peccatorib; q̄ de ſtantib; iuſtis gaudiū eē fateat̄: qz ſ. plerūq; pigri remanēt ad exercēda bōa p̄cipua q̄ valde ſibi ſecuri ſūt q̄ nulla cōmiserint mala grauiora. At c̄tra nōnūq; hi q̄ ſe aliqd egisse illicite me minerūt: ex ipso dolore cōpuncti inardescunt in amore dei. Et qz ſe errasse a deo conſiderat̄: dāna p̄cedentia lucris ſubsequētib; recōpensant. ſic t̄ dūc in p̄lio plus eū militem diligat: q̄ poſt fugā c̄uersus hōtē fortiter premit q̄ illum q̄ nūq; terga p̄buit: t̄

nūq; aliqd fortiter ſecit. Sed t̄ ſūt quidā iuſti de q̄bus tantū ē gaudiū: vt eis null⁹ penitē p̄poni poſit. q̄ eis nō ſunt ſibi maloz conciſi. illūc respuunt: In oībus ſe humiliāt. Quantū g̃ gaudiū ē ſi bw militē plāgat iuſt̄: cu gaudiū ſit: ſi qd̄ male gerrit: dānat iuſt̄. **T**BED. Cet p̄ nonagintanouē oues quas in montib; reliquit: ſup̄bos ſignificat: quibus ad p̄fectionē vniitas deſt. Lū ergo iuenerit p̄tōz magis ſup̄ eū gaudet. i ſuos gaudere facit q̄ ſug iuſtos falſos. **HIE.** Quod aut̄ ſubdit̄: ſic nō ē volūtas: referit ad ſup̄ p̄pofitū: de quo dicerat: Viderē ne cōdēnatis vnu de puſillis iſtis. t̄ docet iſcōpito pabolā poſitā: vt puſilli nō c̄temant̄. In eo aut̄ qd̄ dicit: Nō ē volūtas aī patrē r̄c̄. oſidit q̄ quoq; c̄perierit aliq; ex puſillis nō volūtate patr̄ ſpernit. **S**i aut̄ peccauerit in te frater tu⁹ uade t̄ corrripe euū inter te t̄ ipſiū ſoluū. **S**i te audierit: lucrat̄ eris frēm tuū. **S**i aut̄ non te audierit: adhibe tecū adhuc unū uel duos: ut in ore duorū uel triū testū ſtet oē uerbū. Q; ſi non audierit eos: dic ecclesiſ. **S**i aut̄ ecclesiā ſit ſi bi ſicut ethniciſ t̄ publicanuſ. **CHRY.** Quia ſup̄ius veheſtē ſermonē adverſus ſcādala, p̄pofitū: vndiq; eos trēs: ne rufus bi qd̄ ſcādala iuſtū: ſic ſiāt refupini: totū c̄temen tes i aliud vnu iuſtū iuſtū: ſi negligēt: ſi ſcādala p̄ oia ſibi p̄ci volētes i elatiōz iuſtū: h̄ d̄is eos cōpīnit: ſi redargutiōz fieri iubet dices: **S**i aut̄ peccateſ fra. tu⁹: va. t̄ co. eū iuſte t̄ ip. ſoluū. **Avg.** de v. do. Admonet nos qdē d̄is n̄ ſi negligē iuſce p̄tā n̄a: nō q̄rēdo qd̄ rephēdas: ſz vidēdo qd̄ corrigas. **D**e m⁹. in. amādo corrige ſi nocēdi auditate: ſi ſtudio corrigeđi. ſi neglexeris: peior eo fact⁹ es. Ille iuſta fecit: ſi iuſtā ſaciēdo graui ſeipſuſuſuſuſe p̄uſiſ. u. vuln⁹ ſris c̄temis: peior es tacēdo q̄ ille ſuſtēdo. **Avg.** i. de c. dei: Plerūq; n.a mal⁹ doceđis. admo nēđis: aliq; etiā obiurgādī ſi corripiēdiſ male vñ ſilat̄: vñ cū laboris piget: vñ cū eoz iuſcītias deuita mus ne ipediāt ſi noceat i iſtis tpalib; reb⁹: ſiue q̄ adiſpisci adhuc n̄a cupiditas appetit ſiue q̄ amīc formidat infirmitas. ſi at̄ pp̄fea q̄lq; obiurgādī ſi corripiēdiſ male agentib; p̄cū: qz oppōtū ſep⁹ inq̄rī vel eisđe iſtis metuit ne deteriores ex b̄ efficiant: vel ad bonā vitā ſi piā erudiēdōs ipediāt aliōs infirmos aut̄ p̄māt atq; auertāt a fide: nō videt eē cupiditat̄ occasio: ſz oſiliū charitatis. Lōge aut̄ grauiorē hñt cām eccliaꝝ p̄pofiti: q̄ i ecclēſi ſit iuſti t̄t̄ vt nō p̄cāt obiurgādī p̄tā: nec iō tñ ob b̄ cēmō culpā penit̄ jalien⁹: q̄ ſz p̄pofit̄ nō ſit: in eis tñ qd̄ vite huī necessitate ſuungit̄: multa monēdo vel arguenda nouit ſi negligēt: deuitans eoꝝ offendit̄ p̄pter illa qd̄ in hac vita nō indebitis vitū: ſed plus q̄ debuit delectat̄. **CHRY.** **C**onſiderandū aut̄ q̄ qnūq; d̄is eū q̄ contriſtāuit ad eū q̄ cōrſtātū ſit ſuſt: ſicut cum dicit: ſi recordatus fueris q̄ frater tu⁹ uus habet aliquid adulterū ſe: uade recōculari fratri

Ca.xviii.

mo. Quādōqz aut̄ eum q̄ iniusta passus ē iubet dīmītere p̄tū sicut ibi: Dīmitte nobis debita n̄ra: sicut z nos dī. de. nostris. Hic aut̄ aliū excogitat mo- dū. cū enī q̄ tristat̄ ē dūcit ad eū q̄ tristat̄. z iō dicit: Si peccauerit in te frater tu? Quia. n. ille q̄ in iusta fecit: nō facile veniret ad excusationē: verecun datus būc q̄ passus est ad illū q̄ trahit: z nō simplis citer: sed vt corrigat: qd̄ factū ē. vñ dicit: Vlade z corripe eū. RABA. Non passim iubet peccati dimit tere: s̄ audienti. Iobediēti z p̄fam agēti: ne vel dif- ficiis sit veria v̄l remissā indulgētā. CHRYS. Nō aut̄ dicit: accusa. neq̄ increpa: neq̄ vindictas expete sed argue. i. rememora sibi peccatū dic ei que ab eo passus es. Ipse enī ira z verecūdia detinet: ebr̄ fa c̄tus q̄s graui somno. Un̄ oportet te q̄ san? es ad il lū q̄ egrorat abire. HIE. Sc̄iendū tñ q̄ si peccau- rit in vos frater v̄r: z in qlibet cā vos leserit: dīmittē di habetis p̄tā īmo necessitatez: q̄ p̄cipit vt debi torib̄ n̄ris debita dīmittam? p̄p̄ qd̄ z hic dī: Si peccauerit i te frā tu? Si aut̄ in deū q̄s peccauerit: non ē n̄ri arbitrii. nos ecōtrario i dei iūria benigni sum? in n̄ris etūmelij exēcēmus odia. CHRYS. Ideo aut̄ p̄cepit arguere ei q̄ passus ē iūriā z non alii: q̄ ille q̄ fecit iūriā ab eo mansueti sustinet: z marime cū sol? eū corripiat. Li enī q̄ vindictam ex petere debebat: hic salutis videt̄ diligētiā habere: marie h̄ eū p̄t̄ p̄p̄tū fac̄. AVG. de v. do. Qn̄ ḡ in nos aliq̄s peccat: habeam̄ magnā curā: nō p̄ no bis: nā gloriōsū ē iūriā obliuisci. s̄ obliuisci iūriā tuā nō vuln? fr̄s tui: ḡ corripe inter te z ipsū soluz: studens correctioni: parces pudori. Forte enī p̄ re- recūda incipit defendere p̄tū suū: z quē vis facē correctioz facis peiorē. HIE. Corripiend̄ ē enim seorsū fr̄a ne si semel p̄tūdōz̄ tq̄s verecūdiā amise rit gamaneat in pctō. AVG. de v. dn̄i: Ap̄ls aut̄ di cit: Peccante corā oib̄ argue: vt z ceteri timorē ha- beat. Aliq̄s ḡ sc̄ias corripiendū ē fr̄ēni inf̄ te z fr̄ēz solū: aliq̄s aut̄ corā oib̄. Quid aut̄ ante facē debea mus intēdite z videte: Si peccauerit in q̄t in te frā tuus: corripe eū inter te z ipsū solū. quare: q̄a in te peccauit: tu sc̄is q̄ peccauit. Quia. n. Secretū suū q̄ in te peccauit: secretū q̄e cū corrīgi q̄ peccauit. nā si solus nosti q̄ peccauit in te: z eū vis corā oib̄ ar- guere: non es corrector: sed pditor. Peccauit ḡ in te fr̄er tu?: s̄ si tu sol? nosti: nūc vere in te solū pecca- uit. Nā si multis audientib̄ tibi fecit iūriā: z in il los peccauit quos testes sūe iniqtatis effecit: ḡ ipsa corripienda sūr corā oib̄s q̄ peccātur corā oib̄s: ipa corripiēda sūr secretū q̄ peccauit secretū. Distri- buite tpa: z ecōrdate scripturas. Quare aut̄ p̄tūm̄ corrigil: q̄ tu doles q̄ peccauerit in te: abſit. si autē amore tui id facis: nil facis. si amore illi? facis: opti me facis. Deniḡ in ipsis v̄bis attende cui? amore id facere debebas: vt̄z tui: an illi? Seq̄ enī: Si te audi- erit: lu. eris fra. tui. Ergo p̄pter illū rāc vt luceris il lū. Agnosce q̄ in boiem peccando peristi: nā si non perieras quo te lucrat̄ ē. Nemo ḡ st̄enat q̄ pec- cat i fr̄ēm. CHRYS. In quo etiā demōstraf̄ q̄ ini- micitia dāmū ē cōe: z p̄pter hoc non dixit q̄ ille lus- crat̄ ē seip̄s: sed q̄ tu lucratus es eū. ex quo oſſidit: q̄n̄ z tu z ille dāmū passi eratis ex discordia. HIE. Per salutem enīm alterius nobis quoq̄ acq̄ritur

sal? CHRYS. Quid aut̄ facere debeas: si non p̄tū deas subdit̄: Si aut̄ te nō audierit: adhibe tecū vñl vel duos. Quanto. n. iūre cūdior fuerit z primacior: tanto magis nos ad medicinā studere oportēt: non ad irā z odiū. Eteni medicus cū viderit morbi nou remitti nō desistit: sed tūc magis p̄patit ad curādū. Vide aut̄ q̄liter nō vindicte grā hec correptio fit: s̄ emendatioz: z p̄pter hoc non festim iubet duos accipe: s̄ q̄n̄ ipē corrigi non voluerit: neq̄ tūc ad eū mittit multitudinē: sed vñl vel duos: z ad hoc legis testimoniu inducit dicens: Ut in ore duoz̄ testiu vñl triū stet oē vñl. q. d. Habes iam testimoniu q̄ totū fecisti q̄d tuū erat. HIE. Uel intelligendū ē h̄ mō. Si te audire noltuerit: adhibeat̄ vñ fr̄er tñ. q̄ si nec illū audierit: adhibeat̄ z tertius: vel corrigendi studio: vt. s. vel ammonitiōe: aut pudore corrigatur vel cōueniēdi sub testib̄. GLO. Uel si direrit: nō esse p̄tū: vt. p̄bent illud eē necessariū. HIE. Porro si nec illos audire voluerit: tūc multis dicendū ē vt detestatioi cū habeant: vt qui nō potuit pudore saluari saluē obprobriis. vñ seq̄: Qd̄ si non audie rit eos dic ecclē. CHRYS. i. his q̄ ecclē p̄st̄ dent. GLO. Uel dic toti ecclē: vt maiore erube sc̄entiā patiat̄. Post hec oīa seq̄ excoicatio q̄ fieri debet p̄ os ecclē. i. p̄ sacerdotē: quo excoicante to ta ecclē cū eo opat̄. vñ sequit̄: Si aut̄ ecclē nō audierit: sit tibi sicut ethnic⁹ z publican⁹. AVG. de v. do. i. noli illū iā deputare in numero frat̄ tuo rū: nec sic tñ salus ei? negligenda ē. nā z ipsos ethni cos. i. gentiles z paganos in numero qd̄e frat̄ nō putam⁹: s̄ tñ eorū salutē inq̄rimus. CHRYS. Ni bil tñ tale p̄cipit dñs obseruādū in his q̄ extra ecclē siam sūt: qualē p̄cipit hic de fratrib̄ corripiēdis. S̄ de exteriorib̄ dicit: Siq̄s p̄cūserit te in vna maril la: prebe ei z alia. qd̄ z paul⁹ dicit: Quid mihi ē de his qui foris sūt iūdicare. HIE. Fr̄es aut̄ z argue re z auertere iubet. Qd̄ aur dicit: Sicut ethnic⁹ z pu blicanus: ostēdīs maioris ē detestationis q̄ sub no mine fidelis agit opa infideliū: q̄z bi q̄ apte gentiles sūt. Publicani enī vocant̄ q̄ seculi sectant̄ lucra: z exigit vectigalia p̄ negociações z fraudes ac furta scelerata atq̄s giuria. ORIGE. Videam⁹ aut̄ ne forte sentētia hec: nō de quoq̄s pctō posita sit: quid enī si aliq̄s peccauerit aliqd̄ pctō que sūt ad mortē: puta masculoz cōcubitor̄ fact̄: adulter: ho- micida: aut mollis: nunq̄d talē rōnis ē arguere sol? ad solū: et̄si audierit statim eū dicere lucifactum: z nō prius expulerit eū de ecclē: nisi postq̄ coram testib̄ argut̄ z ab ecclē p̄st̄erit in actu pozi. ali⁹ aut̄ respic̄ies ad īmensam misericordiā christi: dicet q̄n̄ cū verba christi nullā faciant differētiā pctōū contra christi misericordiā faciūt: q̄ hec ad minima tñ p̄tā p̄tūre distinguit̄. ali⁹ oīra caute ipsa verba considerans: non de oī pctō hec dicta defendet: q̄n̄ qui grandia illa peccat̄: ē nō fr̄er: sed nōlatur fr̄er: cuz quo sim ap̄lin nō oportet nec cibū sumere. sicut aut̄ negligētib̄ peccandi occasione dant: q̄ ad oē p̄tū hoc p̄tūre exponit̄. Sic ecōtra q̄ do- cet ī minimis z nō mortiferis peccati: peccantē p̄ argutionem testium vel ecclē fieri oportere: sicut ethnicū z publicanū: aliquid crudelitatis videat in- ducere. Ut̄ enī oīno p̄ceat̄ p̄nūciare nō possim⁹?

Mattheus

primum quia q̄ ter argutus nō obediuit: pōt in quarto obedere. deinde qz aliquā nō fū opa hois redditur ei: sed ampli⁹ q̄ peccauit: qd̄ expedit in hoc mūdo. demū qz non dixit solū **Sicut ethnicus ⁊ publicanus**: sed **Hic tibi**. Qui ḡ in pctō leui correctus ter nō se emendat: nos qdem debem⁹ eū habē sic ethni⁹ cum ⁊ publicanū: abstinentes ab eo vt confundaf⁹: an vi etiā a deo quasi publican⁹ ⁊ ethnic⁹ iudicer⁹: non ē nos ⁊ pnūciare: sed ē in iudicio dei.

Amen dico uobis: quecunqz alligaueritis sup terrā erūt ligata ⁊ in celo: ⁊ quecunqz solueritis sup terrā erūt soluta ⁊ in celo. **I**terū dico uobis: quia si duo ex uobis p̄senserint sup terrā de oī re quācunqz petierint sicut illis a patre meo qui in celis est. **U**bi enī sūt duo uel tres p̄gregati i noīe meo: ibi sū in medio eorum.

HIE. Quia dixerat si ecclesiā non audierit: sit tibi sicut ethnicus ⁊ publican⁹: ⁊ poterit cōrēptoris hec esse r̄fūo vel tacita cogitatio. Si me despicias: ⁊ ego te despicio: si me cōdemnas: ⁊ tu mea sīna cōdemna beris: p̄tātem tribuit aplis vt sciant q̄ talib⁹ cōdēnatūr: humāna sentētiam diuina sīna corroborari. vñ dī: **A**men dico uobis: quecunqz alli. sūt. ter. erūt li. ⁊ i celo. ⁊ q̄cunqz sol. sup ter. erūt so. ⁊ i celo. **O**RIGE. Non dixit in celis: sicut petro: sed in celo vno: qz nō sim̄ tantū p̄fectiōis sicut petrus. **HYLA.** Per hoc tñ ad terrorē maximū met⁹ quo ad p̄ns oēs cōtinens: imobile seueritatis aplice iudiciū demōstrat: vt quos in terris ligauerunt. i. pctō nodis innoxiōs reliq̄runt: ⁊ quos soluerint: concessionē. s. venie acceperint in salutē: hi in celis ligati sūt vel soluti. **O**RIGE. Et notādū q̄ nō dicit p̄mati ecclesiē: **L**iga talē: sed **S**i ligaueris. indissolubilitā erūt ligamīna: q̄si hoc eius iudicio dimittēs. Vnde aut̄ qualiter incorrigibiles ouiplicib⁹ colligauit: necessitatib⁹. s. ⁊ pena que ē hic. s. p̄iectione ab ecclesiā quā supra posuit dicens: **S**it tibi sicut ethnicus: ⁊ supplicio futu⁹ ro q̄d̄ ē ligatū esse in celo: vt multitudine iudiciorū dissoluit fratris iram. **AVG.** de ver. do. **U**el ali⁹: **C**episti habere frēm tuū tanqz publicanū ligās enī in terra: sed vt iuste alliges vide. Nam iusta vincula disrumpit iusticia. **U**nū aut̄ correteris ⁊ concordaueris cū fratre tuo: soluisti illū in terra. cuž solueris in terra: solut⁹ erit ⁊ in celo. **M**ultū p̄stans: non tibi sed illi: qz multū nocuit nō tibi: s̄i sibi. **GLO.** Non solū aut̄ de excōicatiōe: sed etiā de oī pētiōe que fit a cōsentientib⁹ in vnitate ecclesiē dat confirmationē cum subdit: **I**terū dico uobis: qz si duo ex uobis p̄senserint sup terrā. **U**el penitētē recipiendo: **V**el sup bū ab iūcēdo: **V**el de alia re quā petierint que non ē contraria ecclesiē vnitati. **S**icut illis a p̄te meo q̄ in celis ē. **P**er hoc aut̄ qd̄ dicit: Qui in celis ē. cū sup oīa ē ē oīdit: ⁊ p̄ hoc cōplere cū posse qd̄ petet. **U**el iu celis ē. i. in sanctis: qd̄ valer ad pbādū q̄ fier illis quicqđ petierit qd̄ dignū sit: qz illū ap̄ se h̄bit a quo petet. **U**nde rata ē sentētia cōsentientiū

quia de⁹ cū eis habitat. ⁊ iō sequitur: **U**bi enī sūt duo vel tres ḡre. in no. meo: ibi sū in medio eorum. **CHRY.** Uel qz dixerat: **S**icut illis a patre meo: et ondat le etiā esse datorē simul cū p̄te subdit: **U**bi sunt duo uel tres. **O**RIGE. Nō aut̄ dicit: **U**bi medio eorum ero: sed sum. **N**ox enī vt aliq̄ p̄tēt̄ christ⁹ iuenīs i eis. **HYLA.** 3 p̄se. n. q̄ pat̄ atq̄ chritas est: sedem atq̄ habitationē in bonis anḡ p̄ficis volūcatibus collocabit. **HIE.** Uel ali⁹: Q̄ia sup iō sermo ad ḡco diā nos p̄uocauerat q̄ ⁊ p̄mu pollicet: vt solliciti⁹ festinēt ad pacē cum se dicat inter duos vel tres mediū foze. **CHRY.** Nō aut̄ dixit simpliciter: **U**bi ḡgregati fuerit. sed addit⁹: In noīe meo. q. o. **S**i quis propter me p̄cipiale cōi amicicie ad primū habuerit: cum eo cro. si ⁊ i alia virtuosus erit. **Q**uod ḡ nō ibi cōsentientes sequitur id qd̄ petet: **D**imo quidē quia nō expeditē petunt. **S**econdū qz indignū sūt qui petet: ⁊ ea q̄ sūt a seip̄sis nō inferunt. vnde dicit: **S**i otio ex uobis. qui euāgelicam ostēditis ouersationē. **T**ertio: quādū sūt eos q̄ tristauerunt orant vindictā querentes. **Quarte:** quia petet misericordiā peccatū: q̄ nō petunt. **O**RIGE. Et ista ētā causa ppter qui nō exaudimur orātes: qz n̄ cōtentū nobis p̄ oīa in per terrā neq̄ dogmate neq̄ conuersationē. **S**icut enī in musicis nisi fuerit cōuenientia vocū non delat̄rūt audientē: sic in ecclesiā nisi cōfēnūt̄ habuerit nō delectat̄ de in ea: nec audiūt̄ voces eorū. **HIE.** p̄sum⁹ aut̄ ⁊ hoc spiritualiter intelligere: q̄ iū ipsū et̄ia corporisqz consenserint: ⁊ nō intr̄ se bellū: om̄iſarū habuerint volūtūtū: de oī re quā petierint impetrant̄ a patre. nullū enī dubiū ē: q̄i bonaz rūm̄ postulatio sit ubi corpus vult habere ea q̄ ipsū. **O**RIGE. Uel in quo dūo testamēta cōfēnūt̄ sūt: ei⁹ immēnit̄ orāto de oī re acceptabilis oeo.

Alūc accedens petrus ad eum dicit: **D**ñe quotiēt̄ peccauerit i me frater meus: ⁊ dimittaz ei⁹: **U**sqz septies: **D**ic illi ief⁹: **N**ō dico tibi usqz septies: s̄i usqz septuagies septies.

HIE. Supra dixerat oīs: **V**ide te cōtemplans vnu de puilllis istis ⁊ adiecerat: **S**i peccauerit i te frater tu⁹: ⁊ p̄mū p̄mis̄rāt̄ dices: **S**i duo ex uobis. vnde p̄uocatus apls petrus interrogat: ⁊ hoc ē q̄ dī. **L**ūc accedēs ad eu pe. dīxit: **V**ne quo pec. in me frā. me⁹ di. ei⁹: ⁊ cū interrogatiōe pfert sūtiam cū ei⁹. **U**sqz septies. **CHRY.** Putant̄ quidē per aliquid se magnū dicere. Sed qd̄ amat̄ boīi riiderit sūdit̄. Dicit illi ie. **N**on tibi di. vñsqz sep. sed vñsqz septies. **AVG.** de ver. do. **A**dīo dicere cū septuagies octies peccauerit ignoscere. **S**i enim chaf⁹ mūla p̄tōrū inuenit ⁊ tñ oīa donauit: nō subducere mūla ricordiā. **U**el enī apls. **D**onantes vōt̄ ismerp̄is sūt aduersus aliquē habz̄ querelā: sicut de⁹ in chāsto do nauit nobis. **CHRY.** Lūḡ dicit: **U**sqz septuagies septies. nō numer⁹ determinatum ponit ut numero cludat remissionē: sed qd̄ cōtinue ⁊ semp̄ et̄ significauit. **AVG.** de ver. do. **N**on tri sine causa tria septuagies sep̄ies dixit: nam lex ī decem p̄ceptis

Ca.XVIII.

cōmendat. let enī p decē: peccatū p. xi. significat: qz
trāsgressio denarij ē. Septē āt solet p toto cōputa
ri: qz septē dieb⁹ volvū tēpus. Dicāt septies. xi. fuit
septuages septies. **D**ia ergo peccata omitti voluit
qz ea septuagesimo septimo numero presignauit.

ORIGI. Uel qz numer⁹ ser videt esse operis et labo
ris. septim⁹ aut repausatiōis dicit remissionem fieri
opotere fratrib⁹ i hūido degēribus: et fm res b⁹
mūdi peccatib⁹. Si aut aliqz vltra ea peccata pec
caterit: iā nō habebit remissionē. **U**el **H**IE. Intel
ligēdū ē septuages septies. i. quadringetis nonagis
ta vicib⁹: vt toties peccati fratri dimitteret quoties
ille peccare posset. **A**VG. Aliter tñ das venia per
tēti fratri: vt nobis. s. socia charitate cōcet: sicut **J**o
seph fratrib⁹: aliter inimico psequēti: vt bonū ei re
sumus: sūlūt faciamus: et dauid lugēs **S**aul.

Ideo assimilatū est regnū celorū
homini regi: q uoluit ratione pone
re cū seruis suis. Et cū cepisset rati
onē ponere oblat⁹: est ei unus qui de
bebatur ei decē milia talēta. Cū autē
nō haberet unde reddebet: iussit cūz
domin⁹ ei⁹ uenūdari et uxore eius et
filios et omnia que habebat: et reddi.
Procedens autē seruus ille orabat
cū dicens: Patientiā habe in me: et
omnia reddā tibi. **M**isert⁹ autē dñs
fui illius dimisit cū: et debituz dimi
sit ei. Egressus autē seru⁹ ille: inue
nit unū de conseruis suis: qui debe
bat ei centū denarios: et tenēs: suffo
cabat cū dicens: Redde quod debes
Et p̄cidens cōseruus cius: rogabat
cū dicens: Patientiā habe in me: et
omnia reddā tibi. Ille autē noluit: s̄z
abijt et misit cū i carcerē: donec red
deret debitū. Gl̄dētes autē cōserui
cius que siebāt cōtristati sunt ualde
et uenerūt et narrauerūt domio suo
omia q̄ facta fuerāt. Tūc uocauit il
lum domin⁹ suis: et ait illi: Perue
nequā: omē debitū dimisi tibi: quo
niām rogasti me. Nōne ergo opos
tuit et te misereri cōserui tui: sicut et
ego tui misert⁹ sum: Et irat⁹ domi
nus ei⁹ tradidit cū tortorib⁹ quoad
usqz redderet uniuersuz debitum.
Sic et pater me⁹ celestis faciet nob:

si non remiseritis unusquisqz fratri
suo de cordibus uestris.

CHRY. Ne aliqz exsiliaret magnū qd et grāne
dūm iniunxisse: cū dicit dimittendū usqz septuages
septies: adiecit pabolā. **H**IE. Familiare enī ē syris
et marie palestinis ad oēm fmonē suū pabolā iun
gere: vt qd p̄ simplier pceptū ab auditorib⁹ teneri nō
pot p̄ similitudinē exēplū teneat. vii dī: **J**ō assuni
ēre. celo. homi. re. q̄ vo. rationē pone. cūz ser. suis.

ORIGI. **F**ili⁹ dei sicut ē sapia iusticia et vitas: ita ipē
ē regnū. nō aut alicui⁹ eoz q̄ sit deorsū: sed oīm q̄
sūt sursum: i quoru⁹ sensib⁹ iusticia et ceterē virtutes
regnāt: q̄ facti sūt celi p hoc q̄ portat celestis imagi
nē. Hoc ergo regnū celorū. i. **f**ili⁹ dei q̄ fact⁹ ē in su
militudinē carnis peccati: tūc similis fact⁹ ē homi
ni regi vniēs hominē sibi. **H**IE. Uel regnū celorū
cōgue sancta ecclesia intelligit: i qua dñs operatur
hoc qd i ista pabola loqz. Nomie aut̄ homis aliqui
designat pater: sicut ibi. Simile ē regnū celorū: ho
mini regi qui fecit nuptias filio suo. aliqui vero des
ignat fili⁹: hic aut̄ vtrūqz intelligi pot pater et filius: q̄
sūt vñ⁹ de. **D**e⁹ aut̄ rex dicit: cuncta que creauit re
gēdo et gubernādo. **O**RIGI. Serui at̄ hi soli sūt quā
tu ad istas pabolas: q dispēsatores verbi habent: et
qbus hoc ē cōmissum et negociente. **REMI.** Uel
p seruos bū⁹ homis regis designant oēs homines
quos ad laudādū se creauit. legē nature dedit: cū ra
tionē ponit: q̄ vitā et mores et act⁹ singulorū discu
tit: vt vnicuiqz fm q̄ gessit tribuat. vñ sequit: Et cūz
cepisset rationē po. obla. ē ei. vñ⁹: q̄ debebat. et milia
talēta. **O**RIGI. Dis aut̄ vite nostre ratio ponēda est
a rege: q̄ omes nos presentari oportuerit an tribus
nal christi. Nec h̄ dicim⁹ vt suspicio sit: ne forte res
ipā necessariū habeat longū tēpus. **C**olēs enī deus
vētilare oīm mētes: cito oia ab omnib⁹ omī tēpore
gesta singulis qbuscūqz faciet i mentē venire: et ief
fabili quad̄ virtute. Picit aut̄. Et cū cepisset rōnem
ponere. qz initū iudicij ē vt icipiat a domo dei: In
pincipio ergo ponēde rōnis oblat⁹ ē debitor talēto
ru⁹ multorū: qz multa fecerat dāna et magna ei erat
iniūcta: et nullū attulit lucru: q̄ forsā tot talēta p̄
didit quātos pdidit homies. et iō talētorū multorū
ē fact⁹ debitor: qm̄ secur⁹ ē mulierē sup talētu plū
bi sedentē: cui⁹ nomē iniqtas. **H**IE. Scio quosdaz
istū q̄ debebat. et milia talēta diabolū iterptari: cui⁹
vrox et filios uenūdādos pseuerāte illo i malicia i
sipiētā et malas cogitationes intelligi volūt. Sicut. n.
vrox iusti dicens sapiētia: sic vrox iusti et peccatoris
appellat stulticia: Sed quo ei dimittat dñs. et milia
talēta: et ille nobis cōseruus suis. et denarios non di
miserit: nec ecclasiastice iterptationis ē: nec a prudē
tibus viris recipiēda. **A**VG. de ver. do. **J**ō dicens
dūm ē q̄ let in decē pceptis cōmendat: ille debe
bat. et milia talentorū: p qd omia peccata significat:
q̄ fm legē fūt. **REMI.** Hō aut̄ sua volūtate et spō
te peccatis suo conatu nullo mō surgere valet: et non
babet vñ reddat: qz nibil i se iuenit p̄ quod se a pec
catis soluat. vñ sequit: **C**ū aut̄ nō habe. vñ redde. uis
sit ei dñs uenūdari et v̄. e. et fi. et oia que habebat. et
reddi. **C**lor quidem stulti ē stulticia: et carnis volu
ptas seu cupiditas. **A**VG. de que. euā. Per hoc ḡ

~~Matthens~~

significat transgressorē decalogi p. cupiditate et prauis operibꝫ: tāqꝫ vixit et filiis penas soluere debuit se quod ē preciuſ eiꝫ: preciuſ enī vēditi ē suppliciū dānati. **CHRY.** Doc aut̄ nō ex crudelitate iussit: sed ex iſſabili affectiōe. Vult enī eū frere p. has minas ut supplicet et nō vēdatur: quod et factu ē: cū subditur: Procidēs aut̄ ser. ille roga. eū dicēs: patiētiā ha be in me: et oia reddā tibi. **REMI.** His aut̄ verbis humiliatio et saluatio peccatoris demōstrat dū dicitur: Procidēs. In hoc vero q̄ dicit: Patientiā ha be in me: vixit exp̄mis peccatoris polſcēris tēpus viuēdi et spatiū corrīgēdi. Est aut̄ larga benignitas et clemētia erga peccatores cōuersos: quoniam ip̄e semper patiū ē p. baptismū aut̄ penitētiā peccata dimittere vñ sequit: **D**icēt aut̄ do. fui. ill. dīmī. eū: et debitū dimisi eū. **CHRY.** Vide aut̄ diuinī amoīs supersabundātiā. p̄t̄ fūns soli tēponis dilationē: ip̄e au tem maiꝫ eo qđ p̄t̄ dedit: dimissionē et concessio nē totiꝫ mutui. volebat aut̄ et a principio dare: s̄ v̄o lebat solū suū esse domū: sed et supplicatiōis illi et nō icoronaꝫ abscedat. **I**o aut̄ anīqꝫ rationē pone ret: debitū nō dūmisit: qđ docere voluit a quātis debitis eū liberat: vt saltem ita ad cōseruos mālueriō fieret. Et quidē vñqꝫ ad hec qđ p̄missa sūt acceptabilis sūt. etenī cōsensus ē: p̄misit se reddere debitū: et p̄cides roganit: et debitū magnitudinē cognouit. Sz q̄ postea fecit idigna fuere p̄oibꝫ. **S**equit: Egesfus aut̄ ser. ille iue. vñ de cōseruis suis: q̄ debe. ei centū denarios. **AVG.** de ver. do. Quod aut̄ dicit qđ debebat ei centū denarios: ab eodē numero. s. decē su mitur: q̄ ē numer⁹ legis. nā et centū cētēs sūt dece milia: et decies deni sūt centū: et illa. x. milia talento rū: et illi decies deni: et a legitimo numero non rece dūt: i quo v̄t̄oqꝫ iuenies peccata. v̄terqꝫ est ḡ debitor: v̄terqꝫ venie deprecator. **O**is enī hō et debitor: ē dei: et debitorē haber fratré suū. **CHRY.** Lāta au te differētia ē peccatorū q̄ cōmittunt i hominē: et q̄ cōmittunt i deū: quātā ē differētia. x. milii talento rū et centū denario: et magis aut̄ et multo pl̄: qđ pat̄ ex differētia p̄sonari: et a paucitate peccantium. **I**pmōne enī vidēte et desistim⁹: et pigritamur pecca re. deo aut̄ vidēte s̄m vñquicqꝫ dī nō obſistimus: sed agim⁹ iformidabiliter oia et loqm̄ur. Nō hīc au tem solū grauiora apparet peccata i deū: s̄ h̄etia et bñficio quo sum⁹ potuit ab ipo. **F**ecit enim nos esse: et oia ppter nos opatus ē. Anumā rationalē nobis i spirant. filiū suū misit. celū nobis aperuit: et nos fili os suos fecit. **N**unqđ ergo si vnaquaqꝫ die moreres mur p illo: retribuerem⁹ ei aliquod oīgnū: nequaqꝫ. Sed hī rursus ad vtilitatem nostrā p̄met. nos aut̄ ecōtrario i legibꝫ ei offendimus. **REMI.** Sic ḡ p debitorē decē milii talētorū testignant illi q̄ maiora crīmā cōmittit: p debitorē aut̄ centū denarioū q̄ minora cōmittit. **HIE.** Quod et manifesti⁹ fiat dicam⁹ sub exēplo: Siqꝫ vestrū cōmiserit adulteriū homicidiū: sacrilegiū: maiora crīmā decē milii talētorū rogati dimittū: sed et ip̄e dimitrat minora peccatiibꝫ. **AVG.** de ver. do. Sed ille fūns ingratu: iniquis: noluit p̄stare qđ illi idigno p̄fūlitum fuit. **S**equit enī: Et tenēs suffocabat eu: dicēs: Redde quod debes. **REMI.** I. acriter iſſebat et vindictā ab eo exigeret. **ORI.** Ideo vt arbitro: suffocabat:

qñ a rege exierat: nō enī suffocaret cōserui sui si erisset a rege. **CHRY.** De hoc etiā q̄ dicit: fūns: onditur q̄ no post multū tēpus: sed confitit adhuc q̄ in auribꝫ habēs beneficiū i maliciā abū est: liberat ōe a p̄prio oīo sibi data. Quid igitur illa fecerit subdit: Et p̄oci. cōser. eius: rogarabat ei oīo. Patientiā habe i me et oia reddā tibi. **ORI.** Considera subtilitatē scripture: qñ seru⁹ multo aī cōtoz talētorū procidēs adorauit regē: q̄ aī cōtoz rebat denarios: procidēs nō adorabat: sed rogarabat cōserui dīcēs: Patientiā habe. **CHRY.** Sed nō bec verba igrat⁹ fūns reverit⁹ et qbus saluat⁹ ē. Se quis enī: Ille aut̄ noluit. **AVG.** de quest. cuius. nō nūt cōtra eū hūc animū et supplicia illi veller: sed abit. **REMI.** Imagis ira exarctit et ab eo vindicta erigeret: et misit eū i carcerē donec reddaret debiti. **L**apprehēso fratre vindictā ab eo erexit. **CHRY.** Vide dīi charitatē et fūni crudelitatē. hic p decē milibꝫ talētis: hic aut̄ p centū denariis. hic cōlerit: hic aut̄ dīmī rogarat: et hic quidē totalē absoluto nē accepit: ille aut̄ solā dilationē petebat. Lōdolit rūt q̄ nō debebat. vñ seq̄: Videntes aut̄ cōserui cuius q̄ fiebat cōtristati sunt valde. **ORI.** per cōserui intelligit ecclesia: q̄ illi soluit et ligat. **REMI.** Viderūt forte angeli sūt intelligēti aut̄ p̄dicatores sancte ecclesie sūe quicqꝫ fideles q̄ vidētes aliquē fr̄ē remissionē peccatorū adeptū: nō velle miseri cōserui sui cōtristans te ei⁹ p̄ditō. **S**equit: Et renerūt et narrauerūt oīo q̄ facta fuerāt. Venerūt qui dē nō corpore sed corde. **D**īo aut̄ narrare ē doloris et cōtristatiōes cordis i suo affectu demōstrare. Se quis: **L**ūc vocauit eū dīs su⁹: vocavit quidē plorētiā mortis: et ab hoc seculo migrare iusit: et p̄t̄ ei: Serue neqꝫ: omē debitum dimisi tibi: qñ rogaſi me. **CHRY.** Et quidē quidē decē milii talentū debebat: nō vocauit eū neqꝫ: neqꝫ ē cōnīcia: sed mītus. Quidē aut̄ cōtra cōserui: iugatus ē effōt: aut̄ dicit: Serue neqꝫ: et h̄ ē qđ dicit: Non ē ergo occūtuit et te. **REMI.** Et sciendū q̄ fūns ille mītūrū sum legit⁹ oīo dedisse: i quo demōstrat p̄ in dīcī et statim post hāc vitā oīe argumētu excusatōnis cessabit. **CHRY.** Quia vero bisficio nō est factus melior: relinq̄t et pena corrīgat. vñ seq̄: fūntus dīs ei⁹ tradidit ei torotibus quo adūqꝫ reddit et vñiversum debitū. Nō aut̄ simplicit̄: Ira didit ei: sed ira⁹: quod nō posuit qui iusit eū vñ dī enī h̄ erat ire: sed magis amoīs ad compētētū mītū aut̄ hec sentētia est supplicij et pene. **REMI.** Tūc enī dicit de⁹ irasci qui aduerius peccatores vñ dicat. Tortores aut̄ dicunt demones: qđ semp ad pati sūt ut pditas alas suscipiat: et pena eternā ei natiōis eas torqueat. Nūqđ aut̄ postqꝫ alijs cōmēsus fuerit i eternā dānationē poterit inētēre spaci corrigēdi: aut̄ aditū exēndi: Non: si. Quousq; p̄mitetur p̄ finito: et sensu: semp soluet: sed nūqꝫ perdiuet: et semp pena luet. **CHRY.** Per h̄ ergo oniqꝫ q̄ cōtinue i. eternaliter puniet neqꝫ reddet aliquādo. q̄uis aut̄ irremocibilis sint charismata et carōcōtēs: mītū valuit malicia ut et hāc legē soluet et deaf. **AVG.** de ver. do. Dicit enī deū. Dimitte et dimittet vobis: sed ego p̄o: dimisi: dimittit vel p̄stea. nā si non dimiseris: reuocabo te: et qđqꝫ alibi

Ca.xix.

miseria: replicabo tibi. nō enī fallit aut fallit christus q̄ subiecit dices: **Hic et pater meus celestis faciet vobis:** si nō remiseritis vniuersitatem fratris suo de cordibus vestris. **Nelius** est enī ut clamet ore et dimittas in corde: q̄ sis blādus ore et crudelis in corde. **Io** enī dominus subdit: **De cordib⁹ vestris;** vt si p̄ charitatē ipsos nitis disciplinā: de corde lenitas nō recedat. **Quid** enī tā p̄iū q̄ medic⁹ ferēs ferramentū: seuit i vuln⁹ et hō curet: q̄ si vuln⁹ palpat hō perditur **HIE.** **Io** et dñs addidit: **De cordib⁹ vestris;** et omnē similationē sicut pacis auerteret. **Precipit ergo dñs p̄tro:** sub compatiōe regis dñi et fui q̄ debitor: x. miliū talētorū a dñi rogās veniā ipetrauerat: vt ipse quoq̄ dimittat cōseruū suis minorā peccātibus. **CHRY.** **Uult** etiā docere faciles nos eē ad idulgēdu eis q̄ occuerūt nobis: marie si satifaciāt et deprecēt sibi vennā dari. **RABA.** **Allegorice** autē seru⁹ hic q̄ decē milia talētorū debuit iudaic⁹ ē populus: decalogo legis astrict⁹: cui dñs sepi⁹ dimisit debita quādo i angustiis cōstituti illi⁹ misericordiā deprecabāt. sed liberati oēs debitores atrociter reperebāt et a gētī populō: quasi sibi obnoxio: circūcisōne et ceremonias legis expetuit. sed et p̄phetas et apostolos crudeliter trucidarūt. vñ tradidit eos dominus i manus romanōū vel malignorū spirituū qui eternis cruciatibus eos punirent. **CAP.XIX.**

Et factum est cū consumatis iesu sermones istos migrauit a galilea: et uenit in fines iudee trās iordanē: et secute sunt cum turbe multe: et curauit eos ibi. Et accesserunt ad eū pharisei tētantes et dicentes: **Si licet homini dimittere uxori suā quacūqz ex cā?** Qui respondēs ait eis: **No legistis quia qui fecit hominē ab initio: masculū et feminā fecit eos?** Et dixit: **Propter hoc dimittet homo patrē et matrem: et adhērebit uxori sue: et erūt duo in carne una.** Itaqz iā nō sunt duo sed una caro. Quod ergo deus piunxit homo nō separet. Dicunt illi: **Quid ergo moyses māda uit dari libellū repudij et dimittere?** Ait illis: **Quoniā moyses ad duriam cordis uestrī permisit uobis dimittere uxores uestras ab initio autem non fuit sic.**

CHRY. in ho. **Dñs pri⁹ iudeā relinquēs p̄ illorū emulationē:** nūc ibidē iā imorat q̄ passio i primo futura erat: nō tū ad iudeā iterum ascēdit sed in termino iudee. vñ or. **Et factū ē cū consumū.** Jesus ser.

istos migrauit a galilea. **RABA.** **Dic ergo iūcū narrare q̄ i iudea fecit: docuit: iue passus ē. et primo q̄de trās iordanē ad orientē: deinde etiā cis iordanē quā do venit iericho et betphage et hierusalē. vñ seq̄: **Et ve. i fines iudee trās iordanē.** **CHRY.** **Quasi iūst⁹ dñs oīm sic diligit alios suos: vt alios nō cōtēnat.** **REMI.** **Sciēdū ē autē q̄ oīs illa israelitarū puincia generaliter iudea dicebat: ad compatiōē aliaꝝ gētū. **Venerū meridiana ei⁹ plaga i qua habitabat trib⁹ iuda: et tribus beniamin specialiter dicebatur iudea: ad distinctionē aliaꝝ regionū q̄ i p̄a puincia cōtinebāt. i. samaria: galilea: et decapolis: et relique alie. **Seq̄:** **Et secute sunt eū turbe multe.** **CHRY.** super matti⁹. **Perducēbat eū q̄si p̄uili filii patrē peregre lōge p̄ficiētē.** **Ipsē autē tāq̄ pater p̄ficiētē:** pignora charitatis filiis reliqt̄ remēdia sanitatū. vñ or. **Et curauit eos ibi.** **Et q̄ neq̄ doctrīe verborū cōtinuit dñs iūst⁹: nec signorū opationi: s̄ nūc quidez b: nūc autē illud facit: vt a signis credibilis apparet i his q̄ dicebat. **Et sermonū autē doctrīa utilitas ē erat i signis ostendere.** **ORI.** **Banabat autē dñs turbas trās iordanē ebi baptis̄m oabat.** **Vtere enī oēs a spiritualib⁹ ifizitratib⁹ saluans etiā baptismo: et multi quidem sequitur christū sicut turbe: tū nō surgētes vt matthe⁹ q̄ surgēs lecut⁹ ē dñs.** **HYLA.** **Lurat etiā galileos i iudee finib⁹ vt peccata gētuīz i ea vennā q̄ iudee gabat admittētē.** **CHRY.** i bo me. **Curabat siquidē christ⁹ homines: et illis būfaciēs et p̄ eos multis alioꝝ.** **Vorū enī sanatio alia erat occasio diuine cognitiōis: sed nō phariseis q̄ ex signis duriores siebāt.** vñ seq̄: **Et accēs ad eū pharisei tētantes eū et dicētes: Si licet homi dimittere uxori suā quacūqz ex cā?** **HIERO.** **Ut quasi cornuto eū testēt syllogismo: et quodēcūqz rūdeat pateat captiōi.** **Si dixerit dimittēdā uxori qualibet ex cā et ducendā aliaꝝ: pudicitie p̄dicatoꝝ sibi videat dicere contra ria.** **Sin autē rūderit: nō oīm ob cām debere dimitti q̄si sacrilegii re⁹ tenebit: et aduersus doctrinā moysi et dei facere.** **CHRY.** i bo. **In tuere autē ex modo ē interrogatiōis malitiā.** dñs enī supra de lege hac disputauerat: ipi autē quasi iā nullo dicto interrogant s̄. opinātes q̄ oblit⁹ ē et eoz q̄ dixerat. **CHRY.** super matti⁹. **Sicut autē si videoas hominē assidue amicitias medicoꝝ colentē: itēlligis q̄ si firm⁹ ē: sic et cū videoas virū sue mulierē de dimittēdā uxoris aut viris interrogātes: cognoscē q̄ vir ille lasciu⁹ ē: mulier illa meretrī ē. nā i matrimonio castitas delectatur: libido autē quasi vīculo cōiugii alligata torques tur. **Sciebat autē quoniā nullā cāz idoneā habebāt circa dimittēdas uxores: p̄ter solā turpitudinē: et alias sibi iungebat.** **Timuerū autē interrogare ex q̄bus causis: ne seipsoſ ifra angustias certarū causas astigeret. sed interrogauerūt si ex oībus causis licet: sciētes q̄ modū nescit: nec ifra terminos vñ cōiugii capi libido: sed quārō magis exerceat: magis accēdit.** **ORI.** **Lētato autē dñs: null⁹ discipulox ei⁹ q̄ possit ad docendū grauitē ferat: si tētatus fuerit: a q̄busdā tamē et tētationib⁹ rūdet doctrīa pietatis.** **HIE.** **Sic autē rūsionē tēperat: et disciplinā transseat scripturā sanctā adducēt i testimoniū et naturalē legē: p̄māqz dei sententiā scđo oppōnes.** vñ seq̄: **Qui rūdens ait eis: Nō legi. q̄d fecit ab initio************

Ca. XIX.

hoc permisit nō p̄cepit. Quo i.n.p̄cipim⁹ semp volu-
mus: quod aut p̄mittim⁹ nolētes idulgem⁹: q̄ mā-
lā voluntatē hominū ad plenū phibere nō possu-
mus. Permisit ergo nobis facere mala ne facerem⁹
peiora: ergo hoc vobis p̄mittēdo nō vobis dei iusti-
ciā demōstravit: sed a peccato abstulit culpā peccā-
di: et q̄ i scđm legē agētib⁹ vobis: peccatū vestrū nō
videatur esse peccatum.

Dico autē uobis: quia quicunqz
dimiserit uxorez suam nisi ob forni-
cationem: et aliam duxerit: mechaf:

CHR.i bo. Quidam os illorū op̄lauerat: iā cū au-
ctoritate legē iducit dices: Dico aut vobis q̄ q̄cinqz
dimi. vco. sui: nisi ob forni. et alia duxerit mechafur.

TOBI. Forte aut dicet aliqz: q̄n i iesus dices: Qui
cuiqz dimiserit uxore suā nīsi ob fornicationē: p̄misit
uxore dimittere quēadmodū moyses: quē retrullit p̄
pter ouricā cordis indeorū hoc p̄cepisse. Sed ad h̄
respōdendū: q̄n si fm legē adultera lapidat: nō fm
hoc itelligit res turpis: ppter quaz moyses p̄mitit
libellū repudii. nec enī ē cōtra cōcupisētia: plari et cōtra seipm q̄ ad mulierē malā.

CHR. sup mattheū: Non autē dixit dñs: q̄ expedit
nubere. **H**IE. Graue pōd⁹ exor ē: si excepta cā formicatiō
ē dimittere nō licet. Quid. n. si temulenta fuerit: si
iracūda: si malis morib⁹ tenēda erit. Uidētes ergo
aplī graue uxor iugū: pferuit motū animi sui. vñ dis-
cis: Dicūt ei discipuli ei: Si ita est cā bo. cū uxore: nō
expedit nubere. **CHR**.i bo. Lenī enī ē cōtra cō-
cupisētia: plari et cōtra seipm q̄ ad mulierē malā.

CHR. sup mattheū: Non autē dixit dñs: q̄ expedit
nubere. **H**IE. Magis cōsēt q̄ nō expedit: h̄ infirmitatē
carnis cōsiderauit. vñ seq̄. Qui dixit eis: Non oēs
capiūt verbū illud. i. nō oēs hoc possunt. **H**IER,

Nemo autē putet sub hoc v̄bo q̄ addit: S̄ q̄b⁹ datū
ē l̄ fatū l̄ fortunā introduci: q̄ hi sūt v̄gines: quos ad
hoc casus adduxit. S̄ his datū ē a deo q̄ perierūt q̄
voluerūt: q̄ vt acciperēt laborauerūt. **CHR**. sup
matth. Ideo ergo nō oēs cape p̄nt: q̄ nō oēs volūt.
palma p̄posita ē: q̄ cōcupisēt gliam: nō cogitet de
labore. Nemo viceret: si oēs periculū timerēt: Et eo
ergo q̄ qdā a p̄posito cōtinētē cadūt nō debemus
circa v̄tūtē castitatis fieri pigriores: sicut et q̄ i pug-
na cadūt nō exanimant ceteros. Quod ergo dicit:
Quib⁹ datū ē: illud ostendit: q̄ nīsi auxilium gratie
acciperem⁹: nihil nobis valeret. Hoc autē auxilium
gratiae vōlētib⁹ nō denegat. Dicit. n. dñs: Petite et v-
ueies. **CHR**.i bo. Deinde possibile hoc eē ostē-
dēs ait: Sūt. n. eunuchi. q. d. Ex cogita si ab alijs ex-
ciliis esses: qd v̄tqz faceret: v̄luptate q̄dez p̄natus:
mercedē autē si haberes. **CHR**. sup matth. Sicut
enī peccatū op⁹ fine volūtate nō facit: ita et iusticia
ex opere nō nīsumat: nīsi v̄luntas assuerit. Illa est
ergo glorioſa cōtinētia: nō illa quā transgredi non
p̄t necessitas debilitatē corporis: h̄ quā cōpletis vo-
luntas facti p̄positi. **H**IE. Triplet ḡ gen⁹ eunuchoz
posuit: quoz duo sunt carnales: et tēi spiritalē. Alij
enī sūt q̄ d̄ v̄tero mīris sic nascit: alij quos v̄l capti-
vitas facit: v̄l delitie m̄tonales. tertij sūt q̄ seipm ca-
strauerūt pp regnū celoz: et q̄ cū possint eē viri pp
christū eunuchi sūt. Isti p̄mittit p̄mū: superiorib⁹
aut q̄b⁹ necessitas castimoē ē nō volūtates: nihil oīo
debet. **HYL**.A. In vno. n. eoz posuit naturaz. s. in
eo q̄ nascit: i altero necessitatē. s. i eo q̄ fact⁹ ē: i ētio
volūtate: q. s. spe regni celestis talē eē decreuit. **CHR**.
sup matth. Quod at aliq̄ sic nascit: hac rōe sit:
sicut et nascit: set digitos bñtes aut q̄tuor. Si. n. de-
sī ab uitio 2 lituit yñāquāqz naturā: sic dimitteret

Matthens

illā immutabilis sūt i suo ordine permanere: i oblinione deducere corā homib⁹ opatio dei. **J**o ḡ iterū natura rerū cōvertit cōtra suā naturā: vt sū de⁹ nature opifer i memoria reducat. **HIE.** Possum⁹ z aliter dicere: Eunuchi sūt ex matris vtero q̄ frigidioris nature sūt: nec libidine appetēto: z alij q̄ ab homib⁹ fuit: quos aut pharisei faciūt: aut pp̄ idolorū cultū emoliūt i seminas: vel p̄nafide heretica simulant castitatē: vt mētiāt religiōis veritatē. **S**i null⁹ eoū cōseq̄ regnū celōū: nūq̄ se pp̄ christiūz castauerit. **vii seq̄:** Qui pōt ca.ca. vt vniuersalēs consideret vires suās vtrū possit virginalia z pudicitie iplere p̄cepta. p̄ se. n. castitas blāda ē: z qui libet ad se alliciēs. **S**i derāde sūt vires: vt q̄ pot cape capiat. Que hortatis dñi vot ē: z milites suos ad pudicitie p̄mū cōcitanis: q̄ q̄ pōt pugnare pugner z supet: ac triūphet. **CHRY.i bo.** Cū āt dicit: Qui se castrauerit. nō mē broū dicit abclusionē: sed malarū cogitationū iter⁹ emptionē. maledictiōi enī ē obnoxii q̄ mēbraū absca dir: etenī q̄ homicidaru sūt talis p̄sumit. Et mācheis q̄ detrahuit creaturis tribuit occasionē: t eadē cū gē tib⁹ mēbraū detracitib⁹. de q̄ ait: Abscidere. n. membra demoniace tētatiōis ē. **L**ū bis āt q̄ dicta sūt nes q̄ occupia māsuetor: ita sit: s̄ molestio. Aliud enī h̄z fōtes sp̄ma q̄ i nobis ē: z p̄cipue a p̄posito icon tuēti z mēte negligēte. t si ipa sobria fuerit: natura lū motuū nullū ē nocimētu. nec ita abscisio membra cōpmit tētationes z trāquillitatē facit vt cogitationis frenum.

Lūc oblati sūt ei p̄uuli: ut man⁹ eis iponere t oraret. Discipuli aut̄ icrepabāt eos. Jesus uero ait eis. Sūnite p̄uulos z nolite eos p̄hibere ad me uēire: taliū ē. n. regnū celōrū. Et cū iposuisset eis man⁹: abiit inde.

CHRY.sup mattheū: dñs de castitate simone fecerat. audiētes āt qdā obtulerūt ei infates castitate mādissimos: putabāt enī q̄ dñs corpe mundos tuū laudaret. z b̄ ē qd̄ or. **L**ūc ob. sūt ei par. vt man⁹ eis ipo. z ora. **ORI.** **J**ā. n. ex p̄cedētib⁹ virtutib⁹ eius expti erāt: cū p̄ ipositionē manuū e⁹ z orationē repellūt mala. Offerūt ḡ ei pueros: cōsiderātes qm̄ in possibile ē: vt postq̄ p̄ tactū dñs dederūt in eis diuinā virtutē: vt ruina aut demoniū aliquō tāgere eos possit. **REMI.** Lūsuetudo etiā fuit apud veteres vt p̄uuli offerēt seniorib⁹: q̄ten⁹ eouū manu vel ore b̄ndicerēt: z iuxta hāc cōsuetudinē p̄uuli oblati sūt dñi. **CHRY.sup mattheū.** Caro āt q̄ nō delectatur i bonū: facile obliuiscit bonū: malū āt qd̄ andie rit retinet semp. An modicū āt tps christ⁹ accipies puerū dicit: Niā facti fueritis sicut p̄uul⁹ iste nō intrabit i regnū celōū. z ecce statim oblii discipuli puerilis inocētie verabāt pueros ad christū q̄si indigños accedē. **vii seq̄:** Discipuli āt icrepabāt eos. **HIERO.** Nō quo nolēt eis salvatoris z manu z voce b̄ndici: s̄ q̄ nōdū b̄ntes plenissimā fidē: putas rēt eū i similitudinē alioū hoīm offerētū ip̄notunitate lassari. **CHRY.i bo.** Vel discipuli expellebāt

pueros cā dignitatis xp̄i. **D**ñs ēt dolēs eos modesta sapē: z timoē cōculare miadanū: accepit puelos z i vlnis tenuit eos: z talibus regnū celōū p̄mittit. **vii seq̄:** Jesus āt ait eis. Sini. par. z noli. ppbi. coe veni. ad me. talium ē. n. reg. celo. **CHRY.** sup mattheū: Quis enī mereat appropinqrē christo si repel lis ab eo simplex ifatia: **J**o dicit: Noli. ppbi. eos. Nā si sancti futuri sūt: qd̄ negatis filios ad patre vēner. **S**i āt peccatores futuri sūt: vt qd̄ sentētia cōdenatiōnis p̄fertis anq̄ culpā videatis. **HIE.** Signātū āt dicit. Taliū est reg. celo. nō Istop. vi ostendit nō etatē regnare sed mores: et bis q̄ simile habet in cōtīā z simplicitatē p̄mū reprobūtū. **Seç̄:** Et cū iposuisset eis man⁹: abiit ide. **CHRY.** sup matheū. **P**ris loc⁹ iſtruit oēs parētes: vt filios suos sacerdib⁹ offerāt. nō ei sacerdos man⁹ iponit. s̄ chris⁹ i cui⁹ noīe man⁹ iponit. **S**i enī q̄ escas suas p̄ conto nē offert deo sanctificatas eas māducāt. **S**anctū cas̄ enī p̄ verbū dei z orationē vt apostol⁹ dicit: On tomagis pueros offerri deo z sanctificari necesse ē. **L**ā āt sanctificādaru escariū hec ē: qm̄ tot⁹ mādus i maligno positi⁹ ē. **vii** z res corpales q̄ sūt magna p̄ mādi i maligno positi⁹ sūt. **L**ōsequēter ifates qm̄ na scūt z ipi quātū ad carnē in maligno positi⁹ sūt. **ORI.** Pueros āt mystice dicim⁹: q̄ i christo adhuc carnales sūt: z lacte op̄ habētes. Qui āt p̄fuit vbi doctrinā: simpliciores qdē z q̄si puerile smoren habētes quo nutritū adhuc nouicii sūt q̄ offerunt saluatori pueros z ifantes. Qui āt uidēt ēt p̄fici res: z iō sūt discipuli iſeu priusq̄ discat rōne iſuſ de pueris: repbēdit eos q̄ p̄ simplicē doctrinā pueros z ifates. i. min⁹ adhuc eruditos offerūt christo. **D**ñs āt hortās discipulos suos iā viros constitutus ādescēdē vtilitatib⁹ p̄teriorū: vt fiat pueris q̄si pueri vt pueros lucrēt. **D**icit: Taliū ē regnū celo. Nā iō ipē cū i forma dei ēēt: fact⁹ ē puer. Nec ḡ debet a tēdē: ne estatiōe sapiētie excellētioris z p̄fect⁹ iſi talioris. Itēnam⁹ q̄si magni pusilloſ ecclēſe: p̄fite tes pueros venire ad iſeu. **C**ū āt pueri nō oīa q̄si curi⁹ seq̄ possūt: iposuit eis manū iſeu: z virtutē linquēs i eis p̄ tactū: abiit ab eis q̄si nō potēt⁹ q̄si christū fēcētē discipli ei⁹ p̄fect⁹. **RE.** Manib⁹ iposuit b̄ndicit pueris: significāt q̄ builes iſu sūt igni e⁹ ḡra z b̄ndicūtē. **GLO.** Imposuit et cōmīn⁹: vt viris ɔtītib⁹ gram lui aurili referētē signūficaret. **THYL A.** Infates ēt gētū forma sūt: ob⁹ z fidē z auditū sal⁹ reddis. Vix ex affectu p̄mo salūdi iſrael a discipulis ibibēt̄ accedē: quos dñs ait nō oportere p̄hiberi. **N**ūn⁹ ei sp̄uſtātē z p̄iponētē man⁹ z p̄cationē: testātē legis opere erat gātibus largiendum.

Et ecce un⁹ accedēt̄ ait illi: Qā ḡister bōe: qd̄ boni faciā ut habeā uitaz eternā: **Q**ui dixit ei: Quid me interrogas de bono: **Un⁹ ē bon⁹ de⁹.** **S**i aut̄ uis ad uitā igredi: sua man data. **D**icit illi: **Que⁹** Jesus ait dixit: **N**ō homicidiū facies: nō adul terabis: nō facies furtū: nō falsum

Ca.XIX.

testimonii dices: honora patrem tuum
et matrem: diliges primum tuum sicut te
ipsum. Dicit illi adolescens: Omnia hec
custodini a iuventute mea: quod ad huc
mibi deest? Ait illi Iesus. Si uis p
fectus esse uade et uede omnia quae habes et
da paupibus: et habebis thesaurum in
celo: et ueni seque me: Cuz audisset
autem adolescens uerbum: abiit tristis.
Erat enim habens multas possessioes.

RABA. Audierat forsan homo iste a domino tuis eos qui
volunt pauperes similes esse dignos interrogari regni celestis
et in certiori cupientibus esse: non pabolas sed apte postulat ex
ponit: quod merita vita eterna sequitur possit. Et id dicit: Et
ecce uenit accedit ille. Magister bo. quod bo. fa. ut ha. vita est
natura. HIE. Iste qui interrogat et adolescens et diuines erat
et superius. et in uoto discutitur sed tetragrammaton interrogatur: quod ex
eo probare possumus quod dicentes sibi dominum si vis ad vitam in
gredi: sua mada. Rursum fraudulenter interrogatur: quae
sunt illa mada: quae non sunt ipse legem aut dominum posset eidem
hunc in uerbo oratione. CHRY. in ho. Ego autem auarum quae
sunt: sed pecuniam amatorum neque recuso dicere: quia et
christus taliter euimus et redarguit: simulatorum autem nequeque: quae
non sunt securi de iuris iudicare: et maxime accusando.
Marcus autem hoc suspicionem destruit. dicit enim quod occur
res et genu flectentes rogabat eum: quae inspicies eni uerbo
de patre respondens eos quod similes esse
de patre et fratre. inquit ad eum creditos offerant
deus aut bonis dilectionis locis in viro confi
dantur: pauperes et infantes. Qui autem ei
res: et si uocant te iusti ponit dilectio
ne patrum respondit eos quod similes esse
de patre et fratre. Nec quod de patre
deinde etiam de fratre. nec de fratre de
fratre. sed de patre de fratre. GLO. Interrogatur
in ho. ut uero de patre gram in auctoritate
ficiatur. HIL. 3. dicit enim de patre
fidem et uirtutem reddit. Uic. ut aliam
di uerbo de patre ibidem accedit quod
operatur probatur. Non enim spissatum
potest: pecuniam testis laus operatur
longiorum.
Le ecce unum accordes ar
guenter hoc: quod boni faciant
et in eternum: Qui dicit et
interrogatur de bono: Ut dicit
Si autem uis ad uitam ignotam
data. Dicit illi: Quod uis
xii. Non obnubilat facias: ni
terabis: non facias frumentum: no

terra eius adduces: deo adherere suadet: et futura quer
re: et nossemus eum quod vere est bonus et radix et sors enuerionum
bonorum. ORI. Rendet et sic christus pro eius quod dicit:
Quid bona facias: quae ei declinamus a malo et facimus bonum
quatuor ad operationem ceterorum hominum quod bonum quod faci
mus: quatuor autem ad veritatem sicut ergo habet dominus. Cuius est bonus.
Bonum nostrum non est bonus. Dicere autem potest quod quae scilicet
domini propositum interrogatis non est ut faciat: vel buanum
bonum dicit: Quid me interrogatis de bono: Ac si dicit. Lu
sum patens ad ea quod dicit: cur me interrogatis de bono?
P. habet autem dicit: Si vis ad vitam agredi: sua mada. Ubi
considera quae adhuc quae extra vitam constituto nudit: Si
vis ad vitam agredi. f. m. n. vnu modum homo est extra vitam quae
est extra eum quod dicit: Ego sum vita alias autem ois quae super terram
est quis iustissimum: potest quae in umbra est vite: non autem in
ipsa vita cum sit corpe mortis circundatus. Introbit autem
quae in vitam abstinentes ab opibus mortuis appetentes aut
opera viua. Hunc autem et uera mortua: et verba viua: et cogi
tationes mortue et cogitationes viue. et id dicit: Si vis
ad vitam agredi: sua mada. AVG. de ver. do. Nec
est dicit: Si vis venire ad vitam eternam: sed Si vis venire
ad vitam: ea diffiniens vitam quam fuerit eterna vita. hic
et considerandum est quod admodum amanda sit eterna vita:
quae sic amat misera ista: et quae finienda vita. RE
MI. Demostrafat autem bis verbis: quae lex suis iplereturibus
non soli temporalia dabat: sed et vitam eternam. Et quod habet
dierat sollicitus factus interrogavit. vni sequitur: Dicit illi.
Quae: CHRY. in ho. Hoc autem non tetragrammaton dicit: sed est
alia quedam precepta esse propter legalia quam vita causa fuerint ei.
REMI. Iesus vero quae si firmo codescendens: clementis
sime legis precepta exposuit. vni sequitur: Iesus autem dicit:
Non homicidii facies. quoamque preceptorum expositio est se
quens sententia: quod dominus: Et diliges proximum tuum sicut te
ipsum. Et enim apostolus dicit: Qui diligit proximum: legez in
pleuit. Querendum est autem quare dominus tunc secunde tabule pre
cepta commemorauit. Secundum circa. s. q. forte iste studiorum
erat in dilectione dei: sive quod dilectio proximi gradus est
ascendendi ad dilectionem dei. ORI. Foris autem ista pre
cepta sufficiunt ut in principiis ut ita dicata vite agrediantur
quae non autem sufficiunt hec vel alia similia istis ad iterio
ra vite introducuntur quaeque. Qui autem propterierit unum istorum
mandatorum nec in principio vite intrabitur. CHRY. in ho.
Quia ergo dominus ea precepta commemorauerat quod erat in lege
io sequitur: Dicit illi adolescentem: Hec oia fui uia a iuventute
mea. Et neque hic sterit: sed rursus interrogatur. Quid
adhuc mihi deest? Quod et ipsum signum est vehementis
desideri. REMI. Illis autem quae in gratia perfecti esse volunt
conducit qualiter ad perfectionem venire possunt. vni sequitur:
Aut illi iesus: Si vis perficere esse: uade et uende oia quam ha
bes et da paupibus. Notanda sunt ista verba: non enim aut
Uade et mada oia quam habes: sed uade et uede. Et non
aut Aliquam sicut ananas et saphira sed dia. Et pulchre
subiungit: Que habes. Illa ei habet quae iuste posside
mus. Illa ergo quam iuste possident: uedenda sunt.
Que vero iniuste: sunt eroganda illis quibus fuerit ablata,
nec aut Da proximis aut diuinitibus: a quibus accipies si
milia: sed Da paupibus. AVG. te opibus monas
chorum: Nec attendendum in quibus monasteriis vel in quo
loco idigentibus fratribus hoc quod habebat aliquis ipse
derit. Quid enim christianorum una respub. est. Et id quis
quod est ipse quod necessarium est sibi accipit: de eo quod est christus

~~Matthew~~

Si accipit **RABA.** Ecce otia vitas homibus p/ positas, audiū actiuā ad quā pertinet: **Nō** occides & cetera legis mādata: & contēplatiā ad quā pertinet: **Si** vis pfect² ecē. Actiuā ad legē pertinet: contēplatiā ad euāgeliū: qz sicut ver² nouū pcessit testa mentū: ita bona actio pcedit contēplatione **AVG.** **S**tautū: Nec tñ illi soli qz vt sunt pfecti vēdūt et dūmittūt oīa sua pertinet ad regnū celoz. Et huic militie christiane pp quoddā mārciū charitatis subiungit & qdā stipēdaria multitudō: cui dicest ī fine: **E**surii & dedistis mībi māducare: quos abfis ut istos a mādatis euāgelicis alienos a vita eterna separando iudicem **HIE.** **V**igilatiū: Qdā vigilatiū asserit eos meli² facē qz vñanc reb² suis pauplati fruct² possēssio nū paupib² diuidat: qz illos qz possēssioib² vñndaties lemel oīa largiſ: nō a me ei ſa deo mādebit. **S**i vis eē pfect²: vade & vēde. Iste quē tu laudas: secundus aut terci² grad² ē: quē & nos recipimus dūmō sciam² pīma secudis & terciis pferēda **GENA.** de ecclesia dogmatib²: **H**omū ēi facultates cu dispēfatiōe paupib² erogare. meli² ē p intentiōe sequēdi vñm iūmū donare & absolutū sollicitudie egere cu² z rpo **CHRY.** i bo. Et qz de pecuniis erat fimo: a qz b² denudari admonuit: oīdit qz ampliora his retrubuet: quāto tra mai² ē celū. & iō dicit: **E**t ha. thesau. i ce. In thesau. n. copiā & pmanetiā retributiōis ostendit. **ORI.** Si at oē mādarū in h vbo iplef: **D**iligēs pī. tuū ſi. teipm; pfect² at ē qz ipleuerit oē man datu quo dñs oīcēti adoleſcēti: **H**ec oīa fuauī a iu uētute mea: qz nō dū pfecto dicit: **S**i vis pfect² esse: forte at qz ait: **D**iligēs pī. tuū: nō a dñs positiū ē ſi ab aliq² additū qz nec marc² nec lucas huc exponētes addiderūt. **C**el alit: **S**criptū ī euāgeliō fm hebreos qz cū dñs dixisset ei: **V**lade & vē. oīa qz ha. cepit di ues scalpere caput ſuū: & nō placuit ei. **E**t di. ad eu² do. **Q**uo di. fe. le. & ppbe. qm̄ scri. ē ī lege: **D**iliges pī. tuū sicut teipm. **E**t ecce multi fratres tui filij abrae amicti ſe ſtercoꝝ moriētes pī fame: & dom² tua plena est multis bonis: & nō egreditur omnino ali quid ex ea ad eos. **T**olens ergo dominus arguere diuitem illū dicit: **S**i vis perfectus esse: vade & ven de omniā que habes & da pauperibus. **S**ic enī ap parebit si diligis proximū tuū sicut teipm. **S**ed si pfectus est qui habet omnes virtutes quomodo fit pfectus qui vendit omnia ſua & pauperibus dat: **P**onamus enim aliquē hoc fecisse: quomodo statū erit sine ira: sine cōcupiſcētia: ſuſcipiens omnes virtutes & deponens malitiam vñuersam: **S**apiēt ergo vi debitur forsan dicere: quoniā qui pauperibus tradiſit bona ſua ipſorū orationib² adiuuaf: accipies ad ſuā ſpiritale inopiā illōū ſpiritale abundantiaꝝ: & fit h mō pfect²: qz uis aliq² huānas habuerit paſſiones. aut ita iſte qz mutauit pī diuinitis paugētē: vt fiat pfect² credēs fmōib² xpi: adiuuab̄ et ſapiēs fi at i chroſto iuſt² & castus: & abſq² omī ſaſſione: non tamē ſic et i ipso tēpore quo tradidit bona ſua pauperib²: ſiat oīno pfectus. ſed ex illo die incipiet ſpe culatio dei adducere eum ad omnes virtutes. **A**li ter autem ad expositiōem moralē tranſibit dicens ſubstantiam eſſe vñumquęq² actus anime eius. **I**mperat ergo christus vendere omnem ſubstantiā ma lam: & quaſi tradere eam virtutibus operatibus eaz

que ab omni bono paupēres ſunt. **S**icut enim paſtōlōrū reuertitur ad ipsos: niſi fuerit filius pa ciſ: ſic vñiuersa peccata reuertuntur ad actores co rum cū non fuerit quis vñens malis eouit: & ſic neq² dubitatio erit quin ſtatū erit perfectus: qui ſic vñ dedit omnes proprias facultates. **M**anifestū eft au tem: qz qui talia agit non habet theſaurū in celo: & ipſe factus celeſtis. **I**n ſuo enī celo habebit theſaurū glorie dei & diuinitas in omni ſapiētia dei. **A**lis autē poterit ſequi christū: quia non diſtributur ab aliqua mala poſſeſſione: quo minus christum ſequatur **HIERO.** **M**ulti etiā diuinitas relinquent diuinitū nō ſequuntur: nec ad perfectionē ſuffici nū poſt contēptas diuinitas ſaluatorē ſequentur. i. relictis malis faciant bona. **F**acilius enī faciūs contēnitur qz voluntas. **E**t ideo ſequitur: **E**veni ſequere me. **S**equitur enī domini qui imitator est eius: & per reſtigia illius gradit. **S**equitur: **L**um audisſet autē adoleſcēs verba hec ab ipſis. **H**ec eſt tristitia que ducit ad mortē. **L**aſtag tristie reddif. **E**rat enim babens multas poſſeſſioꝝ i. spinas & tribulos qui ſemente dominica ſuffocau runt. **CHRY.** **N**on enī ſimiſter detinentur quā pauca habent: & qui multis abuſiuant: quoniam abieſtio diuinitū maiore accendit flammā: & violētior fit cupidio. **AVG.** in epiftola ad paulū et thofias: **N**eſcio autē quomodo cū ſuperflua terrena diliguntur: artius adepta qz concupita ſtrigā. nā vnde iuuenis iſte tristis diſcēſſit: niſi qm̄ agnus babebat diuinitas. **A**līnd eft enim iaz nolle incorpo rare que deſtint: alīnd iam incorpozata diuelles. **I**la enī velut extranea repudianſ: iſta velut mētū preſiduntur. **S**ecundūm historiā autē iſte adoleſcēs ludiabilis quidē ē: qz nō occidit: nō adulterat² ē: vñpabilis autē qz cōtristar² eſt i verbis christi vocati bus eū ad pfectionē. **A**doleſcēs q̄ppe erat fm aīan & ppterā relinquit̄ christū abiit.

Ijesus autē dixit diſcipulū: **A**me dico uobis: quia diuines difficile itabit in regnū celozū. **E**t iterum dico uobis: **F**acili² ē camelū per forame acus trāſire: qz uis diuinitē intrare in regnū celozū. **A**uditis autē hiſ diſcipuli mirabantur ualde dicentes: **Q**uis ergo poterit ſalu² eſſe? **A**ſpiciens autē iſus dixit illis: **A**puđ homines hoc iimpossible eſt: apud deū aut ſua poſſibilitaꝝ ſunt.

GLO. Occasiōe h² auari de quo pdcīū ē: habuit fmōne dñs de auaro. vñ of: **J**esus aut̄ dixit diſcipuli ſuis: **A**me dico uobis. **CHRY.** qz qdē dicit nō pecuniis qdē detrahēs: ſed eis qz detinē ab ipſis. **F**discipulos paupes eritis nō ſeūdari ob ſopīa. **HYLA.** Dabere enī diuinitas crūmū ſuā nō ē: ſmo d² i habēdo retinēdū ū. **N**ā qūo cōicādū ē neceſſitatib² ſanctor²: ſi cōicādī mā ſi relinq², **RABA.** **S**ed inter pecuniās habere & pecuniās amare non

Ca.XIX.

nulla diuitia est: tunc autem est: nec habere nec amare diuitias. **TREMI.** Unde dominus in marco exponens binum loci sententiam: difficile est credentibus in diuitiis intrare in regnum celorum. illi enim in diuitiis confidunt: qui omnem suam spem in diuitiis collocat. **HIERO.**

Quia vero diuitie habite difficile contentum non dicitur: quod impossibile est diuitie intrare in regnum celorum sed difficile. ubi difficile ponitur non impossibilitas praecepit: sed raritas demonstratur. **HYL A.** Periculosa. non cura est velle ditescere: et graue onus innocetia subiicit incrementis opum occupata. Rem enim seculi famulus non sine seculi vitiis aseqüens: hic difficile est diuitie regnum celorum adire. **CHRY.** in homine. Quia vero dixerat difficile diuitie intrare in regnum percedit ad offendendum quod est impossibile. unde sequitur: Et iterum dico vobis: facilis est camelum per foramen acus trahere: quod diuitie intrare in regnum celorum. **HIERO.** Scilicet hoc nullus diuitius salutis erit. Sed si legamus Isaiah: quomodo camelus madianus et ephesus veniat ad hierusalem cum donis atque munieribus: et qui quoddam curvi erant: et vitorum grauitate distorti ingrediantur portas hierusalem: videbimus quomodo et isti camelus quibus diuities copulantur cum dispositu graue sarcinam peccatorum: et totius corporis prauitatem: intrare possunt per angustam et artam viam que dicit ad vitam. **CHRY.** super mattheum: Bentium etiam anime assimilate sunt tortuosity camelis: in quibus erat gibbus idolatrie: quoniam cognitio dei erectio est anima. Nec autem est filius dei: cuius prima pars subtilis est secundum diuinitatem: alia vero grossior secundum incarnationem eius. Tota autem recta est: et nullus habet deflexione: per cuius vulnus passiones gemes egressae sunt in vita eterna hac acu cōsuta est immortalitas tunica. ipsa est autem spinae consuta carnem. hec autem induit cum populu iuxta et gentium. hec autem amicitiam angelorum et hominum copulavit. Facilius est ergo gemes trahere per foramen ac: quod diuities indeos intrare regnum celorum. Si namque gemes cum tanto labore diuelliunt ab irrationabilibus idolorum culturis: et rorundantur iudei diuelliunt a rationabilibus dei culturis. **GL O.** Alter dicit: Quia hierosolymis quedam porta erat que foramen ac dicebatur per quam camelus nisi deposito onere: et steriles genibus transire non poterat. per quod significatur diuities non posse trahere viam artam que dicit ad vitam: nisi sororibus peccatorum et diuitiis positis saltu non amando. **GRE.** triv. mora. Uel nomine diuitis quemlibet elatum: camelus appellatur per ipsum comedesciendum significat. Camelus autem per foramen acutum transit: cum redemptor noster usque ad susceptrae mortis per angustias passionis intravit: que passio velut acus extitit: quia dolore corpus pupugit. Facilius autem camelus foramen acutum quod diuities regnum celorum ingressum est: quia nisi ipse plus per passionem suam foramam nobis humilitatis ostenderet: nequaquam se ad humilitatem ipsius superba rigiditas inclinaret. **CHRY.** in homine. Discipuli autem inopes existentes turbantur pro salute aliorum dolentes: et doctorem iam visceris assumentes. unde sequitur: Audientes autem discipuli mirabantur dicentes: Quis ergo poterit salvus esse? **AVGV.** de questio. euangelio. Cum autem pauci sint diuities in comparatione multitudinis pauperum intelligendu est quod omnes qui diuitias cupiunt in diuitium numero haberi discipuli animaduerterunt.

CHRY. in homine. Dei autem opus hoc esse conseruauerit ostendit: quoniam multa opus est gratia ut homo in diuitiis dirigatur. unde sequitur: Aspiciens autem iesus dicit eis: Apud homines hoc impossibile est apud deum autem oia possibilia sunt. Per hoc quod dicit Aspiciens: significat euangelista quod misericordia oculi timida eorum mente mitigavit. **TREMI.** Non autem hoc sic intelligendum est quod possibile sit apud deum quod diuites cupiditatem et superbiam utret in regnum celorum: sed ut convertantur et sic intret. **CHRY.** in homine. Neque etiam hoc ideo dicit ut resipinus iaceas: et sicut ab impossibilibus abstineas: sed magnitudinem iusticie consideras in filiis dei rogans.

Tunc respondens petrus dixit: Ecce nos relinqimus oiam: et secuti sumus te. Quid ergo erit nobis? Iesus autem dicit illis: Amem dico vobis: quod uos qui secuti estis me in regeneratione cum se derit filius hominis in sede maiestatis sue: secundum debitum et uos super sedes duodeci: iudicantes duodeci tribus israel. Et ois qui reliquerit domum uel fratres aut sorores: aut patrem aut matrem aut uxores aut filios aut agros proprios nomine meum: ceterum accipiet: et uitam eternam possidebit. Multi autem erunt primi non uissimi: et nonissimi primi.

ORIGE. Audimerat petrus verbis christi dicentis: Si vis perfectus esse: vade et vende omnia que habes. Deinde considerauit adolescentem cum tristitia abeuntem et difficultate diuitium ingrediendi in regnum celorum: ideo quasi qui non facile rem consummaverat fiducialiter quefuit. Etsi enim minima cum fratre reliquit: sed non minima estimata sunt apud deum considerante: quoniam et tanta plenitudine dilectionis illa minima reliquerit ut etiam si multas habuisset possentes oiam reliquerent. Et puto quod magis petrus fiducia liter interrogauit. unde dicit: Uel nubes petrus dixit ei: ecce nos relinqimus oiam. **CHRY.** in homine. Qualia oiam o beate petre: aridum: herete: nauigium. Eta quidem hoc dicit: non per munificem: sed ut per interrogandos hanc inopem inducat plebeum. quia non dominus dicerat: Si vis perfectus esse: ne dicat alios inopem: Quid igit si non habuerit: non possum esse perfectus. Interrogat petrus: et tu inops discessis: quoniam in nullo hinc diminutus es. Qui non claves regni celorum accepit: pro his quibus sit iam confidit: et per orbem terrarum universa interrogat. Intuere autem et qualiter responderet diligenter sicut christus inquit: eternum christum dico a diuite ei petiit dare paupib; et sequi se. post hoc ipse addidit: Et secuti sum te. **ORI.** Potest dici secundum omnia que pater revelauit petro esse filium suum: secuti sum te iusticiam sanctissimam et huiusmodi. Propter hoc quasi victor athleta interrogat que sunt premia certaminis. **HIERO.** Quia ergo non sufficit tamen relinquare iungit

Matthewus

qđ pfectū ē. **E**t secuti sum te: fecim quidē qđ iussi
sti: qđ ergo nobis dabis premij: t̄ h̄ est qđ dī: **Q**uid
ergo erit nobis. **S**ecf: **I**c. aut̄ dī. **A**mē dī. **V**o qđ vos
qđ secu. estis me. **HIE.** **N**ō dixit: Qui reliq̄stis oia.
Doc. n. z socrates fecit p̄bs: t̄ multi alij diuitias cō
tēplerūt: **S**ed qđ secuti estis me. qđ p̄p̄ apl̄or̄ ē atq̄
credētū. **HYL A.** Secuti sunt qđem discip̄l̄i xp̄m
in regeneratōe. i. in lauacro bapt̄smi in fidei sancti
ficatōe. hec. n. illa regeneratio est quā apl̄ sūt secuti
quā lex indulgere nō potuit. **HIE.** **V**el alie debet
strui: **U**os qđ secuti estis me: sedebit̄ i regeneratōe.
. i. quādō mortui ex corruptōe resurget incorrupti:
sedebitis t̄ vos in solis indicatiū cōdēnātes. **vij. tb̄**
isrl: quia vobis credētib̄ illi credē noluerit. **AVG.**
. xx. de ci. dei: **S**ic. n. caro n̄ra regenerab̄ p̄ incorru
ptōem: quēadmodū aia n̄ra regenerab̄ p̄ fidem.
CHRY. sup matth. **S**uturū. n. erat vt i die iudicii
rideret iudei: **D**ñe no te cognouim̄ filiū dei i co
pe cōstituti. quis hoīm̄ videre poterat thesaurū in
terra absēditū: solē nube celatū? Rūdebut ergo di
scipuli: **E**t nos homies suim̄ rustici t̄ obscuri i ple
be: vos sacerdotes t̄ scribe. sed i nobis bona volun
tas facta est quasi lucerna rusticitatis n̄re: in vobis
aut̄ malicia facta est quasi caligo scie v̄re. **CHRY.**
in home. Propter h̄ aut̄ nō dixit: **E**t gētes t̄ orbem
terrā sed trib̄ isrl: qđ in ei dē erāt educati t̄ legib̄
t̄ suetudinib̄ apl̄ t̄ iudei. **L**uz ergo dixerit iudei:
qđ p̄ḡ h̄ nō potuim̄ credere christō: qđ lex p̄hibuit
discipuli in mediū inducerēt qđ eādē suscep̄t legē.
Sed dicit aliq̄: **Q**uid magnū p̄misit eis: si id quod
niniuite habēt et regina austri hoc t̄ ipsi habebit?
Maxima quidē alia p̄mia ante t̄ post eis p̄mittit:
sed t̄ hic occulte insinuat aliquid pl̄ illis. **D**e illis. n.
simpl̄ dixit: qđ surgēt t̄ cōdēnabūt generatōe hāc
de his aut̄: **L**ū federit filī hoīs: sedebitis t̄ vos. **D**a
niſtū est ergo qđ cōregnabūt t̄ cōmunicabūt i glo
ria illa: honorē. n. t̄ gl̄iam ineffabilez significat per
thronos. Qualiū aut̄ hec p̄missio ḡplēta est: nūquid
. n. t̄ iudas sedebit̄ nequaq̄. **L**ex. n. a dī posita est
p̄bieremā p̄phetā: loquar sup gētē t̄ regnū vt edifi
cem t̄ plantē illud. sed si fecerit malū in conspectu
meo penitebo: t̄ ego de bonis que locut̄ sum vt fa
cerē eis. q. d. **S**i indignos seip̄os p̄missione faciant
nō adhuc faciā quod p̄misit. **I**ndignū aut̄ seip̄m̄ i n
cipatu iudas oīdit̄: t̄ p̄pet̄ hoc tūc loquēs discipu
lis nō simpl̄ eis p̄misit. neq̄. n. dixit: **U**os sedebitis
sed adiūxit: Qui secuti estis m̄: ev̄t t̄ hic iuda exclu
dat: t̄ eos qui postea futuri erāt attraheret. nō enī
ad illos solos dictū est: neq̄ ad iudā t̄ iā indignū
effectū. **HYL A.** Sequela ergo christi apostolos
sup. xij. thronos iudicādis. xij. trib̄ isrl: in. xij. patriar
charū gloriā copulauit. **AVG.** xx. de ci. dei: **F**er hoc
. n. loco discim̄ cū suis discipulis iudicaturū iesum.
vnde t̄ alibi iudeis dicit: **I**deo iudices vestri erunt.
nec qđn sup. xij. sedes sessueros esse ait. xij. solos homi
nes cū ipo iudicaturos putare debemus. **P**uoden
rio quippe numero vniuersa quedā significata est
indicatiū multitudō: p̄pter duas p̄tes numeri ses
p̄tenarij quo significat pl̄erūq; vniuersitas: qđ due
partes. i. tres t̄ quatuor: altera p̄ alterā multiplicat
e. xij. faciūt: alioq̄ quoniā in locu iude traditoris
apostoli mathiā legimus ordinatiū: **A**p̄sol̄ p̄au

lus qui plus illis omnib̄ laborauit: vbi ad indican
cū sedeat nō habebit: qui p̄fecto cū alijs sanctis ad
numerū iudicū se p̄tinere demōstrat cū dicit: No
scitis quia angeloi iudicabūt. **AVG.** In libro de
penitētia: **I**n hoc ergo numero iudicatiū oēs incl
ligunt qui p̄pter euāgelii sua om̄ia om̄iserit: et os
cūtū sunt dñm. **T**RE. x. mo. **Q**uisquis. n. stolido
diuini amoris excitat: hic possessa reliquientia p̄
culdubio culmē iudicarie p̄tūt obtuebit: ut iudic
tūc iudei cū iudice veniat: qui nūc iudicatōe iudic
cū lele sp̄otanea paup̄tate castigat. **AVG.** xx. d. a.
dei: **P**er ip̄is quicq; iudicandis in hoc numero duo
denario filis caula ē. nō. n. quia dictū ē: **J**udicat̄.
. xij. trib̄ isrl: trib̄ leui que. ruij. ē ab eis iudicāda nō
erit: aur iolum illum populū: nō etiā gētes ceteras
iudicabūt. **CHRY.** sup matthei: **V**et p̄ b̄ ḡ dicit:
Interrogatōe. p̄mittit christ̄ t̄ ps̄ ch̄ristianitatis fu
tūrū post ascētōne suā quādō. s. boies regenerant
p̄ bapt̄smū: t̄ illud est temp̄ quādō christ̄ fēderi i le
de maiestatis sue. **E**t inde quia nō de t̄pe futuri iu
dicij dicit: sed de vocatōe gentiū vniuersa: nō enī
dīt: **L**um venerit filius sup sedem maiestatis sue
sed **L**um fēderit in sede maiestatis sue. Quodētū
fuit ex quo gentes credere ceperūt in ch̄ristum: s̄m
illud ps̄almi: **R**egnabit dñs sup gētes: de fēderi sup
sedē sanctā suā. **E**t extūc apl̄ fēderūt super. xij. tho
nos. i. in omnib̄ ch̄ristianis. om̄is. n. ch̄ristianū qđ
scipit verbū petri thronū fit petri: t̄ sic de alijs apl̄s
fēdet̄ ergo apl̄ in his thronis in. xij. p̄es dñs i m
dias aīaz t̄ diversitates cordiū qđ sol̄ de cogit.
Sic. n. iudeoꝝ p̄p̄ls in. xij. trib̄ fuit diuinus: sic t̄ vni
uersus p̄p̄ls ch̄ristianū diuidis in. xij. trib̄ t̄ qđaz
sint de tribu ruben: t̄ sic de alijs p̄pter diversas v
tutes. Non enī om̄es gratie in omnib̄ equali sunt
sed enī p̄cedit in ista: alī in illa. **E**t sic apostoli mā
cabūt. xij. trib̄ isrl. i. om̄es iudeos: p̄ hoc qđ v̄tūm
apostoloꝝ ē a gentib̄ recipiūt. Om̄es aut̄ ch̄ristiani
sunt quidē. xij. sedes apl̄orum: sed vna sedes ch̄risti.
Ch̄risti. n. oēs virtutes sunt qđi vna fēderi: qđ in ei vir
ture equali t̄ ip̄e sol̄ fact̄ ē. vniuersi. qđi apl̄oꝝ i aliquo
bono sp̄ali fit p̄fector: vt petr̄ in fide: t̄ iō peī fē
scit in fide: ioh̄es in innocētia: t̄ sic te alijs: qđ re
tributōe apl̄is in h̄ mūdo dāda ch̄ristū: loq̄t̄ demon
strat qđ fēquit: **E**t om̄. qđ reli. do. vel fra. **S**in. un. b̄
culo cētupl̄ recipiūt: sine dubio t̄ apl̄oi etiā in b̄
seculo merces futura. p̄mittebat. **CHRY.** in home.
Vel discipul̄ p̄mittit futura: qđ excell̄toꝝ erat iā c
nihil p̄tūm querebat: alijs aut̄ que sūt h̄ reprobatū
ORI. **V**el aliter: **S**i qđs reliquerit oia t̄ leuī fē
rit ch̄ristū que p̄missa sunt petro t̄ ip̄e recipi. **S**i
aut̄ nō om̄ia reliq̄t: sed quedā p̄p̄l̄ referit hic mū
tiplicia recipi. t̄ vitā possidebit eternā. **HIE.**
occasiōe aut̄ h̄m̄ sūtē qđā introducit mille annos p̄
resurrectōem dicētes. **L**ūc nobis cētupl̄ oīm̄ ren
qđs dimisim̄: t̄ vitā etiā ēē reddebat: qđ si i cētū v
gna sit p̄missio: i v̄xib̄ appearat turpitude: vt qđm̄
p̄ oīo dimiserit: cētū recipiat i futuro. **S**ensus ag
iste ē: Qui carnalia p̄ saluatorē dimiserit: spiritualia
recipi: qđ patōe t̄ merito sui qđi p̄mo nūero cene
nari. p̄pareb̄. **ORI.** **S**ī i h̄ sclo qđ p̄ trib̄ carnali
multos iueniet fres iā fidē: sic t̄ pentes oēs ep̄os
t̄ p̄sbyteros t̄ filios oēs etatem filioꝝ habentos.

Sunt autem et angeli fratres et sorores oes: qui exhibuerunt se christo virginis castas tam iste qui nunc habuit in tris: quod ille qui iam veniuit in celis. Agros autem et domos multas plices intelligere in rege padum et ciuitate dei: sup hec autem oia possidebuit vitam eternam AVG. xx. de ci. dei: huiusque est hoc opus: Et triplum accipiter exponens quodam modo apla ait: quod nihil habentes et oia possidentes. Et tu. n. pro ipsa universitate ponunt aliquantum HIE. quod autem dicit: Et ois qui reliqua cognovit illi sicut quod dixerat: Ne ni separe hominem a prece suo. Qui. n. pro fidem christi ad predicationem euangelii oes affectus contempsit atque diuinis et scilicet voluntates: isti ceteri triplum accipiunt: et vita eterna possidebuntur. CHRYS. in ho. Cum autem dicit: Qui reliqui. vtrorumque non sunt fratres: sed ut ois b. pferantur fidei pietatem. Ciderunt autem mihi et psecutiois tempore occidere insinuare. quod n. multi futuri erant filios ad imperium tributae: cum b. acciderit: neque pro proximis negat pro viris habeatur. RABA. Uerum quod multi virtutum studia non eadem que incepit interiore pietatis summatum: sed vel repescit vel accelerare labitur. Sequitur multum autem primi non et non primi TORI. per hoc exportata eos qui nunquam accedunt ad ebum diuinum: ut festinaret ad perfectum ascendere per multis quod videlicet semuisse in fidice. Potest etiam hic sensus destruere eos qui gloriantur eo per christianis parentibus sunt enutriti in ipsa christianitate: neque pusillanimes sunt per christianitatem dogmata nouissime receperint. Habet etiam alium intellectum et sunt primi istud quod facti sunt nouissimi pro infidelitate: gentes autem nouissimi primi. Ante autem dicit: Multum non enim oes primi erunt nouissimi: nec oes nouissimi primi. Ad huc autem multi homines qui non nouissimi sunt efficiunt per viam angelicam quibusdam angelorum superiores: et quod angelii qui fuerunt primi facti sunt nouissimi pro culpa REMI. Potest etiam scriptura referri ad tristiciam diuinitus quod primo videbas legis precepta iudeo: sed quod tamen substantiam prout deo: nouissimum factum est. Facti apostoli nouissimi videbantur relinquentes oiam per huiusmodi gratias facti sunt primi. Sunt et plimi quod per studia bonorum opum a bonis operibus definiuntur: et cum fuerit primi: sunt nouissimi. CA.XX.

Primile est regnum celorum hominis patrifamilias: quod existit primo mane conducere operarios in vineam suam. Conuentio autem facta cum operariis ex denario diurno: misit eos in vineam suam. Et egressus circa horam tertiam uidit alios stantes in foro ociosos: et dixit illis: Ite et uos in vineam meam: et quod iustum fuerit dabo uobis. Illi autem abierunt. Iterum autem existit circa sextam et nonam horam: et fecit similitudinem. Circa undecimam uero existit et uenient alios stantes: et dicit illis: Quid hic statis tota die ociosi? Dicit ei: quia nemo nos conduxit. Dicit illis: Ite et uos in vineam meam. Cum sero autem fa-

ctuz esset: dicit dominus uineam procuratori suo: Eloca operarios: et reddet illi mercede: incipies a nouissimis usque ad primos. Cum uenissent ergo qui circa undecimam horam uenerantur: accepserunt singulos denarios. Venientes autem et primi arbitratim sunt: quod plus essent accepti. Accepserunt autem et ipsi singulos denarios. Et accipientes murmurabant aduersus patrifamilias dicentes: Huius nouissimi una hora fecerunt et pares illos nobis fecisti: qui porta uimus podium diei et estus? At ille respondens uni eorum dixit: Amice non facio tibi iniuriam. Nonne ex denario conuenisti mecum? Tolle quod tuum est et uade. Volo autem et huic nouissimo dare: sicut et tibi: Autem non licet mihi quod uolo facere: An oculus tuus nequam est: quia ego bonus sum. Sic erunt nouissimi primi: et primi nouissimi. Multum enim sunt vocati: pauci uero electi.

REMI. Quia dicerat dominus: Multum erunt primi nouissimi et nouissimi primi: ut hanc sententiam confirmaret sub initio similitudinem dicens: Si est reg. ce. ho. patrifamilias. CHRYS. super matth. Unde patrifamilias christi est: cui celesti et terra quasi una est domus. familia autem celestium et terrestrium et inferiorum creaturarum: vinea autem est iustitia est: in qua diversae species iusticiarum posite sunt quasi vites. puta mansuetudo: castitatem: patientiam: certe ergo utilitas: quod oes gnatam iustitia appellatur: hoies autem vinearum cultores ponuntur. vñ dñ: Qui enim per misericordiam operis est si. si. si. Deinde in iustitiam suam dedit in seipsum: non pro sua utilitate: sed pro necessitate: et sic mercenarii sunt induci. Sic enim nemo iuste conducit mercenarii et hoc solus faciat per maducationem: sic et nos non iuste vocati sumus a christo ut hoc solus operemur quod ad nostrum pertinet vestrum: sed ad gloriam dei: et sic mercenarii propter aspergit opem vestrum: deinde quotidianum cibum: sic et nos debemus aspergit quod ad gloriam dei pertinet: deinde quod ad nostram utilitatem. Et sicut mercenarii tota die circa omnes operes impedit: non autem hoc circa circa suum cibum: sic et nos omnem tempore nostre debemus impeditere circa gloriam dei: modicam autem prece circa vestrum: et sic mercenarii diei quod operemur non fecerit: erubescit intraret in domum et petere panem: quod tu non ostenderis: utrare in ecclesia et stare ante aspectum dei: quoniam nihil bonum in operatione dei gessisti. GRE. in ho. Vel patrifamilias: i. codicem nos habet vineam universam. s. ecclias que abundantem iusto usque ad ultimum electum quod in fine mundi nascitur est quod sanctos perlit quasi tot palmites misit. Ad eruditam autem dominum plebeam suam quasi ad excolendam

~~Matthew~~

vineā suā nullo tpe destitit oparios mittere: quia t
pūs p patres: t postmodū per legis doctores: dein
de p. ppbas: ad extremū vero p apostolos q̄s p ope
rarios in vinee cultū laborauit: q̄s i quolibz mō
dulo vel mēsura quisquis cū fide recta bone actōis
extitit: bū? vinee opari? fuit ORI. Tōtū aut hoc
seculū pīs vñi dīcere possum⁹: magnū quidem
q̄tū ad nos: modicū autē q̄tū ad dei vitā GRE.
in hōme. Mane aut mūdi fuit ab adā v̄sq ad noe.
Et ideo dī: Qd̄ erit primo mane cōducere oparios
in vineā suā: t modū cōductōis subiūgit dīcēs: Lō
uer. aut fa. cū ope. et dena. diurno ORI. Salutis
aut arbitror nōmē esse denariū REM. Denari⁹
.n. dīcīs qui antiqu⁹ pro. x. nūmis imputabat: t si
gurā regis habet. Recete ergo p denariū designatur
obseruati decalogi pīmū. pulchre ergo dīcit: Lō
quētione facta ex denariis diurnis. quia vñusquisq; in
agro sancte ecclesie. p spe future remuneratōnis la
borat GRE. Tertia vero hora a noe fuit v̄sq ad
abraam: de qua dī: Et regressus circa horā tertia vi
dit alios in foro stātes ociosos ORI. Horā aut ē
q̄cqd̄ ē ex vineā. i. ex ecclā r̄pi CHRY. sup matt.
In hoc. n. mūdo vendēdo t emendo vñuit homies
t inuicem sibi fraudē faciētes: vitā suā sustētant.
GRE. Qui aut sibi vñuit qui carnis sue voluptatis
bus pasci recte ociosus arguit: quia fructū diuinī
opis nō secat CHRY. sup matt. Vel ociosi sūt
peccatores: illi. n. mortui dicūl. ociosus autē est qui
op̄ dei nō operat. Cis ergo nō esse ociosus: nō ali
ena tollas: t de tuis des: t opat̄ es in vinea dñi mi
sericordie vitē colēs. Sequit̄: Et dīrit ill: Je t vos
in vineā meā. Nota q̄ solis pīmis cōuenit spālī da
re denariū. alios aut sub incerto pacto conduxit di
cens: Qd̄ iustū fuerit dabo vobis. Scīes. n. domin⁹
q̄ pūaricatur? fuerat adā: t omēs postmodū in di
luvio erāt perituri: certū fecit pactū ad eū: ne q̄ndo
dicat se neglexisse iusticiā: q̄ nesciebat que pīmia fu
erat receptur⁹. Istis aut nō fecit pactū: quia tantū
parat̄ est retribuere: q̄tū mercenarij recipē nō spa
bant ORI. Vel oparios tertie bore nō inuitauit
ad totū op̄. quicquid aut poterūt opari: suo arbīso
refuauit. Poterāt. n. eqle op̄ facere in vinea eis qui
ex mane sunt opati quicunq; in tpe breui volebant
operantē virtutē ad op̄ extēdere: que ante non fue
rat opata GRE. Sexta quoq; hora est ab abraaz
v̄sq ad moysen. Nonā eit a moysē v̄sq ad aduentū
domini. vnde sequit̄: Iterū aut exīst circa sextam t
nonā horā t fecit similr. CHRY. sup mattheum:
Ideo aut ūiḡt sextā t nonā: quia in sexta t nonā
generatōem vocavit iudeouī: t frequētauit cū hōi
bus disponere testamēta: quasi diffinito salutis q̄
tpe iam appropiāt̄ GRE. Undecima vō hora
est ab aduentū dñi v̄sq ad finē mūdi. Opatoz ḡmāe
hora sexta t nonā antiqu⁹ ille t hebraic⁹ ppl̄s
designat qui in electis suis ab ipo mūdi ero: dīo v̄
recta fide dei studuit colere quasi nō destitit in vi
nee culturo laborare: ad undecimā vō gētiles vocā
tur. vnde sequit̄: Circa undecimā vō erit t inuenit
alios stātes: t dīrit ill: Quid hic statis tota die oco
si? Qui enī trāfacto tam lōgo mūdi tpe p vita sua la
borare neglexerāt: quasi tota die ocoſi stabat. h̄ pē
sate quid inquisite nīdeat. Sequit̄ enī: Dicūt ei: q̄a

nemo nos cōdurit. Nullus quippe ad eos patrā
cha: nullus ppheta ad eos venerat: t quid est dīcere
Nemo nos cōdurit: nisi vite nobis nemo vīa pīda
uit. CHRY. sup mattheuī: Que est enī cōduco
nostra t cōductōis merces: pīmissio vite eternē. ē
tes enī sole: neq; deū sciebat neq; dei pīmissio HLA.
L. A. Di igēmittū ad vineā vnde sequit̄: Dicit ei:
Te t vos in vineā meā RABA. Postē aut ope
ris diurni ratio reddita est ad remuneratōis temp⁹
opportūnū dīcit: Lū aut sero factū eset. hoc ē cur
dies toti⁹ mūdi ad vespam cōsummatōis inclinata
eset. CHRY. sup mattheuī: Cōsidera: quia sero nō
alio mane mercedē reddit: ergo adhuc stāte seculo
isto iudicīū est futurū: t vñicuq; merces sua reddē
da: t hoc ppter duas rōes. Pūma est: quia ipa be
titudo futura est merces iusticie: ideo nō ē illo se
culo fir iudicīū sed ante illud. Deinde ante aduentū
diei illi⁹ pīmittī iudicīū: ne videat petores oīcī illi⁹
beatitudine. Sequit̄: Dicit dñs pcuratorū suo. i. fili
us spūlsancto GLO. Vel si voluerit dīcit pater
filio: qui. s. pater opa p filiu t fili p spūlsancto: nō
pter aliquā differētā substātie dignitat̄ ORI.
Vel dīcit dñs pcuratorū suo. i. alicui angelop̄ q̄ pī
mercedes retribuendas est positus: fūe alicui et
multis pcuratorib⁹ fm q̄ scptū est: Sub curatōis
t tutorib⁹ esē heredē in tpe quo pīmūl̄ REM.
Vel dñs iesus christ⁹ ipse est paterfamilias t vine
pcurator: sicut t ipse est t osium t ostiarū. Ipē
enī est ventur⁹ ad iudicīū et vñicuq; reddit fm q̄
gessit. Vlocat ḡ oparios t reddit illis mercedem: q̄
dēs cōgregabūt in iudicīū: vt vñusquisq; accipit
fm opa sua ORI. Primi aut opari testumorum
babēres pīdē nō accepūt dei pīmissione p nobis
aliquid meli⁹ pīspīcīte patrefamilias: et nō sine no
bis pīficiāt. Et quia mīam cōsecuti sum⁹ pīmī mer
dē speram⁹ accipe q̄ sum⁹ christi: post nos aut q̄ au
te nos opati sunt. t ideo dī: Vlocat oparios t reddit
illis mer. suā: inci. a nouis. v̄sq ad pīmos CHRY.
sup mattb. Semper enī libētī? aliquid dām⁹ illis q̄ pī
gratīs donām⁹: q̄ pī solo nostro honore donamus
Ergo omnib⁹ sanctis de⁹ reddit̄ mercedē iust⁹ offē
dit: gētib⁹ aut dās misericors: dicēte aplo: Hentes
aut sup mīam honorare dñi. t ideo dī: Incipēt a
nouissimis v̄sq ad pīmos. Aut certe et oīdat dñs
inestimabile mīam suā pīmī nouissimis t indigno
rib⁹ reddit̄ mercedē: postea pīmis. nimia enī mīa et
dīne nō asperit AVG. de spū t littera: Vel sō
velut pīores reponunt minores: q̄ minores dilatīt̄.
Sequit̄: Lū xenissent aut qui circa undēcimā horā
venerat GRE. Fundē denariū accepīt q̄ labou
uerūt ad undēcimā quē expectauerūt toto celo
rio qui laborauerūt ad pīmā: q̄ equalē vite retribu
tōem sortiti sunt cū his qui ab initio mūdi vñcī
fuerat bi q̄ in fine mūdi ad dñū vñcīt̄ CHRY.
sup mattb. Nō aut iniuste: nā t qui in pīna pī
culi natus est: t non amplius viri q̄ statutū tem
pus vite t quid illi nocuit si post illi⁹ exitū mundus
sterit: t qui circa finē nascitur non minus vñcīt̄
q̄ dies qui numerati sunt eis: t quid illi⁹ pīdet ad
compendiū laboris si cīro mūdū finitur cū pīlōm
vite sue compleat̄ ante mūdū. Deinde nō ē i bo
mine quādo nascīt̄ pīus aut postea: sed pītāis vñcīt̄

Nec ille quidē sibi priorē debet locū defendere: qui p̄ius nat̄ est; nec ille st̄ēptibl̄or debet esse q̄ postea Sequit̄. Et acc̄l murm̄. aduer. patr̄sa. dicētes. Si aut̄ verū ē quod dicit̄: quia p̄mi t̄ posteriores tps suū virerūt t̄ nō ampli⁹ neq̄ min⁹: t̄ vnicin⁹ mors suū cōsummatio ip̄i⁹: qd̄ est qd̄ dicūt: Porrauius pond⁹ diei t̄ est⁹. qz. i. magna est nobis virt⁹ ad faci endi iusticiā cognoscere ppe esse finē mūch. Unde t̄ ch̄rist⁹ nos armās dicebat. Appropinq̄bit regnū celoz. Illis aut̄ infirmatio erat scire mūdi spacta eē longiqa. q̄uis ergo nō p̄ omne seculum vixerit: n̄ toti⁹ seculi grauamina p̄tulisse vidēt: aut̄ p̄d̄ toti⁹ us diei oicit onerosa legis mādata: estū aut̄ vētē et roris tētātēm quā cōflabāt sp̄s maligni i eos ad emulatōem gentiū eos irritatēs: a q̄b⁹ oib⁹ gēt̄les k̄beri extiterūt ch̄risto credētes: t̄ p̄ compēdū ḡse ac̄ plēnu⁹ saluati⁹. GREGO. Uel pond⁹ diei t̄ estus ferre eē p̄ lōgoris vite tpa carnis sue calore fatigari. Sed p̄t q̄ri quomodo murmurare dici sunt q̄ ad regnū vacant: celoz etenī regnū null⁹ q̄ murmurat accipit: null⁹ q̄ accipit murmurare p̄t. CHRY. i home. Nō aut̄ oīz eā que i parabolā sūt fm̄ totū qd̄ dī investigare: sed itētōem ppter quā cōposita est in telligere: t̄ nihil ultra scrutari. Nō ergo inducit h̄ vt ostēdat aliquos eē iuividia mōslos: sed vt oīdat bos tāto portos eē honore q̄ t̄ iuividā alijs poterant generare. GREGO. Uel quia antiqui p̄s v̄sq̄ ad aduētū dñi q̄stūlibet iuste vixerāt: ducti ad regnū nō sunt eoz bocīpm murmurasse. Nos autē qui ad vndēcimā venim⁹ post labore nō murmuramus: qz post mediatoris aduētū in hoc mūdo venientes. ad regnū ducimur mōx vt de corpe eximus. GLO. Uel om̄is retro vocatio gētibl̄ iuident: t̄ in enāgeliū torqueſ grā. HYLA. Et fm̄ insolentiaz populi iam sub mōse & tūmacis hoc murmur opātūm est. Sequit̄. At ille respōdēs vni eoꝝ dicit: Amice: nō facio tibi iniuriā. REMI. Per hūc vnu⁹ p̄t intelligi om̄es qui ex iudeis crediderūt: quos amicos ppter fidē nominat̄. CHRY. sup mattheū: Nō aut̄ dolebat̄ quasi defraudati de mercede sua: sed quia illi ampli⁹ q̄s merebās accepérāt. Sic. n. do- lent iuividū quādo alteri aliquid addid̄s quasi eis sub strabāt. ex quo patet q̄ ex vana gloria nasci iuividia Ideo. n. dolet eē secūd⁹: quia desiderat eē p̄t: et iō iuividie motū remonet vices: Nōne ex denario cōuenisti meci⁹. HIE. Denari⁹ figurā regis habz. Recipisti ergo mercedē quā tibi pmiserāt: hoc est imāginē t̄ similitudinē meā: qd̄ queris ampli⁹: t̄ nō tā ip̄e pl⁹ accipe q̄s alium nihil accip̄c desideras. Tolle qd̄ tuū est t̄ vade. REMI. i. recipe mercedē tuā: t̄ vade in gloriaz. Volo aut̄ t̄ huic nouissimo. i. gētili populo dare fm̄ meriti: sicut t̄ tibi ORI. Forstā aut̄ ade dicit̄: Amice nō facio tibi iniuriāz: nōne ex denario cōuenisti meci⁹: tolle quod tuū est t̄ vade Tuū est sal⁹ qd̄ est denari⁹. Volo aut̄ vt huic nouissimo dare sicut t̄ tibi: nō incredibl̄ p̄t q̄s arbitra ri hūc nouissimū esse apl̄m paulū: q̄ vna hora op̄atus est: t̄ s̄l̄ om̄es qui ante eū fūerunt. AVG. de sancta virgi. Quia vero ip̄a vita eterna p̄iter erit om̄ib⁹ sancti egl̄is denari⁹ oib⁹ ē arbitra⁹ q̄ ē om̄iū merces. qz vō in ip̄a vita eterna dīsc̄te fulgebūt lumina meritorū: multe māsiōes sunt apud p̄m; ac i-

denario quidē impari nō viuet aliue plixius. in ml̄tis aut̄ māsiōib⁹ honorat̄ a li⁹ alio clarius. GRE. Et quia ip̄a regni p̄ceptio ei⁹ est bonitas voluntatis recte subiugif̄. Aut̄ nō lic̄z mihi qd̄ volo facē. Stulta. n. est questio bonū cōtra bonitatē tei murmurare. Conquerēdū quippe eset nō si dat qd̄ nō debet: sed si non daret qd̄ deberet. vnde apte subditur: Aut̄ ocul⁹ tu⁹ neq̄ est: quia ego bon⁹ sum. REMI. p̄ oculū. n. vult intentōem intelligi. Iudei nāq̄ neq̄ habuerūt oculū. i. intentōem malā: qz de salutē gentiū dolebat̄. ad quid aut̄ sensus huīus pabole tēdat̄. manifestat cū subdit̄. Sic erit p̄mi nouissimi t̄ nouissimi p̄mi: eo. l. q̄ iudei de capite veritātis in caudā: t̄ nos de cauda mutamur i caput. CHRY. sup matth. Aut̄ ideo p̄mos dicit nouissimos: et nos uissimos p̄mos nō vt nouissimi digniores sint q̄s p̄mi: sed vt coequēt t̄ nulla sit inter eos differētia tēpis causa. Qd̄ aut̄ dicit: Null. sūt yo. pau. ve. electi Nō ad supiores p̄tinet sed ad gētes: q̄n ex ip̄is gētibus q̄ multi vocati sunt: pauci sunt eligēti. GRE. Ad fidē. n. plures veniūt: t̄ ad celeste regnū pauci p̄ducūt: pleriq̄. n. dei vocib⁹ sequūt̄: morib⁹ fugiunt Et hoc ergo duo pēsare debemus. Primū est vt de se q̄s mīme p̄sumat: qz zī iā ad fidē vocat̄ ē: vtrū ad regnum eligēd̄ sit nescit. Secūdū vō est vt vnu⁹ quisq; primū suū quē iacere in vitiis cōspicit: despārenō audeat: quia diuine mis̄e diuitias ignorat. Ut aliter: Mane nostrū puericia est. hora tertia adolescētia intelligi p̄t: quia quasi iam sol in altū pficit: vñ calor: etatis crescit. Tertia aut̄ iuinet̄ est: qz velut in cōtro: sol figit dum in ea plenitudo roboris solidae. Nona autē senect̄ intelligif̄: in qua velut sol ab alto axe descendit: quia etas a calore iuuentis de ficit. Undēcima vō ē ea etas: q̄ decrepita l̄ veterana vocat̄. CHRY. i. home. q̄ aut̄ nō om̄es simil cōdūt̄: sed alios mane: alios hora tertia: t̄ sic de alijs ex differētia mētis eoz p̄cessit. Tūc. n. eos vocauit: quādo erāt obituri. nam t̄ latronē vocauit: quādo obitur̄ erat. Si aut̄ dicāt: quia nemo nos cōdūxit: si cui dictū est: Nō oportet oīa scrutari q̄ in pabolis sunt. Itē hoc nō dicit: dñs sed oparij. qz. n. ip̄e om̄es q̄tū ad se p̄tinet a p̄ma etate vocet significat cū dī: Erūt p̄mo mane oparios cōducere. GRE. Qui ergo v̄sq̄ ad vltimā etatez deo viuere neglexerūt: v̄sq̄ ad horā vndēcimā ociosi steteterūt: t̄ tamē tales p̄terfamilias vocat̄: t̄ pleriq̄ ante remunerāt̄: q̄ p̄ius ad regnū de corpe exēt̄: q̄ hi qui modo in puericia vocati esse videbant̄. ORIGE. Nō aut̄ diceatur: Quid bic statis tota die ociosi: his qui spū insipiētē carne & similiū: si postea regredi volūt vt itez spū viuāt: qd̄ nō dicim⁹ dissuadētes ne ad domum paternā reuertāt̄: lascivi filii qui viuendo luxuriose enāgeliē doctrine substātiā & simperūt̄. Sed q̄n nō files sunt eis qui peccauerūt in iuuentute sua dū nō adhuc didicissent que fidei erāt. CHRY. i. ho. Qd̄ aut̄ dicit: Erūt p̄mi nouissimi t̄ nouissimi p̄mi: eos occulte iſinuat q̄ a p̄ncipio claruerūt: t̄ postea virtutē st̄epserūt: et rursus eos q̄ a malicia reducti sunt t̄ multos supercesserūt. L̄ oposita est ergo hec pabola vt eos audidores facēt: q̄ i vltia senectute cōuertunt̄: ne estimarēt se min⁹ aliqd̄ habituros.

Et ascēdens iesus h̄ierosolymā

~~Mattheus~~

assumpsit duodeci discipulos secreto: et ait illis: Ecce ascendimus hinc solymam: et filius hominis tradet principibus sacerdotum et scribis: et comedunt eum morte: et tradent eum gentibus ad illudendum: et flagellandum: et crucifigendum: et tertia die resurget.

CHRY. in home. Dominus a galilea veniens non repete hierosolymam ascendet: sed plus miracula fecit: phariseos constituit: et discipulos de vite prefecto et remuneratoe instruit: nunc ascensur hierusalē: rursus eis de passione loquitur. **nde dicit.** Et ascet. ie. hiero. assūduodecim. disci. secreto. **ORI.** In. xii. adhuc erat et iudas. adhuc. n. fonsitan dignus erat cum aliis seorsim audire quod passus erat magis. **CHRY.** sup matth. **N**isi autem sal hominum in christi morte posita est: nec est aliquid propter quod magis deo grās agere debeamus: quod propter mortem ipsius. Ideo. xii. apostolus in secreto mortis sue annunciat mysterium: quod semper preciosior thesaurū in melioribus vas includit. Si autem alii audissent passionem christi futurā: viri fortis turbarebant propter firmitatē fidei: et mulieres propter mollicēs sue nature: et quod in tali negocio ad lachrymas excitari. **CHRY.** in ho. **D**ictū est quod et ad multos: tamen occulte sicut ibi: Solvite tēplū: et signū non dabitis: nisi signū ione prophetæ. Discipuli autem manifeste exposuit dicentes: Ecce ascendi. hierosolymā. **CHRY.** sup matth. **N**on dicit: Ecce vestitū finis est: ut memorie pietatis huius in cordib⁹ recōdat. **D**icit autem: Ascēdam⁹. ac si dicit. **V**idete quia voluntarie vado ad mortem. **L**et gaudet me in cruce pēdētē ne estimet me hoīus ēē tamen: et si posse mori hoīus ēē: velle tamē mori: hoīus non ēē. **ORI.** Hoc igit̄ considerantes scire debemus: quoniam frequenter etiam cogiscētes quoniam et tentationes aliquis subiuri sumus: nosipos offerre debemus: sed sū pra dictū ēē. Si quod vos pescutuerit in una ciuitate fugite in aliā. sapiētis in christo est: ut cognoscat quod tempus erigit declinatōnem: quod obuiatōnem piculorū. **HIE.** Crebo autem de passione sua discipulus dixerat: sed quod multis in medio disputatus poterat labore memoria quod audierat: itur hierosolymā: et secū ductus rus apostolus ad tētatiōm eos patet: ne cum yeniat pescutio et crucis ignominia scādalizentur. **CHRY.** sup matth. Tribulatio. n. cū supuenerit expectatib⁹ nobis le uīo inuenies quod ēē futura si repentina venisset. **CHRY.** in ho. Predicit etiam eis ut discit: quoniam prius ad passiōm venit et volēs: sed a pīo quod ēē morte p̄dixit eis solā: qui autem exercitari sunt adducit alia. s. quoniam tradidit eum gētib⁹. **ABA.** Tradidit. n. iudas dñs indecis: et ipi tradiderunt eum gētib⁹. i. pilato et p̄tati ro manoꝝ. **J**o autem dñs ēē mūdo noluit. p̄spari sī grauia pati: ut ostendat nobis quod ad delectationē cecidim⁹: cuius quā amaritudine redire debeamus: vii seq̄. Ad delū. et flā. et crucifigendum. **AVG.** xviii. de ci. dei: Passione ostendit quod sustinē p̄ veritatem. resurrectōe ēē spāre in trinitate debeamus: vii dicit: Et ter. oī. re. **CHRY.** in ho. Que quod huius ḡra dicit: ut cū tristia viderint: resurrectōe expectarēt. vii subdit: Et ter. oī. re. **AVG.**

.iii. de ci. dei: Una. n. mors. s. salvatoris sūm corpus duob⁹ mortib⁹ nostris saluti fuit. s. aie et corporis: et una ei resurrectio duas nobis resurrectores p̄stūt. **T**unc autem rō simplici ad duplū: quod quā in triario numero vnu q̄pp̄ et duo tria sunt. **ORI.** Dic autem nō refutat discipuli dixisse aut fecisse aliquid: cū audissent ista hec christi futura recordantes quod omnis duxit ad p̄trū: ne audiāt talia vel peiora. et nūc quā quā omnia las scire se arbitrat̄ scribe: adēnat ielūz morte et lūguis suis flagellat̄: et crucifiguit eū p̄ hoc quod tollit doctrinā ipsius. Ille autem paulū deficiens: surgit apparēbis qui accepit posse videre.

Tunc accessit ad cū mī filioꝝ zebē dei cū filiis suis adorāt et petet aliquid ab eo. **Q**ui dixit ei: Quid quis? **A**lit illi: dic ut sedeāt hi duo filii mei unū ad dextrā tuā: et unū ad sinistrā ī signo tuo. **F**īdēs autem ielūz dicit: Re scitis quid petatis. Potestis bibere calicē quā ego bibitur sūr. **D**icit ei possim⁹. **A**lit illis: Calicē quād meū bibetis: sedere autem ad dextrā meā vel sinistrā nō est meū dare uobis: sed quib⁹ paratu⁹ est a patre meo.

HIE. Quia p̄ oīa dixerat dñs. **E**t cītīa die regnū putauit mī p̄ resurrectōem illico regnūt: et audiret semina: pītia cupit: imēmo futurō. vii. **T**unc accessit ad eū mī filiū zebē. cū fi. suis **CHRY.** sup matth. **I**hec mī filioꝝ zebēdei ē salōme: cū apud altep̄ euāgelista ponit nōmē vere pacificāq̄ vere filios genuit pacis. **D**agna laus mulieris et hoc loco colliguntur: quod nō solū filii reliquunt p̄m: sed ipsa reliquat virū suū: et secuta fuerat christū: quod ille sine illa vivere poterat: ista autem sine christo salua ēē nō poterat nisi forte quod dicat: quod infra temp̄ vocatōis apostolus et passiōis christi: mortuus ēē zebēde: et sic illa seguuntur ḡlis erat defecta: christi vestigia sequebat̄: quod fides nūc senscit: et religio fatigatōnē nō sentit. **D**acē autem fecerat eā ad pētēdū nature affectū. vii. **A**dorāt et petet aliquid ab eo. i. renētia exhibita pētū: ut quod petierit sibi dē. **Seq̄:** Qui dicit ei: q̄d nō nō interrogat quā nescies: sed ut illa exponēt mīst̄ filii faceret irrationabile ēē pētēdū. vii subdit. **AVG.** de cō. cū. **E**t autem hoc p̄ mīrem dīctū ēē mattēb⁹ ep̄psie: mārcus ipos filios zebēdei p̄hibet dīxisse: cū illa illo p̄tētātē attulisset ad dīctū: vnde magis ipos cū illam cūrisse quod dīctū ēē: mārc⁹ breuiē itumauit. **CHRY.** in home. Videlbat. n. seipsoſ honoratos p̄ alios et audiērāt: quod sup. xii. thronos sedebitis. vnde pīnatū ipsi cathedre pētēbat accipe. **E**t quod p̄tēbat alios honoratos apud christū habebat nouerāt: timebat vero patrem sibi p̄ferri. vnde et alii euāgelista dicit: quod p̄tēbat vero patrem hierusalē: pītabat quod regnum dei esset in ianuā. s. aliū quid sensibile. **U**nde manifestū est quod nihil sp̄tiale pētēbat: nec intelligētia supioris regni habebantur. **ORI.** Si. n. in regno mīdiali in honore cītīa vidē.

tur qui sedet cui rege; non fuit misericordia mulierum simplicitate vel impunitia talia se debere petere estimauit; et ipsi fratres adhuc imperfecti: et nihil altius cogitantes de regno christi talia arbitrii sunt de his qui se debent cui iesu. **CHRY.** sup matthei. **Vel** aliter: Non dicimus quod recte peteret hec mulier; sed hoc dicimus: quia non terrena sed celestia filii suis oprobavit. non sentit sicut ceterae matres que corpora natorum suorum amant: animas autem coteneant. desiderant illos valere in seculo isto: et non curant quod sint passuri in illo: ut ostendat quia corporum sunt parientes: non animarum. Estimo autem quod hi fratres cum audissent dominum de passione ac resurrectione sua prophetate: ceperunt dicere intra se eum fidèles: **Ecce rex celestis descendit ad regna terrae: et regem mortis destruat.** Cum autem Victoria fuisset summata: quid aliud restat: nisi ut regni gloria subsequatur. **ORI.** de structo ei peccato: quod regnabat in corporibus mortalibus hominum et omnium principatus malignorum virtutum: eminentiam christi in hominibus christus recipit: quod est ipsum sedere in sede glorie sue. quod autem omnia de facit ad dextram et sinistram: hoc est ut iam nullum malum sit ante eum. et qui quidem precellunt per ceteris appropriantibus christo: sunt a dextris eius: qui autem inferiores sunt a sinistris sunt et us. Dextram autem christi vide si potest intelligere inuisibilē creaturā: sinistram autem visibilē et corporealē. **Appropinquatum.** n. christo quod dā dextram sortiū et intelligibilia: alij sinistram et sensibilia. **CHRY.** sup matthei: Qui autem seipsum donauit hominibus: quomodo regni sui societatem non donabit: Peteris negligētia reprehēdit: ubi de dātis misericordia dubitat. Si nos rogamus magistrum: forsitan ceteros fratrum corda concutimur? Et si n. vinci a carne non potest quasi iam spirituales: tamē percuti potest quasi adhuc carnales. ergo submittamus matrem nostram: et suo nomine deprecemus pro nobis. Si n. reprehēbilis intenta fuerit: facile membris venia: ipse n. servus excusat errorē. Si autem non fuerit importuna: faciliter impetrabit mater pro filiis suis rogans. Ipse n. dominus qui nō mos animos filiorum miserat: et impletuit: faciliter excedet mater non affectu: tunc dominus occultorū cognitorū: non ad verba intercedētis mulieris respōdit: sed ad consilia suggerētiū filiorū. Bonū quidē erat eorum desiderium: sed in considerata petitio. ideo tū si impetrare non debeat: simplicitas tamē petitōis eorum confundi non merebat: quod de amore domini talis petitio nascebat: ppter solam ignorantiam in eis dominus reprehēdit. **Vnde sequitur:** Respondeat autem iesus: Nesci, quod petatis. **HIERO.** Nec mirum si ista arauat: cu et de petro dicat: Nesciēs quod diceret. **CHRY.** sup matthei: Nam frequenter dominus patris discipulos suos aliquid non recte aut discere aut agere aut cogitare: ut et illos culpa occasione imminuat exponēdi regulā pietatis: sciens quia error eorum non nocet ppter mecum: et non solū in presenti: sed etiam in futuro doctrina ei edificat. **CHRY.** in home. Hoc autem dicit osiris quod vel nihil spiritale petebat: vel si non essent quod petebat: non autem fuisse tū quod petere quod supercedit superiores étutes. **HYLA.** Nesciūt etiā quod petat: quod nihil de gloria apolorum abigēdū erat: iudicaturos. n. eos fīmo superiorē exposuit. **CHRY.** sup mat. v. Nesciēs quod petatis. q. d. Ego vos vocauī ad partē dextram de sinistra: et vos vero consilio currit: ad sinistram: ideo forsitan per mulierē res

agebat. **L**ötulit. n. se diabolus ad consueta arma mulieris: ut sicut adā per mulierē spoliariunt: ita et istos separaret per inrem. sed iam non poterat per mulierē pītio ī troire in sanctos: et quo de muliere salūcūtio pīces sit. **Vel** ideo dicit: Nesciēs quod petatis. **N**ō. n. solū debemus cogitare quale glām secessimus: sed quod eum dam ruinā peccati: quod in seculari bello quā semper pīda victorie cogitat difficile vicit: ideo petēdū erat da nobis auxiliū ḡe tue ut omne malū vincamus. **TRABA.** Nesciebat etiā quid peteret: quod sedē glorie a dōni quā nōdūz merebāt inquirūt. Delectabat eos culmē honoris: sed pīus hēbāt exercere viam labo. is. vñ subdit: **P**o bi. cali. quē ego bibi. sū. **HIE.** **C**alicē in scripturis diuinis passionē intelligim⁹: ut in psalmo: **C**alicē salutaris accepī. statimq; infert quis iste fit calix: **P**reciosa in cōspectu dñi mors saeculorū eius. **CHRY.** sup matthei: **S**ciebat autem dñs quod passionē ipī poterat imitari: sed id interrogat ut vides audiam⁹: quod nemo potest eum christo regnare: nisi passio domini christi fuerit imitator: res. n. preciosa nisi pīcio non copiat. **P**assionē autem dñi dicim⁹ non solū pīsecus tōem gentilium: sed oīem violētiā quā patimur contra peccata certātē. **CHRY.** in home. **Dicit g.** **P**otestis bibere. **A**c si. d. **C**los mibi de honore et coronis loquimini: ego autem de agonib⁹ vobis et sudorib⁹: non. n. hic est pīmīus tps. Ex modo autem interrogationis eos attrahit. nō n. dixit: **P**otestis sanguinem vīm eſſ fundere: sed **P**otestis bibere calicem. **E**vide addit: **Q**uē ego bibitur sum. **REMI.** Ut et cōmunione ad ipsum audiōres fuit: at illi qui iā martyrii libertatem cōstantiaḡ retinebāt: bibituros se pollicēt. vñ sequit: **D**i. ei possum⁹. **CHRY.** sup matthei. **Vel** dicit hoc nō taz ex fiducia sue fortitudinis quod ignorātia: In erptis. n. leuis videt esse tētatio passionis et mortis. **CHRY.** in home. **Vel** hoc er desiderio pīmittit. Neq; n. hoc dixissent nisi expectassent audire quod petebāt. **D**nis autem eis prophetat magna bona. i. martyrio dignos efficiēdos. **S**equit: **A**it il. **C**ali. qui. me. bibetis. **ORI.** **N**ō itaq; rūdūt chris⁹. **C**alicem meū bibere potestis: sed ad futurā eorum pīfectōem respiciens dixit: **C**alicē quādē meū bibetis. **HIERO.** Querit autem quod calicē martyrii filij zebedeti: iacobū videlicet et iohannes bibet: cū scripture narret iacobū tū aplū ab herode capite trūcatū: iohes autem pīpīa morte vīta finierit. **S**ed si legim⁹ in ecclesiastica historia quod iohes ppter martyriū sit missus ī fernētis olei dolū et relegat⁹ ī patibmos ī insulā sit: videbī mus martyrio aīm nō defuisse: et bibisse ichannem calicē confessōis: quez et tres pueri ī camīo ignis biberūt: et pīcutorū nō fuderit sanguinem. **HYLA.** **D**nis ḡ collaudāt eorum fidē ait: martyrio quod est eos cōpari posse: sed leue ei⁹ ac dextre assidē alius a deo patre fuisse dispositū. vñ seq̄t: **S**ede. autem ad dext. meam. **E**t quodē q̄tū arbitramur: ita honor iste alius ē refutatus: quod tū nec aplū ab eo erūt elici: q̄ i. xii. patriarcha se de cōfīdētes: israelē ī dīcātūt. et q̄tū sentire et ipsi euāgelijs l; ī regno celorum moyses et helias assidebūt quod comitātib⁹ cū glīe sue habitū ī monte apparuit. **HIE.** **S**ed mihi h̄ neq; vides: si id sedētū ī regno celorum vocabla nō dicunt ne pauci noīas cēti putarēt exclusi. regnū. n. celorum nō est tū dātis: sed accipiēt. **N**ō ē pīsonarū acceptio apud deūt: sed quicquid talē

Mattheus

se prebuerit ut regno celorum dignus fias; hic accipiet quod non persone; sed vite paratus est. Si itaque tales estis qui consequamini regnum celorum quod pater meus vicitur; vos quoque accipietis illud. Ideo tamen non dixit: Non sedebitis, ne duos confundederet; neque sedebitis, ne ceteros irritaret. **CHRYS.** in homine. Uel aliter: Vides communis omnibus esse locum ille non solum hominibus: sed etiam angelis, sic enim principium virginis ponit id paulus dicendo: Ad quem autem angelorum dixit vobis: Sed a deo meis. Dominus non quasi existet inter nos qui assessori sunt: sed condescendens interrogantibus suspicitor respoudit, hoc enim vobis solum querebat pre alijs stare apud ipsum. Sed dominus respondet: Non venimini quidem propter me non tamquam sufficit vos facere primum ordinem obtrahere. Si non aliquis alius venerit cum martyrio: amplior rem virtutem possidet: non quia vos amo illum expellam: et vobis dabo premium: Propter hoc autem ut non interficiamus eum ostendam: non dixit similiter: Non est meus dare sed Non est meus vobis dare: sed quibusdam paratus est, his, scilicet ab operibus possunt fieri clari. **ORIGE.** Uel aliter: Non est meus dare vobis, scilicet superibus talibus quales vos estis: sed humilibus cordis: quibusdam paratum est a patre meo. **AVGV.** primo de trinitate. Uel aliter Secundum formam scripti discipulis dominus responderet: Sedere autem ad dextram regis. Quod autem paratus est a patre ei: et ab ipso filio est patens: quod et ipse et per vobis sunt. **L**et audientes occidit indignati sunt de duobus fratribus. Iesus autem uocauit eos ad se et ait: Scitis quia principes gentium dominantur eorum: et qui maiores sunt potestate exercet iter eos. Non ita erit inter nos. Sed quoniam uoluerit inter nos maior fieri: sit uerus magister. Et quoniam uoluerit inter nos primus esse: erit uerus filius. Sicut filii hominis non uenit ministrari sed ministrare: et dare animas suam redemptio ne pro multis. **CHRYSOS.** in hominem. Donec christi sententia incerta erat non tristabant alii discipuli: sed tunc tristati sunt quando eos increpauit, unde dicitur: Et audientes, et indignati sunt de duobus fratribus. **HIE.** Non ad multe audacia referunt postulatim: sed ad filios quoniam ignorantes per mensuram suam non modica cupiditate exarserunt. **CHRYS.** in hominem. Intellererunt enim quia hec petitio discipulorum fuit quando eos dominus increpauit. Quando autem eos a domino per honoratos viderunt in transfiguratione: tunc fuisse mentez dolebat: in mediis efferre non audebat honoratus deo et ceterum. **CHRYS.** super mattheum: Sicut autem duo carnaliter perierunt: ita et carnaliter contristati sunt, nam velle quidem esse super omnes vitupabile est: sustinere autem alium super se minus est gloriosum. **HIE.** Humilis autem magister et misericordia nec cupiditatis duos arguit postulantes: nec et reliquos indignationis increpat et linoris, unde sequitur: Iesus autem uocauit

eos ad se. **CHRYS.** in hominem. Quia non turbati erant: vocatōne eos solat de, propterea eis loquēdo, tamen duo a societate, et scipios separantes, prius stabat leonis sum domino loquētes: non tamquam plus pueros in mediis ducens eos consolans: sed a contrario infernit et cens. Scitis quia principes gentium dominatur eorum. **ORIGE.** i. non contenti tamen regere suos subiectos: violenter eis dominari intitulur: inter vos autem quisquis mei non erunt hec, quoniam sicut omnia carnalia in necessitate sunt posita: spiritualia autem in voluntate: sic et qui principes sunt filii spirituales: principatus eorum in dilectione subditorum debet esse positus: non in timore corporali. **CHRYS.** in hominem. Ostendit autem in hoc quod genitale est paternus cupere: et sic gentium comparatio eorum aiam etiam etiam tem cōuertit. **CHRYS.** super mattheum: Et opus quod desiderare bonum: bonum est: quia nostra voluntas est: et nostra est mercede, prius autem honoris concupiscentia vanitas est: hoc non cōsequi iudicium dei est: propter quod et prius honoris nescimus: si mercede inustice memoremur. Neque non apostolus laudet apud deum quia apostolus fuit: sed si opus apostolatus sui bene implevit: nec apostolus per merito suo antecedenti honoratus est ut esset apostolus: sed ad hoc ministerium aptus est iudicatus: fuit motu aie fuit. Primitus et fugientem se desiderat: et desiderante se honorat: cōuersatio ergo melior desiderata est: non tamen gradus. Uoles ergo dominus uox fratrum sed beati et aliorum indignationem extingueret: introducit differentiam inter principes mundiales et ecclesiasticos ostendens quia primus in christo non ab aliquo appetitus est non habet: nec alteri inuidet: sed habet quia principes mundi ideo sunt ut dominentur mundis suis: et eos seruituti subiecti et expoliati: et res ad mortem eis utantur ad suam utilitatem et gloriā. Principes autem ecclesie sunt ut serviant minoribus suis: et ministerient eis quecumque acceperunt a christo: ut suas utilitates negligant et illos percirent: et mori non recurrerent pro salute inferiorum. Primitus ergo ecclesie concupiscere negat istud est neque utile. Quid non sapiens uult ut se obijcere seruituti et piculo tali: ut oer rationem per omni ecclesia: nisi forte qui non timet dei iudicium abutitur primatu suo ecclesiastico seculariter: ita ut convertat illum in seculariter. **HIE.** Denique sui potest exempli ut si dicta pueripederetur erubet et ad opa. vi subiret. Sicut filius homo non uult ut ministrare. **ORI.** Nam tamen angeli et martyra ministraverunt ei: tamen non uenit ut ministret sed ut ministret: et tamen crevit ministerialis: et impleres quod sequitur: Et daret aiam suam redditionem per multis. scilicet quoniam crediderunt in eum: daret in quantum in morte. Sed quoniam solus erat inter mortuos liber et fortior omni potestate mortis: omnes sequi se volentes liberauit a morte. Ecclesiastiq ergo principes iniurari debet christi accessibilis: et mulieribus loquenter: pueris manu imponentes: et discipulis pedes lanatiem et ipsi filii faciat fratribus. Nos autem tales sumus: et cum principiū mundi excedere videamus superbia: vel non intelligentes et cōscientes mādātū christi: et querimus si cut reges acies precedentes: et terribiles nos et excessu difficultate maxime paupib⁹ exhibem⁹: nullā affabilitatem habentes: vel habere ad nos permittentes. **CHRYSO.** in hominem. Quantūcumque ergo tu huius militatus factus: non poteris tantum descendere quam dominus tuus.

Et egrediéti illis ab hierico se cuta eū turba multa. **E**t ecce duo ceci sedétes sec' niā: audierūt qz iesus trāsiret: et clamauerūt dicétes: **D**ñe miserere nři fili dñuid. Turba autē i crepabat eos ut tacerent. **A**t illi magis clamabant dicétes: **D**ñe misere re nři fili dñuid. **E**t stetit iesus: et uocauit eos et ait: Quid uultis ut faciam uobis? **D**icūt illi: **D**ñe ut apian tuz oculi nři. **D**isert' autē eoz iesus tetigit oculos eorū. **E**t cōfestim uiderūt: et secuti sunt eum.

CHRYS. sup. matth. **H**ic testimonii studiosi agri cole ē messis secūda: ita assidui doctoris ē p̄dicādo eccl̄a plena. vñ et h̄ dñ. **E**t egre. il. ab hieri. secu. est eū tur. mul. **N**eminē laborz itineris ipediuit: qz amor spiritualis fatigatōem nō sentit. **N**eminē possessionuz suaz recordatio retraxit: qz ingrediebāt in possessio ne regni celestis. **I**cre enī nō h̄z sup terrā qd̄ amet: q̄ bonū celeste i vitate gustauerit. **O**pportune at ob lati sūt an̄i faciez christi duo ceci: vt aptis oculis q̄si testes v̄tutis ascēderēt cū eo i hierlm̄. vñ seq̄: **E**t ec ce duo ceci. **D**i currētū strepitū audiebāt et plonas nō videbāt: nūl solutū h̄ntes de toto corpe nisi v̄o cem. **E**t iō qz pedib̄ eū seq̄ nō poterant: voce seque banē. vñ dñ. **A**udi. qz iesus trās. et clama. dicen. **D**ñe misere nři fili dñuid. **AVG.** de cō. enā. **H**oc autē sc̄m mare? **M**emorat: h̄z de vno ceco fñ. **Q**ue ita soluit q̄stio. nā duoz cecoz quos mattheū interpsouit: vñ fuisse i illa ciuitate famosissimū: ex h̄z satis apparet qz et nomē ei? et p̄fis ei? m̄arc? **M**emorauit. **B**arthime? **n. t**imei fili? ex aliq̄ magna felicitate veiect? notissime fuit q̄ nō solū cec: v̄ez et mēdic? sedebat. **D**ic ē ḡ qz ipm̄ solu voluit **M**emorare marc?: cui? illuminatio tā clarā famā huic miraculo spauit: qz erat illi? nota calamitas. **L**ucas v̄o q̄uis oīo eodē mō sc̄m: tī in alio ceco itelligēd̄ est p̄p̄ **M**emorare miraculū. **I**lle q̄ppe hoc sc̄m dīc: cū appropiqr̄t hiericho: alij cū egredēt ab hierico. **S**eq̄: **T**ur. aut icre. eos ut tacerēt. **CHRYS.** sup. matth. **V**idebant enī sordidas vestes: et nō ɔsiderabāt ɔscie claritatē. **E**cce satua sapia bōiū: existimāt enī iniuriā pati magnos si a paugib̄ honorez. **Q**uis enī paup ausus ē vītē publice salutare? **ORIGE.** **V**el silētū n̄ cā honoris exigūt: h̄z qz acerbe a cecis atdiūt qz negabāt. s. dñm̄ eē dñuid filiū. **CHRYS.** **V**el q̄ credides rāt icrepabāt eos: vt nō appellaret eū ɔceptibili nomine filiū dñuid: sed poti? dicerēt: **F**iliū dei miserere nři. **HYL.** **I**mitabant autē magis veriti quā cō p̄secebāt: fides enī q̄i vetaf magi accēdit. et iō i p̄cūlis secura ē: et i securitate p̄cīlīrat. vñ seq̄: **A**t illi magi cla. dicē. **M**is. no. fili dñuid. **P**rimo enī clamabāt: qz ceci erāt. **S**econdo magis clamabāt: qz v̄tabāt ad lumen accēdē. **CHRYS.** i ho. **C**hrist' autē p̄mittebat eos vetari: vt pl' eoz desideriū appareret. **V**ic at disce: q̄n̄ si abiecti fuerim? cū studio accēde

tes ad deū: p̄ nosipso asseq̄mur qd̄ petim? **S**ed et ste. ie. et vo. eos et ait: Quid vul. vt fa. vo. **HIER** **T**o autem stetit iesus: qz ceci quo p̄gerēt ignorabāt. **M**ulte souē erāt in hierico: multe rupes: et pr̄upta in p̄fūdū vergētia: iccirco dñs stat: vt venire possint **ORIG.** **V**el iesus nō p̄transit: sed stat: vt stāte eo nō transiuit bīficū: sed q̄si de fonte stāte: mīficōv dia defluat v̄sq̄ ad eos. **HIERO.** **V**ocari at iubet ne turbe phibeāt: et interrogat qd̄ velint: vt ex mīfōne eoꝝ niā festa debilitas appareat: et v̄tus ex reme dio cogīcat. **CHRYS.** sup. matthe. **V**el interrogabat ppter fidē: vt du ceci christū filiū dei ɔfiterēt: ɔfurāt vidētes qui eū tñ hōiem putant. **D**ñm qdem christū vocauerāt: et v̄ez dixerāt. **S**ed dicētes filiūz dñuid: dissipabāt qd̄ bñ ɔfessi lunt: nā abusivē t̄ ho minē dñi dicunt: vere autē nemo dñs nisi de. **A**ū ḡ dicūt: **D**ñe fili dñuid: abusivē christū fm̄ hōiem hōnorāt. **S**i autē solumō dñm dicerēt: deitatiē ɔfiterēt. **iō** interrogat: Quid vultis? **T**ūc illi iā si dixerūt: **D**ñe fili dñuid: sed tñ **D**ñe. **S**equit̄ enī **D**icūt illi: **D**ñe vt apian t̄ oculi nři. **F**ili? enī dñuid cecos illuminare nō p̄t. **Q**uādiu ergo dixerūt: **D**ñe fili dñuid: suspenſa est sanitas. **D**ox autē vt dixerūt **D**ñe: infusa est sanitas. **S**equit̄ enī: **D**iser. autē eoz iesus teti. ocu. eo. et cōſe. vide. **T**etigit autē vt hō carnaliter: sanauit vt de. **P**restat enī artifex qd̄ natura non dederat: aut certe quod debilitas tulerat misericordia donat. **CHRYS.** i ho. **D**i autē sicut an̄i donationē fuerūt per seuerates: ita et post donatōem nō fuerūt ingrati. **CHRYS.** sup. matth. **B**onū enī mun? obtulerūt xpo sanati. **S**equit̄ enī: **E**t secuti sūt eī. **H**oc enī de? a te requirit fz. p̄phetā: soliciū te ambulare cū dño deo tuo. **HIERO.** **Q**ui ḡ in hierico cōtracti sedebāt et clamare tñ nouerat: postea sequūt̄ ielum: nō tā pē dib? q̄ virtutib? **RABA.** **H**ierico autē q̄ ɔterpreta tur luna: defectū nře mutabilit? t̄ significat. **ORIGE.** **M**ystice autē hierico itelligit mūd? i quo chris̄tus descēdit. **Q**ui autē sūt in hierico exire nesciūt de sapia mūdū: nisi viderit nō solū exētē de hierico: h̄z etiā discipulos ei? **H**oc ḡ vidētes: secute sūt eū turbe multe: mūdū et mūdana oīa ɔtēnētes: vt xpo dūce ascēdat in bierusalē celestē. **D**uos cecos possim? dicere iudā et israel: qui an̄i christi adiūtū ceci fuēt: qz nō videbāt v̄bū v̄ez qd̄ erat in lege et p̄phetis: tñ sedētes sec' viā legi et p̄ph̄az: et fz carnē tñ itelligētes: clamabāt tñ ad eū q̄fcū est ex semie dñuid fz carnē. **HIERO.** **V**el duos cecos pleriq̄ phariseos et saduceos itelligūt. **V**el ali: **D**uo ceci sedentes iuxta viā: significat de vtroq; pplo quosdā iā coherentes p̄ fidē dispēsationi tpalis: fm̄ q̄z christ? via est: et desiderātes illuminari. i. aliqd de vbi eternitas te intelligē: qd̄ trāscētē dño ipetrare cupiebat. i. per meritū fidei q̄ credid̄ filius dei et nat? hō et passus ppter nos. p̄ hāc enī dispēsationē q̄si transit ielus: qz actio tpalis ē. oportebat autē vt tñ clamaret: donec resistētis sibi turbe strepitū vincerēt. i. tā p̄leuerādo animū intēderēt orādo atq; pulsando quousq; cōsuetudinē desiderioꝝ carnaliū: q̄ tanq; turba obstrebit cognitioni lucē vītālē eternē vidēt̄ conati: vt ipaz bōiū carnaliū turbā studia spiritualia ipediētem fortissima intētione superarēt. **AVGV.** de v̄bis dñi: **H**onos enī christianos volētes facere p̄cepta dei.

Mattheus

christiani mali et tepidi phibet: clamat tamen illino de ficiens. cu quicquid christiani cuperit bini vivere: mundus conteneret: in ipsa sui voluntate patif reprobenses frigidos christianos: sed si pseuerauerint ipsi iam obsequetur qui ait phibebat. **AVGV.** de co. euam. Itaque audiens iesus quod pulsanti aperiebat: stans eos tagit et illuminat. quod enim fides incarnationis temporis ad eterna intelligenda nos preparat: transuntemus iesu amoniti sunt ut illuminarentur: et ab eo stante illuminati sunt: templo enim transirent: eterna stat. **CHRY.** sup matth. Quidam interpretans duos cecos gentiles: unum ex chama: aliud ex iaphet: quod secundum viam sedebant. iuxta vitatem oversabant: sed vitatem uenire non poterant: vel fin ronem ubi consistentes: quod noticia ubi nondum acciperat. **RABA.** Agnita autem fama nominis christi participes ei fieri crebantur. sed dicebant multi: primo iudei ut in actibus legimus: deinde etiam gentiles prosecutione stabant: nec tamen eos quod erant ad vitam ordinati: salute praevalebant. **CHRY.** sup matth. Observant autem gentium oculos metus tetigit iesus: dans eis gratiam spissam: quod illuminare secute sunt eum opibus bonis. **ORI.** Et nos ergo sedentes iuxta scripturam viam: et intelligentes in quibus ceci sumus: si ex affectu petierimus: taget oculos ait apud: et recedet a mentibus nostris tenebra ignoratiae: ut eum in scie lumine sequamur quod dedit nobis posse videre: propter nihil aliud: nisi ut eum sequamur. **CAP. XXI.**

Hec cum appropinquassent hierosolymis: et uenissent betphage ad montes oliueti: tunc iesus misit duos discipulos dicens eis: Ite in castellum quod protra uos est: et statim uenietis asinam alligata et pulum cum ea: soluite et adducite mihi. Et si quis uobis aliquid dixerit dicite: quod dominus his operibus: et profecti dimittet eos. Hoc autem factum est: ut adimpleretur quod dominum est per prophetam dicens: Dicite filij syon: ecce rex tuus uenit tibi in asuete sedes super asinam: et pullum filium subiugalis. Uites autem discipuli fecerunt sicut precepit illis iesus. Et adduxerunt asinam et pullum: et iposuerunt super eos uestimenta sua: et eum desuper fecerunt. Plurima autem turba strauerunt uestimenta sua in uia. Alij autem cedebat ramos de arboribus: et sternebant in uia. Turbe autem quod procedebant et que sequebantur: clamabant dicentes: Osanna filio dauid: benedic qui uenit in nomine domini osanna in excessis. **REMI.** Narrauit superius euangelista dominum egressum

a galilea et cepisse ascendere hierosolymam. Post ergo narrauit quid in via gesserit in icepta iteracione pseuerans dicit: Et cum appropinquasset hierosolymam: betphage viculus fuit sacerdotum: fatus in latere montis oliueti: distans uno miliario a iherusalem. sacerdotes enim qui per certos dies in templo de seruiebant completo officio vicos sue: illic dinierenbant ad manendum. similiter et illi qui accipiebant officium illuc diuertebantur quod preceptum fuit in lege: ut nullus debet sabbatorum plus quam mille passus incederet. **ORIGE.** Unde et interpretatur betphage martharum domum quoniam maxilla propria erat pars sacerdotii in lege. Sed qd: Tunc iesus misit duos discipulos. **CHRY.** sup matth. Non dixit discipulis dicatis: Dismissus opibus: vel dñe vester: ut intelligatur quod ipse sit filius omnis: non solus ait alii sed oium bonum: haec propterea etatione quidem sui sunt: voluntate autem suam diaboli. **CHRY.** in bo. Neque parvum enim existimat quod secundum est: quis enim statim omnis immemor non velle. Id dicere: vel volentes filere et cocedere: et in hoc discipulos erudit quoniam poterat et iudeos phibere: si nolunt sed et docet ut quodcumque petitum fuerit dare. si enim qui ignorabant christum: ita cocesserunt: multo magis discipulos uenientibus oibus dare: quod autem dicit: Et confitum dimittet eos. **CHRY.** sup matth. Intelligendum est quod ait postquam ingressum est in iherusalem ad omnes suum remisit est a christo. **GLO.** Uel omnis iumentorum festini dimittet eos in domini funtio macipades. Adhibet autem huic facto prophete testimonium: ut ap pareat dominum omnia que de ipso scripta erant implieata sed inuidia cecatos scribas et phariseos ea quod ipsi logebant intelligere noluisse. et iohannes sequitur: Hoc autem factum est ut adim. quod dicitur est per prophetam. **Iacob.** **CHRY.** sup matth. Sciens enim propheta malitia iudeorum quoniam dicturi erant christo ascendenti in templum firmare ut per hoc signum cognosceretur regem suum dicente: Hoc te filie syon. **RABA.** Filia syon historialiter uatur iherusalem civitas: que sita est in monte syon. manifestum autem est ecclesia fidelium primis ad supernam iherusalem. **CHRY.** sup matth. Ecce: omnidentis vobis: non carnali aspectu: sed spiritali intellectu opera virtutum et sapientie. Atque ipsa quodque multi dicebant Ecce: ut ostenderetur quod ille de quo loquebatur auctoritas preseretur iam erat. **REMI.** Cum ergo uideritis eum nolite dicere: Non habemus regem nisi cesarem. Uenit tibi. Si intellexeris ut salmeremus non ostenderetur: venit enim te. Mansuerit. Non ut proprieta timere: sed ut propter maiestudinem amarentur: non non sedet in curru aureo pectorale purpurea fulgens: nec ascendit super seruindum equum discordie amatores et litis: sed super asinam trahit illam: et pacis amicis. unde sequitur: Sed enim super asinam et pulum: si subiungitur. **AVGV.** de causa euam. In hoc autem testimonio prophetico aliquis ostenderet est euangelistap locutio. hoc enim mattheus sic adhibebat asinam dicat memorasse prophetam. non aut ista est vel quod iohannes interpretavit: vel codices ecclesiastice interpretationis. lxx. Qui rei causa mihi video quod mattheus hebreorum lingua phibet euangelium inscriptum. Manifestum est autem interpretatorem illam quod dicitur. lxx. in nonnullis aliis se hebreum quod uenit in hebreo: quod eam linguam nouerit: et quod interpretari sunt singuli eosdem libros hebreos. Unde autem distaties causa si quod mihi probabile estimo quia eos lxx. illo spiritu interpretatos: quo et illa quod interpretabatur et